

ஸ்ரீ இரெட்டியப்பட்டி சுவாமிகள் துணை

ஸ்ரீ இரெட்டியப்பட்டி சுவாமிகள்

அருளிச் செய்த

அருடபாடல்கள்

சுவாமிகளமீது

அடியார்கள் பாடிய

தோத்திரப்பாக்கள்

இவை

காஞ்சிபுரம் பச்சையப்பன் உயர்தர கலாசாலை

தமிழாசிரியர் திருவாளர்.

திரு. வீ. திருஞானசம்பந்த முதலியார்

அவர்களால் பார்வையிடப் பெற்று,

திரு-மழவராய நல்லூர்

திருவாளர். ஆ. நரசிம்மலு நாயுடு அவர்களால்

பதிப்பிக்கப் பெற்றன.

(உரிமை பதிவு செய்தது)

குமான் அச்ச நிலையம்,

காஞ்சிபுரம்.

1937

ஸ்ரீ இரெட்டியப்பட்டி சுவாமிகள் துணை

பாடல் பதிப்புரை

குருநாதராகிய ஸ்ரீ இரெட்டியப்பட்டி சுவாமிகள் திருமேனி தாங்கி அடியார்களை ஆட்கொள் உலாப்புரிந்து வந்த காலத்திலே அடியவர்கள் எதிரே மிக இனிய இசையில் தமது உளத்திருந்து ஊற்றெடுக்கும் பாடல்களைப் பாடுவது உண்டு. அவற்றைக் கேட்டுக் களித்த அடியவர்கள், சுவாமிகள் பாடும்போது எழுதிவைத்துக் கொள்வது வழக்கம். ஒருவர் பிரதியைப் பார்த்து மற்றொருவர் எழுதிக்கொண்டே இதுவரை பாடல்கள் வழங்கி வந்து கொண்டிருந்தன. தனித்தனியே நாட்டின் பல பாகங்களில் வரைந்து வைக்கப்பெற்ற அப்பாடல்கள் பலவும் ஒருங்கே ஒருவருக்குத் தெரிய வழியில்லாமல் இருந்தது.

சுவாமிகளது பாடல்கள் பலவற்றையும், அடியார்கள் சுவாமிகள் மீது பாடி வழிபட்ட பாக்களையும் ஒன்று சேர்த்து அச்சிட வேண்டும் என்னும் அவா பல அடியார்களுக்கு இருந்து வந்தது. அதன் பயனாய் அடியேன் இத்தொண்டில் ஈடுபட நேர்ந்தது. ஊர் ஊராய்ச் சென்று அடியார்களிடம் இருந்த பாடல் பிரதிகளைச் சேகரித்தும் பார்த்தெழுதிக் கொண்டும் வரவேண்டியிருந்தது. தபால் மூலம் எழுதியும் சில கிடைத்தன. பிரதிகளை அன்போடு உதவிய அடியார் பலருக்கும் நன்றி பல. அடிமை அவற்றை அச்சிடப் புலவர் ஒருவரது துணையை நாடவேண்டியிருந்தது. காஞ்சிமாநகரத்தில் பச்சையப்பன் உயர்தர கல்லூரித் தமிழ் ஆசிரியர், திருவாளர் திரு. வீ. திருஞான சம்பந்த முதலியார் அவர்களைத் திருவருள் கூட்டிற்று. பண்டிதர் அவர்கள் மிக்க அன்போடு ஆதரித்து பல வித கையெழுத்துக்களில், தமிழறிவில் பலதிறப் பக்குவமுடைய வர்களாலே, பல வழுஉக்களோடே வரைந்து வைக்கப் பெற்றிருந்த பாடல்களைப் பரிசீலனை செய்து கொடுத்தார்கள். அச்ச செய்யும் போதும் திருத்துதல் பணியை அன்போடு புரிந்து உதவினார்கள்.

அவர்களுக்கு அடியார் உலகமும் தமிழ் உலகமும் மிக்க கடமைப்பட்டதாகும். அடியேனுடைய தனி வணக்கத்தையும் நன்றி கனிந்த உள்ளத்தோடு தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

காஞ்சிபுரம், }
21-2-1937 }

அடியார்கள் பாத ஊழியன்,
ஆ. நாசிம்மலு.

ஸ்ரீ இரெட்டப்பபட்டி சுவாமிகள் துணை

பாடல்

பிழை திருத்தம்

பக்கம்.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
2	1 i	சசிக்க	சகிக்க
8	12	மெஞ்ஞானி	மெய்ஞ்ஞான
9	6	முந்நான்	முன்னான்
14	2	மெஞ்ஞான	மெய்ஞ்ஞான
19	11	யீடா	சுடா
24	16	தெரிந் தும்	தெரிந் தும்
	17	அன்ப	ஐம்ப
32	22	வுதை	யுதை
33	2	அத் துவித	அத் துவித
	11	முந்நான்	முன்னான்
34	12	விசற்பம்	விகற்பம்
35	5	தேய்வு	தேயு
38	19	மெஞ்ஞானி	மெய்ஞ்ஞானி
39	5	குறிச்	குறி
40	7	யுமயவனே	யுமையவனே
42	6	வினைய	வினய
44	24	நின்றவற்கே	நின்றவர்க்கே
45	10	கைக்கொண்ட	கைக்கொண்ட
46	25	நேர்த	நேர்த
47	14	மெஞ்ஞான	மெய்ஞ்ஞான
48	22	பராமரமே	பராபரமே
49	12	நீட்சு	நீச்சு
55	22	பட்சமினி	பட்சணமினி
57	28	துரியோதன்	துரியோதன்
63	3	பாரென	பாறென
	5	எனுமயிற்	எனுமயிற்
	7	இகபரநற்	இகபரநற்
69	3	மாண்ட	மண்ட
71	8	கற்பணஞ்	கர்ப்பணஞ்
73	17	லுறுகி	லுருகி

73	19	வர்களினு	வார்களினு
74	22	குறவனு	குறவனு
75	4	ஆராதா	ஆராதா
	11	செம்பிடும்	செப்பிடும்
85	10	நிர்தப்	நிர்த்தப்
91	14	வற்றம	வற்ற
	16	வுறியிற்	யுறியிற்
93	25	தன்னதன	தன்னதான
94	10	வுறவு	உறவு
95	22	தேடிவுற	தேடியுற
96	1	மரு	மறு
		மொழிகிப்	மொழுகிப்
	8	பொற்றிடுவை	பெற்றிடுவை
		மெய்	மெய்ப்
	12	ரத்தன	ரத்ன
	26	சுழித்தி	சுழுத்தி
அடியார்கள் பாடல்			
6	16	சாயுச்ச	சாயுச்ய
8	31	கமாலா	கமலா
15	23	திண்ணலா	தின்னலா
	34	மதிமேடை	மணிமேடை
14	6	னென்னுநீ	னென்னுநீ
18	19	வாராண்டி	வருவாண்டி
19	25	வாய்வு	வாயு
20	12	சேடநா	சேடனா
23	23	வல்லுரை	வல்லுரை
	24	வல்லூரும்	வல்லூறும்
24	5	தணிப்பி	தனுப்பி
33	15	யேவ	ஏவ
34	16	அருதி	அறுதி
37	15	மராம	மரும
38	14	ஆரா	ஆறு

உ
ஸ்ரீ பரிபுரண சித்தி விநாயகர் துணை.
இரெட்டியபட்டி சுவாமிகள்

அருட்பாட்கள்.

விநாயகர்

நேரிசை வெண்பா.

ஐந்து காத்தாய் அறுமுகற்கு நேர்முத்தாய்
முந்த வுதித்த முதல்வாவென்—சிந்தை
குடியிருந் தேகாக்குங் கோமா னுனையான்
அடிதொழுதேன் வந்தென்னை யாள்.

1.

நீயே துணையாகி நின்மலமாய் நிற்ருணனுய்த்
தாயாகித் தந்தையாய்ச் சற்குருவாய்ச்—சேய்போற்
கருதியெனை யாண்ட கணபதியே அல்லால்
வருவதியார் சொல்வாய் வழி.

2.

சென்ம மெடுத்ததொரு தீவியையோ யானறியேன்
கன்மமோ யாதோ கலங்கிடுவேன்—நன்மைபெற
ஆர்சொல்வார் நன்னெறிக ளப்பனே நின்னடியார்
சார்வைத் தெரிந்திடவே சாற்று.

3.

உலகிற் பெரியோரா முத்தமரைக் காண
நலமுள் தெரியாத நாயேன்—கலைபலவும்
உற்றுணர்ந்தார் வாச லொருக்காலுஞ் சென்றறியாச்
சிற்றறிவே னன்மைபெறச் சேர்.

4.

இராசவிருட் சஞ்சிவமா யின்வேம்பு சத்தியதாய்
ஆசையுடன் வந்தே யமைந்துவெகு—நேசமுடன்
புத்திரனைப் பெற்றாரிப் பூதலத்தி லெல்லோரும்
முத்திபெற வென்றே முகல்.

5.

இன்னிசை வெண்பா.

மதுரா புரிவடக்காய் வைகைநதித் தென்பாற்
சதுரார் ரயில்பாலந் தன்மேற்கா யெங்குங்
கதித்தோங்குஞ் செந்நெல்சூழ் கட்டிடத்தின் கீழ்பால்
உதித்தாயென் னுள்ளத் துறை.

6.

அறுசீராசிரிய விருந்தம்.

வினையகற்றும் பெருமானிவ் வேளைவந்து
காத்தருள்வாய் விமல மூர்த்தி
உனையல்லால் வேறுதுணை யுண்டோயிவ்
வுலகத்தி லொருவ ரில்லை
மனமுழன்று சுழல்கின்றேன் மாயவலைக்
குட்சிக்கி மதிம யங்கித்
தினமுயியா னலைவேனோ சசிக்கவொண்ணு
துனக்கபயஞ் செப்பு வாயே.

7.

எழுசீராசிரிய விருந்தம்.

நாடுவோர்க் கெல்லாம் நாடிய படியே
நல்வரங் கொடுக்குநல் லீசன்
பாடுவோர் தமக்குப் பாடுதற் கிசைந்த
பயன்களை யளிக்குநற் பதத்தோன்
ஆடுவோர் கூத்தை அறிகின்ற சீலன்
அன்பர்தஞ் சிந்தையிற் புகுந்து
கூடியே யுறவாய் வழியது காட்டிக்
குணங்களை யுடைக்குமெய்க் குருவே.

8.

எண்சீராசிரிய விருந்தம்.

சீலமிகு செகதிசன் பெற்ற கண்ணே
தெவிட்டாத தெள்ளமுதே தேனே செந்தில்
வேலவர்க்கு முன்பிறந்த சுமுகா ஞான
வித்தகனே விண்ணோர்க்கு மேலா யுன்னை

ஞாலமுளோர் புகழ்ந்தேத்தும் விதங்கள் யாவும்
நாவினாற் சொலவொண்ணு தருமை யென்னே
கோலமத குஞ்சரமே சதங்கை கொஞ்சக்
கூத்தாடி எனையாள் வருஞ் வாயே

9.

அன்னையுமை மனமகிழ்ந்து பயின்ற பாலா
அணைவோர்க்கு முதற்பொருளே அன்பர் சீலா
நன்னயமாய் நிற்பால்வந் தடுத்தே நென்றன்
நாவினா லுணைப்பாட அருளிச் செய்தாய்
பன்னுதமிழ்க் கரசேமெய்ஞ் ஞான மூர்த்தி
பலகலை ளாராயும் பயன்கள் நல்கி
இந்நிலத்தி லுன்மகிமை யறியச் செய்த
இங்கிதத்தை யென்சொல்வேன் எம்பி ரானே

10.

பல்லவி

வா வா கணேசா வரந் தருவாய்—கணேசா

அநுபல்லவி

பாவாலெந்தன் நாவாலுண்ணப் பாடவருள் தேட (வா வா)

சரணம்

1. தொந்தி வயிறு குலங்க உந்தன் துதிக்கை யசைந்தாடத்
தந்தி முகமி லங்கக் காலில் சலங்கை இசைபாட
அந்தி மதியணிந்த அரன் புதல்வா வினையாட
வந்துதித் தோனே மலர்ச் சரணம் தரவருக (வா வா)
2. ஆணைமுகத் தோனே அங்குச பாசத் தோனே
கானக் குறவள்ளி கணவனுக்கு மூத்தோனே
மோனமதி லுணர்ந்த மும்மதவே னெனுமபரனே
ஞானகுரு மூர்த்தி எந்த நாளு மெனைக்காக்க (வா வா)
3. செந்தாமரை வாடிகள் செறிந்த பூங்கா வனமும்
மந்தாரை பிச்சியோடு முல்லைமலர் சூழ்வனமும்
விந்தை விந்தையாக வினையா டருள்புரியும்
சொந்தமான தென்மதுரைச் சுமுகா எனைக்காக்க (வாவா) 1

பல்லவி

கணேசா கணேசா கணேசா கணேசா
கடம்பவன முன்னுதித்த காரண கணேசா

அனுபல்லவி

மணமும் அதிகக் குணமும் பொருந்து
மலர்கள் சொரிந்த வனங்கள் நிறைந்த
மாமதுரைமேவுசெய வீர அதிகார
மனோகர கிருபாகர உதார கருணாகர (கணேசா)

சுரணம்

1. சோதி மணிமகுடங்கள்சிறந்து
துலங்கு மதிவத னங்கள் பொலிந்து
காத் லுடன்மார்பில் முந்தா லணிந்து
காலிற் சதங்கை கலீர் கலீரென்று
கணகண கலீரெனக் கலந்திசை பாடக்
கவிகள் பலகீதம் கண்டு களிகூரும் (கணேசா)
2. சிந்தை மகிழ்ந்து தினமும் புகழ்ந்து
தெரிசிக்கும் அன்பர்கள் கரங்களுக்குவிந்து
வந்தனஞ் செய்யும் விதங்க ளறிந்து
வரம்புரி கின்றம கத்துவ முயர்ந்து
வரும் பிணிகள்யாவும் அகற்றும்வழிதேடி
மலடுசெவி டுமைகளை மாற்றுவி தம்நாடும் (கணேசா)
3. வேடிக்கை யாகவே அந்தக் தங்கள்
விழிகள் தெரிந்திட வேயருள் காட்டிப்
பாடிப் பரங்கள் தனைப்போல வந்து
பசிக்கன்னந் தாவென்று பலதரஞ் சாட்டி
பாகர்கள் நன்மனை தோறுமே துழைந்து
பலகாலும் சோதனைகள் செய்யவே வளைந்து (கணேசா)
4. மெய்யென்று நம்பும் விதங்களை நைத்தும்
விதம்வித மாகவே மெய்காட்டி நித்தம்

ஐயனே வன்னை அனுதினம் போற்றும்
 அடியார்கள் நெஞ்சத் தகலா திருந்து
 ஆடுகின்ற கூத்தை அருகிலிருந் தோதி
 ஆராய்ந்து பார்க்கும் வகைசொல்லும் சேதி (கணேசா) 2.

பல்லவி

ஐயே வுனதடைக்கலம் கணேசப் பிரபு
 ஐயே வுனதடைக்கலம்

அனுபல்லவி

வையக மதிக்கவென்று வந்து அருள்புரிந்து
 மைந்த நெனவுகந்து சொந்தஅடிமை கொண்டாய் (ஐயே)

சுரணம்.

1. உலக மதிக்கவென்று உன்னையா நென்றுகாட்டிக்
 கலகப் படுத்துவதும் காட்சிப்ர மாணமோ (ஐயே)
2. ஆதி குருவாய்வந்து அடிமைக் கருள்செய்ததை
 நீதமென வுணர்ந்து நிச்சயப் படுத்திக்கொண்டேன் (ஐயே)
3. உன்னையா நென்றுசொல்ல உன்னாணை பொய்க்குமோ
 என்னைநீ காட்டுமரு ளின்னதென் றறிகிலேனே (ஐயே) 3.

பல்லவி

கண்டு தெளிவாய் மனமே—கணேசனைக்
 கண்டு தெளிவாய் மனமே

அனுபல்லவி

அண்டர்தொழு மூர்த்தியை ஐயன் மதுராபுரி
 கொண்ட கரிமுகனைக் கோல முடனே நிதம் (கண்டு)

சுரணம்

1. சத்தியுமை யாள்புலன் சகத்திலுயர் தண்டமிழ்க் கனுகூலன்
 சித்திவிநாயக சீலன் செம்பொற் பாதந்தனைநாளும்
 சிந்தித்தவர்மன தன்பிற்புகுநல
 மந்த்ரக் கருணை புரிபரணை நீ (கண்டு)

2. தென்றல் சாமரைபோட வைகைநதி சலபிரளயங்களோட
 விந்தையாய்க் குழில்கள் பாட வேடிக்கை மயில்களாட
 வெஞ்சிவ பக்தர்கள் தபசுமிகப்புரி
 விதமதனைத்தையும் அறியுமகத்தினைக் (கண்டு)
3. பூங்கா வனங்கள் சூழ அருகினில் பொங்குதேங் கோங்கிவாழ
 பாங்கா யமுதுநள பாகத் துடனே கொளப்
 பரிமள புஷ்பமொ டணிமளத்தனைப்
 பலவித முக்கனி புசிபுமுகத்தனைக் (கண்டு) 4.

பல்லவி

வல்லபை மணாளா சரணம்—கிருபாகரனே
 வல்லபை மணாளா சரணம்

அனுபல்லவி

தொல்லையெனும் சாகரத் தல்லல் களையவென்று
 தொழுமடி யவரிரு வினையக லவருள்செய் (வல்லபை)

சரணம்

1. அன்னைபிதாவும் நீயே அருளே தருமோன
 தயாபரனே ஡ெனை—ஆதரித் திடுவாயே
 பின்னோர் துணைவே றில்லையே பெருமா நெனும்
 ஞானசிகாமணியே ஏந்தன்—பிழைபொறுத் தருள்வாயே (வ)
2. சிந்தை குடிகொள்வேதா தெளிவான சதாசிவ
 பீடம தாகிய—தேசிகா நின்னடி தாதா
 பந்தமறுப் பாய்நாதா பரமே யருவுருவாகி
 நிறைந்தவா—பாசமழிப்பாய் நீதா (வல்லபை)
3. தேகம்நிலை நில்லாதே திகழ்மா மதுரம்பொழி
 தேனே சீனியே—ஜெனிக்கும்வகை பொல்லாதே
 யோகநிலை விள்ளாதே ஒரு பாலகன் நொந்து
 வருந்து மிடர்தவிர—நுணக்கமுது, சொல்லாதே (வல்லபை)

4. சகிக்கமுடி யாதையனே தமிழே னுடல்பொருள்
ஆவீமூன்றுந்திறை—தந்தேன் தந்தேன் மெய்யனே
சகிக்குமடியார் நானும் தொண்டு புரியும் சபை
கண்டு மகிழ்ந்திடும்—சுகத்திலிருத்து வாயே (வல்லபை) 5.

பல்லவி

காணக் கீடைக்குமோ கணேசா நிற்பாத சேவை
கரிமாழுகனே சிற்சபை தனிலே நடமிடு பொற்பாதம்

அனுபல்லவி

பேணப் பேணப் பிறவி நீக்கிடும்
பெருமானென்றுனைப் பிரியமாய்த் தேடப்
பேதமை யென்பதுசற்றும் பாதகமென் றுணராமலே (கா)

சாணம்.

1. சோதி மகுடம் பத்திக்கப் பத்திக்கத்
துதிக்கை இசைந்து சித்திக்கச் சித்திக்கப்
பாதச் சிலம்பு சத்திக்கச் சத்திக்கப்
பகர்ந்த மந்திரம் தித்திக்கத் தித்திக்கப்
பரிபாஷை எறியும்படி திரிகாலமு முணரும்படி (கா)
2. வேதாகம சாஸ்திர புராணமும்
விரிந்த சாஸ்திரம் பலர்க்குங் காட்டியே
சோதிட சிற்பமும் ஆளுடங்களும்
சொல்லத் தொலையாத கற்பித நூல்களும்
துகளற்றிட அடியார்க்குள் புரியக்கிர்பை தருமுத்தினைக் (கா)
3. 'சரினய கிரியாயோக ஞானமும்
தத்துவங் கடந்த முத்தர்கள் சேவையும்
அரிசிவ மெனக்கருதி நடக்கும்
அன்பர்கள் நேசமும் தந்த குணானே
அறிவாகர சொருபத்தினி லயமாசூத லுறுதிப்பட (கா)

4. தேவர்கள் மூவர்கள் காணத் திருவடி
 சிதம்பரத்தில் நடிக்குந் திருவடி
 பாவனைக் கெட்டாப் பரமன் திருவடி
 பத்தர்கள் தேடிப் பிடிக்குந் திருவடி
 பந்தாதித நறறுக்கிருபை சிந்தைதனில் வைத்துத்தினம் (நா)

பல்லவி.

கண்டுகொண் டாயோ மனமே—கணைசனைக்
 கண்டுகொண்டாயோ

அனுபல்லவி.

கண்டுகொண் டாய்நீ தொண்ட ரிடத்தே
 கருணைபுரியுங் கணைசர் பதத்தைக் (கண்டு)

சரணம்.

1. வானவர்க் கருள்புரியு மீசன் மதுராபுரியில் வாழுங்கணைசன்
 மோனமுற்றிடு மெளனயோகன் மும்மதம்பொழி மூஷிகவாகன்
 ஞானமூர்த்தி மெஞ்ஞானிகள் பாகன் நற்றமிழ்க்குதவிபுரிதேகன்
 ஆணைமுகத்த நங்குசபாசன் ஐங்கரத்தனை அனுதினமுநீ (க)
2. வைகைநதியின் தென்பாலோங்கி வளர்ந்தராஜ விருகூத்தடியில்
 செய்யபுகழ் பெற்றோங்குமீசன் செங்கோல் செலுத்தி யரசு
 புரியும்]
 சையோகத்தையும் மகிமையுங்கண்டு தபசுபுரிவ ரனந்தங்கோடி
 நைவேத்தியஞ்செய் யன்பர்கள் நெருங்கி நாளும் பணிந்திடு
 விதத்தை நாடிக் (கண்டு)
3. பத்திபுரியு முலகத்தோர்கள் பாவனைகளை அறிந்தனாதினமுஞ்
 சித்திகொடுக்குங் கிருபையாளன் ஜென்மவினைகளகற்றுவேளன்
 கற்றுணர்ந்தும் நல்லறிவில்லாத கசடர்தங்களை நாகில்தீத்தும்
 வெற்றிபுரிந்திடுமையன்பதத்தை விரும்பி நன்மைகள் பெடாவும்
 நாடி. (கண்டு) 7.

பல்லவி.

ஏழைபடுந்துயரம் பாராய் சற்றே—ஏழைபடுந்துயரம் பாராய்

அனுபல்லவி.

பேழை வயிற்றோனே பெருச்சாளி வரீகனனே

பெற்றவா லுனைப் பற்றவா

பிறந்துபிறந்து மண்மேல் உழன்றுவஞ்சியர் மோகத்
தலைந்து குடிகேடன்போல் திரிந்துகெட் டழிந்திடும் (ஏழை)

சுரணம்.

1. முந்நாள்செய் கர்மவினைப் பயனே—அந்நாள்

முறையை விதித்ததுவு மயனே

இந்நாள் படுத்துயர்சற் றல்லவே—இத்தை

யார்பா லெடுத்துரைப்பேன் குறையே

என்போ லெளியவரும் உன்போல் வவியவரும்

எங்கெங்கும் பார்த்தாலு மிலையே—துன்பம்

அங்கமெடுத்தவர்கள் துலையே

இச்சையினால் வருமாயை முற்றுமே சூழ்ந்துகொண்டெனை

இழுத்து மடிபிடித்துத் தொடுத்துப்போ ராடுதே (ஏழை)

2. பெரியோர்செய் நன்றிமறந் தேனே—பொல்லாப்

பிழைகளைச் செய்யத்துணிந் தேனே

வெறியரோ டறவுசெய் தேனே—சுத்த

விரதாதி தன்னையிகழ்ந் தேனே

விண்ணவர்கள் தொழுதேத்தும் அண்ணலே உனைமறந்து

வினைப்பய னின்னதென்று மறியேன்—சோ

தனைக்குறா னென்னசெய்வே னெளியேன்

வேதவே தாந்தமுணர் மாதவர்கள் அடிதொழாது

விட்டபுகுறை யல்லாது கிட்டுமோகிட் டாதோசொல்வாய் (ஏ)

3. மதலைசெய் குற்றம்பிபாறுப் பாயே—அசுத்த

மாயா விகாரமறுப் பாயே

சூதலைவாய் மொழியென்னுங் குற்றமோ—இதைக்

குற்றமென் றுலுலக மொப்புமோ

கோடானகோடி சென்மம் நானே பிறந்திறந்தும்
 குறைக ளனுபவிக்க வில்லையோ—இந்தத்
 தரையி லெனைப்போல்யாரு மிலையே
 கொடியவினையனென்று முடியாக் கணக்கெடுத்தால்
 குற்றவாளி நீயென்ன வுத்தமர்கள் மதிக்காரோ

(ஏழை)

4. அறியாத பாலனென்றார் சொல்வார்—என்றும்

அனியாயம் செய்தால்நியாய மல்லவே
 பரிகாரமென் றென்றைக்கு மில்லையோ—பொல்லாப்
 பகையனென் றுலும் கொடுஞ் சொல்லையோ
 பலகால் செனனமெடுத் தொருகால் முடிவில்லாத
 பற்றுவர வெங்குமிலை ஐயனே—வழக்கில்
 சற்றுமுனை விடமாட்டேன் மெய்யனே
 பாக்கியென்று சொன்னாலுன்னைத் தாக்குவேன் சபைதனிலே
 பரியாசம் செய்வதெல்லாம் அறிவேன் சத்தியமாக

(ஏழை)

5. கருணைப் பிரவாக னென்றுஞ் சொல்லுவார்—பொய்க்

கணக்கு முடித்தானென்றும் விள்ளுவார்
 அருமை தெரிந்தவர்க ளழுவார்களென்று—மதை
 யார்பாலுஞ் சொல்லவில்லை களவால்
 அற்பமான செய்கையென்றும் உத்தம ரிகழ்வாரென்றும்
 அடக்கங்கள் செய்துகொண்டேன் குரவா—உன்தன்
 திருட்டுத் தனங்களெல்லாம் மறைவா
 அப்பனைநான் சொல்லவில்லை பற்றுவர வெனக்கில்லை
 அடிமை யெனச்சத்தியம், முடிவாகச் செய்துகொண்டேன்

(8)

திருப்பரங் குன்றம்

பல்லவி

காக்கக் கடனுனக்குக் கந்த வடிவேலா நீ
 ஆர்க்குங் கிருபை செய்யும் அப்பனே குன்றாரா

அனுபல்லவி

காக்கவந்திடு கற்பகமேவினை—திர்க்கவந்திடு மற்புதமே, (காக்க)

சுரணம்.

1. அத்தினுடன் வாத்தாடி அம்மைபெற்ற பாலா
அன்பர்களைக் காக்கவந்த சின்மய விலாசா
சுத்த துரிய துரி யாதீத விதிலோலா
* சுப்பிரமணியன் சொற்கவிக் கருள்புரியுஞ் சீலா
சூக்ஷ்ம வெளியேசந்தரனே காஷி புரியு மந்தரனே (காக்க)
2. சூராத்ரி சூரரைவென்ற தோகைமயில் வாகா
சுத்த நிற்குணனுபவ முத்திதரும் போகா
ஆறுதாரப் பொருள மைந்த வசசிரதேகா
அம்மைவள்ளி தெய்வானைக் கன்புபுரி பாகா
அமரர் பயங்கர மொழித்தவா சமரில்முகன்றனை வதைத்தவா()
3. நிற்குண நிராலம்ப நிர்மல வினோதா
நிரஞ்சன நிராமயம் நிறைந்தபரி போதா
சொற்பெரிய பூரண சுயம்பிரகாச நாதா
சொல்லரிய சோதிமய மானவந் நீதா
தோகைவிரித்துயர் மாமயிலேறித் தோன்றிநடத்தும் வேலனே
(காக்க) 9.

பல்லவி

ஆடிவருவாய் மயிலே கந்தனைத்—தேடிவருவாய் மயிலே

அனுபல்லவி

அஷ்டா ஸ்ரீரத்திலுயர் அறுமுகனைப் பணிந்தேத்தி (ஆடி)

சுரணம்

1. ஓம் சரவணபவ குகனே ஓம் சயிலொளி பவநிதனே
ஓம் திரிபுரடவ மயனே ஓம் திகழொளி பரசமயனே
ஓங்கார வட்டமதில் உள்ளே யமைந்த
ஓம் பிரணவமய மதைச் சற்றே நினைந்து (ஆடி)
2. முத்தி தரும்சிவ யோகன் மூர்த்திப் பிரணவ மூலன்
அத்தி முகன்தனக்கினையோன் அன்பர் மனதரு கிருந்து
ஆமேயி லேறிவினை யாடிவருந் தீரன்
அமரரிடர் தீர்க்குநம தையனை நினைந்து (ஆடி)

* சுப்பிரமணியன்—சுவாமிகளின் இயற் பெயர்.

3. நித்தியகல் யாணசுதன் நேர்ந்த வரப்ரசாதன்
பத்திபுரி குமரேசன் பாதமதை நினைந்துருகி
பாடுமிசைக் கானவொரு நாளுமிடர்வாரா
பரம பதமடையப் பத்தியதும் வேறே

(ஆடி) 10

சிவபெருமான்

பல்லவி

சிவபெரு மானுக்குத் தொண்டு செய்யாவிடில்
சென்ம மெடுத்ததும் வீணே.

அனுபல்லவி.

அவனி தனிலதிக தவமகிமைகள் பெறும்
அன்பர்ம னதிற்குடி கொண்டரு ளும்பிரம்

(சிவ)

சுரணம்.

1. ஏழைபங் காளரா யிருப்பார்—எளி
யோர்செய் வினைகளைப் பொறுப்பார்
காளைமீ தேறியே நடிப்பார்—கை
லாசம் வீற்றிருந்தருள் கொடுப்பார் (சிவ)
2. அற்பர்கள் தன்னைமறந் திடுவார்—அறி
வுள்ளோர் தனைத்துறந் திடுவார்
சிற்பர சின்மய மாகி — நிதம்
சிவலோக மிருந்தருள் கொடுப்பார் (சிவ)
3. சரியை கிரியா யோகபதங்கள்—தனைச்
சாற்றியே நிலைபுரிந் திடுவார்
அருவ மின்னதென்றும் உருவ—மின்னதென்றும்
ஆனந்தங் காட்டியருள் கொடுப்பார் (சிவ) 11.

பல்லவி

சோதனை செய்யாதே அரணே—சோதனை செய்யாதே

அனுபல்லவி

சோதனை யால்வெளி யாகும் விதங்கள்
குத்திர மென்று துணைபற்றி னேனே

(சோதனை)

சரணம்

1. அத்தனை உன்னை யனுதினம் யான்றொழிச்
சித்தி புரியும் சிவனை யினியெனைச (சோதனை)
2. பஞ்சமா பாதகர் நெஞ்சம் பிளந்திட
அஞ்சலில் வந்து அனுக்கிர கம்செய்வாய் (சோதனை)
3. கருணையா யன்பரைக் காக்குந் தயாபரன்
வரும்வினை யெல்லாம் அகற்றியே கைக்கொண்டு (சோ) 12.

பல்லவி

ஈசா எனக்குவரந் தாராய்—இதுசமயம்

ஈசா எனக்குவரந் தாராய

அனுபல்லவி

பாசக் கடலில்விழந் தாசைப் படுமவினையால்
மோசப் பாடாமலென்னை நேசி, த தருளுகந்து (ஈசா)

சரணம்

1. ஆதி யினிற்செனித்த கால மினுவையிற்
ஒதிப் படிததகல்வி யேதுக் குதவியினி (ஈசா)
2. கும்பிக் கிரையேதேடித் கூனித் திரிந்தேனிநநாள்
நம்பிக்கை போகுங்காலம நானிங் கிருப்பதில்லை (ஈசா)
3. கள்ளர் திருடர்தம்மைக் கைக்கொள்ளுங் காலம்தில
வள்ளலென்றும் பேரேது வையிக்குத்தி லாருமில்லை (ஈசா) 13.

பல்லவி

ஈசனை நம்பினேனே—செக—தீசனை நம்பினேனே

அனுபல்லவி

ஈசனைநம்பியோர் மனத்துடன் இருதயத்தினைத் திருத்தி (ஈச)

சரணம்

1. ஆசைப்படுவ தேனே அலைந்தோடித் திரிவதேனே
பாசக்டலைக் கடந்தும் பலவேஷத் தொழில்களேனே (ஈச)

2. மாடுமக்களை மறந்து சொந்தமனைவி தனையுமிழந்து
வீடுசுற்றமுமறந்து மெஞ்ஞான வீட்டினைத் துறந்து (ஈச)
3. ஆதியந்தமுமாகியான் கண்ட வெளியுமாகி
சோதி வடிவமானபிரம் சூக்ஷவழியைத் தெரிந்து (ஈச) 14.

பல்லவி

உனைநம்பி நேனேயான்-உனைநம்பி நேனே

அனுபல்லவி

உனைநம்பி நேனிந்த வுலகத்தை மதியாமல் (உனை)

சரணம்

1. வேதங்களோதி அறிந்துன் விதங்களைப் பாடி
மாதர்கள் மேலிச்சை வையாமலே யுந்தன்
பாதத்தைத் தேடிப் பதந்தரு வாயென்று (உனை)
2. பூதலத்தோர்கள் பணிந்து புகழ்ந்திடும் நாதா
சோதனையா லெனியேன் படும் வாதனை
சொல்லவொண் ணாது சுகந்தரு வாயென்று (உனை)
3. மாதமும்மாரி பொழியு மதுரையில் வாழும்
நீதனை நம்ஜெக தீசனே உன்னை
நினைந்து நினைந்து வரந்தருவா யென்று (உனை) 15.

பல்லவி

ஐயன் கிருபை வேறே சுகம்—ஐயன் கிருபை வேறே

அனுபல்லவி

ஆர்க்கும் கிருபை புரியும் விதங்கள்
அவரிடத்திலே கண்டாய் வேறெவரிடத்திலே கண்டாய் (ஐ)

சரணம்

1. அன்பர் மனதிற்புகுந்து-விளை-ஆடுங் கூத்துகள் பாராய்
உண்ணும் பதத்தை நினைந்து-தினம்-உண்ணுநகமு மிழந்து
இன்ப சுகமும் மறந்து-இங்கே -இனிப் பிறவியு மகற்ற
இன்னவித மென்றுரைத்தார்-ஜெக-தீசன் பதத்தை நாடி(ஐயன்)

2. அன்னை தந்தையும்வரே-எனக்-கானகுருவு மவரே [நாதா
சொன்னமொழிகள் தவறா-மதுரைச்-சொக்க வனச்சொக்க
நன்னயமாக என்னை-இங்கே-நாளுக்கு நாளாய் வளர்த்து
இன்னவித மென்றுரைத்தார்-இங்கே-இனிப் பிறவியுமில்லை
(ஐயன்)

3. உலகத் துதிக்கு மன்ன-ரெல்லா-முணர்வில் லாத கள்ளர்
நிலையற்றவாழ்வை நம்பி-நாளும்-நெறிகள் தவறி நடந்து
சிலையிற்றொடுத்தவாளி-யம்மைச்-சீதையைச் சிறைவிடு தல்பால்
ஒளித்தெய்ய வந்தாரங்கே-உலக-நாதரென் றுரைத்தேனின்கே
(ஐயன்) 16.

பல்லவி

பூமியில் வாரானோ அருள்பெற யிங்குவந்து
பொற்பதந் தாரானோ

அனுபல்லவி

வாமித் திருிகுவி சிவகாமி செளந்தரி
மங்கைமண வாளனைக் கண்டுதெரி சித்திட (பூமி)

சரணம்

1. அன்ப ரிருதயத்தில் குடிக்கொண்ட ரூபம ரூபமதாய்
இன்பங் கொடுப்பவனாய் எனதுள்ளத் தேகமாய் நிற்பவனாய் ()
2. தில்லைச் சிதம்பரத்தில் நடம்புரி சித்தம் பலத்தானே
அல்ல லறுப்பவனே உனை யனுதினம் யானதுதிக்க (பூமி)
3. சாலோக சாமீபங் கடந்த சாரூப சாயுச்சியம்
நாலாம் பதிவிதன்னை அடைந்திட நற்பதங் காட்டுதற்கு (பூமி)
4. கலியுகந் தன்னிலே ஐயன்வந்து காட்சிகள்காட்டவென்று
உலகில் மானிடமாய் வருவாரென் னுண்மைதெரிந்திருந்தும்(பூமி)
5. ஊழாழி காலமெல்லாம் அவதரித் துண்மைகள் காட்டவென்று
ஏழை பரதனித்து அழுங்கண்ணீர் இன்னமும் போராதோ (பூமி)
6. எங்கும் நிறைந்தவராய்ப் பலவுயிரெல்லார் தழைத்துநிற்க
பங்குகொ டுப்பவனாய் அரிபுரி பாஷைகள் சொல்பவனாய் (பூமி)

7. வேதங்கள் பொய்யாமோ விதித்த விதிகளும் பொய்யாமோ சாதன முள்ளவர்க்கு அருள் தந்த சாட்சியும் போராதோ (பூமி)

மதுரை-மீனாட்சியம்மை

பல்லவி

பாராயுன் திருக்கண்ணல் எனைப்
பார்த்துச்சஞ் சலங்களைத் தீராய்

அனுபல்லவி

பாரோர் புகழ் மதுராபுரி மேவிய சங்கரியே சிவசங்கரியே நீ ()

சுரணம்

1. மாமணி மகுடம் புனைந்திடும் வல்வி
மதிவதனங்கள் சிறந்திடுஞ் செல்வி
காமனையெரித்த கண்ணினைபுடையாள்
கற்பகத்தருவே கனியெனுந்திருவே (பாராய்)
2. வண்டுசுள் பாடும் வனந்தனி லுதித்த
மகுடசங்காரி மணிமந்தர ஞபி
குண்டோ தரனுக் கமுதினை அளித்த
குரத்தி ஓங்காரி பரத்தி ரீங்காரி (பாராய்)
3. ஆதியி லரனோ டாடிய சந்தி
அன்பத்தோ ரகூரத் தமைந்திடுஞ் சித்தி
சோதிமுச் சுடரே சுடரொளிக் கொழுந்தே
சூஷம வெளியீய காஷிதந் தெனைநீ (பாராய்) 18.

மன நிலை யுணர்த்தல்.

பல்லவி

கோபஞ் செய்யாதே மனமே—கோபம் செயயாதே

அனு பல்லவி

கோபஞ்செய்தால் பாபங்கள் நேர்ந்து
குற்றம்வந் தெய்துனைச் சற்றும் விடாது (கோ)

சரணம்

1. பாசக்கடலை அகற்றிக் கொடும் பாழ்வினையகளைத் தூரத்தி
நேசித்தாளை மனதில் தினமும் நினைந்து நினைந்து திருத்தி (கோ)
2. தாய் வயிற்றினில் பிறந்து நல்ல சன்மரீர்க்கங்களை அறிந்து
மாய்கை யென்றிங்கே தெரிந்து மனம் வாடுவ தேன்மதி மறந்து()
3. உன்னைப் படைத்தவனாக உனக்குள்ளே இருக்கிறான்பாரு
சொன்ன படியேந் தேரு சிற்சொருப நிலையைந் சாரு (கோ)
4. மூடாகள எத்தனை கோடி புல முர்க்கர்கள் எத்தனை கோடி
பாடி யிருப்பவர் கோடி பணந் தேடியிருப்பவர் கோடி (கோ) 19.

காவடிச்சிந்து

1. வெள்ளியி னாலேவி னைந்தந கைகளை
வேண்டாமென் றேறினை மனமே—திரேகம்
பூண்டால்வ ரும்வினை தினமே—நம்மை
ஆண்டா ருரைத்தது முனமே
வேதவிதி யோவல்லது சூதோவி னையோவென்றறி
விட்டரு றைவந்து தாக்குஞ்—சஞ்சித
கட்டையெல் லாம்பஸ்ம மாக்கும்
2. பொன்னினு லேசெய்த பூஷண மென்றுமே
போடவி ரும்பினால் கேடு—இனி
நான்சொல்வ தேவழி பாடு- மறை
நீதியி லேவுற வாடு
புலவோர்களு மரிதாகிய தவமேசெயு மிடமானது
போயுணர்ந் தேபதந் தேடு—சிவ
யோகமொன் றேசெய்ய நாடு
3. தங்கத்தி னாலேச மைந்தந கைகளைத்
தானறி யாமலே போடு—சற்றும்
யான்விரும் பேனது ஒடு—எமன்
ஒலைவந் நாற்சுடு காடு

தனதானதை உறவோர்களு மெனதேயென விடுவார்களோ
சாலமல் லோயிந்தக் கூடு—பர
மானந்த மேசொந்த வீடு

- 4, முத்தார மோடுந ஷர்த்தன மாலைகள்
மோகன மாலைகள் வேறே—பரி
பாகமென் றேயுணர்ந் தாரோ—சுத்த
யேகவே ளிதுறந் தாரோ
முடிமன்னர்கள் படையாதிக ளொடுகூடியே நிலையினு
மோசமென் றேமுன்னோர் கருதி—மல
பாசமென் றேதள்ளுஞ் சுருதி

- 5, பட்டுப்பட்ட டாவளி பார்க்கவ லங்காரம்
பண்ணவென் றேநினைந் தாயே—சர
மெண்ணும லேபுனைந் தாயே—கொன்று
உண்ணவி ரதமென் றுயே
பக்தரொடு முக்தர்களும் சித்தந்தெளிந் தாரென்பது
பாவமென் றேமர வுரிகள்—எடுத்த
தாடை புனைந்து மறிவாய்

- 6, பூடுச சோடுச டாவென்று பாதத்திற்
பூட்டுவ தும்நல்ல மதியோ—காவி
வேட்டியு டைகளும் விதியோ—தன்னை
மேட்டிமை செய்வதுங் கதியோ
போதைபல மாமிசமும் வேறுபட வேதங்குரு
போதிப்ப தும்முணர் வாயே—பின்னால்
வாதைப்ப டுவதும் நியே

- 7, வேதாந்த வீட்டின்வி ளக்கொளி கண்டவர்
மெய்யிலே தும்மணிந் தாரோ—யாவும்
பொய்யென வேதுணிந் தாரோ—பர
சையோக மேபுணர்ந் தாரோ
வெற்றிபுரி மாலையணிந் துற்றகுரு நாதனாடு
வெட்டவெ ளியினிற் சார்ந்தார்—பிரம்
நிட்டைபு ரிந்துமே தேர்த்தார்

8. பெண்ணுசை யென்றும் பிதற்றித் திரிந்திடப்

பேதமையேபிறந் தாயே—யோக

சாதனங் கள்மறந் தாயே—கொடும்

பாதக மும்பெருந் தீயே

[விடப்

பெண்ணுசைகள் பொன்னுசைகள் மண்ணுசைகள் மூன்றும்

பேசுமெய்ஞ் ஞானிகள் பாதம்—தொழப்

பாசம் கலுமே நீதம்

9. மாடுமக் கள்மனை வீடுசுற் றமற்பம்

வாழ்வுனக் கேன்மதி கேடா—மெத்தத்

தாழ்வெனக் கேனது கூடா—முத்தர்

ஞானவ ழிக்கிது யீடா

மனமேபெறு துணியேபெற சுண்ணமாகிலுங் குணமோடிரு

வானமு தத்தினை மகிழ்வாய்—உண்ணும்

தேனமு தத்தினைத் தெளிவாய

10. ஆறு சுவையொடு நீட்சி யாதிரு

அத்தன் திருவடி காணும்—யோக

சித்திக ஞும்பல தோணும்—திட

பத்திவை ராக்கயம் வேணும்

அறமேபுரி துறவாதிகள் பணியேசெய்த் துணிவாயிரு

அற்பசு கங்களும் ஒழியும்—ஈசன்

பொற்பதங் கண்டுமே தெளியும்

11. பந்தமு மற்றுப்ப னியற்றுச்சற்குரு

பாததஷ்டப் போற்றிடு சேயே—அருள்

வேதவி திப்படி நீயே—பேதா

பேதகம் போக்கிடு வாயே

பலதூலமும் நிலையாகவே சலனாதிகள் விலகாதிரு

பஞ்சப்பொ றிபுல னடங்கும்—மாயா

வஞ்சப்பி றவிக ளொடுங்கும்

12. பாவம் கன்றிட வேதமு முங்கிடப்

பந்தமு னக்கனி யேனோ—துன்பம்

சொந்தமென் றேறினைப் பேனே—அருள்
வந்ததென் றுல்விடு வேனே
பாசக்கயி றேறித்தியம் வீசித்திரி வார்களொடு
பகஷம றந்திடு மயிலே—அரு
ளிச்சைச ரந்திடுங் குயிலே

20.

பல்லவி

வந்ததை ஒப்புக் கொள்வாய்—மனமே
வந்ததை ஒப்புக் கொள்வாய்

அனுபல்லவி

வந்ததுவே சிவன் தந்ததென் றறிந்து
சிந்தை மகிழ்ந்தே தேறித் தெளிந்து (வந்ததை)

சரணம்

1. மட்டுப் படாத கவலையை யொழித்தும்
வையகந் தன்னில் மகிமை யளித்தும்
வெட்ட வெளிதனில் பம்பரம் போல
விசைகொண் டாடிடும் விமலனைக் கூடி (வந்ததை)
2. பாசபந் தமதை வேரறத் தாக்கிப்
பஞ்சப் புலன்கள் பறந்திடப் போக்கி
ஆசை கொண்டு வெகு நேச மதாக
ஐயன் திருவடி யனுதினம் நோக்கி (வந்ததை)
3. நல்லது கெட்டது நமக்கினி யில்லை
நாவுக் கறுசுவைக் கஞ்சியே தொல்லை
பல்லுயிர்க் கெல்லாம் பரமனே யிருக்கப்
பஞ்சமு முண்டோ பயம்நமக் கேது (வந்ததை) 21.

பல்லவி

மனமே நீயிந்த சகந்தனில் வாழ்க்கையை
மாய்மென் றறிந்திடு நிசமே -

அனுபல்லவி

தினமும் கிருபை புரிந்துபாசு கந்தருஞ்செக
தீசன் பாதத்தை நாடி—ஓர்மையாகக் கூடி (மனமே)

சரணம்

1. ஐந்துபேர் வாழ்கின்ற வீடு—அதில்
அறிவான பொருளொன்றை நாடு
பஞ்சுபோல் பறந்திடுங் கூடு—நானைப்
பாவியெ மன்வந்தால் காடு (மனமே)
2. வினையினால் செனிக்குமீத் தேகம்—நீ
வீண்காலம் போக்குவது மோசம்
அனைவர்க்கு முதவாதிப் பாகம்—இதை
அறியா திருந்தால்சந் தேகம் (மனமே) 22.

பல்லவி.

மோசம் போகாதே மனமே நீ—மோசம் போகாதே

அனுபல்லவி

ஆசையு டன்பல வேஷமெடுத்துநீ
அற்ப சுகத்தை அனுதினம் கைக்கொண்டு (மோசம்)

சரணம்

1. பார்தனில் பெற்றதாய் தந்தை யிருந்தென்ன
பசுஷ்டு டன்பிறந் தாரிருந் தென்ன
ஊராரும் சுற்றமும் பெண்டி ரிருந்தென்ன
உண்மையா கப்பெற்ற பால ரிருந்தென்ன (மோசம்)
2. சட்டமு ட்ன்தேடி வைத்த பொருள்வீடும்
சார்ந்திடு மாடமா ளிகைபொன் மேடையும்
கட்டில்சோ பாழெத்தை கனக தண்டிகை
காணாத காட்சி அனேக மிருந்தென்ன (மோசம்)
3. நாடிய புண்ணிய பாவ மிரண்டும்
நம்மோடு கூட வருமே யல்லாது.

தேடும்பொ ருளெல்லாம் கூடவ ராது
செகத்தில் வாழ்வை நம்பவொண் னாது

(மோசம்)

4. பற்றுத வில்லாத பாவினெ மன்வந்து
பாசக் கயிற்றினால் துட்டிக்கொண் டோடயில்
உற்றதாய் தந்தை பெண்டுபிள் ளோகற்ற்மும்
உன்கூட வருமோம யானமட் டுங்கண்டாய்

(மோசம்) 23.

பல்லவ்

அல்லும் பகலும்நமக் கீசன் துணையல்லாது
ஆர்துணை உண்டுசொல் வாய்மனமே

அனுபல்லவ்

தில்லை நடம் புரியும் சிவபெரு மானுடைச
சேவடி போற்றுவாய் மனமே

(அல்லும்)

சரணம்

1. பொல்லா நிருப்பிடத்தில் போகாதே மனமே
பொல்லாங்கு நேர்ந்துவி டுங்கண்டாய்
நல்லா நிருப்பிடத்தை நாடி நாடிநீ
நலத்தைத்தே டிக்கொள்வாய் மனமே

(அல்லும்)

2. பாவிகள் இருப்பிடம் போகாதே மனமே
பாவங்கள் நேர்ந்துவி டுங்கண்டாய்
ஆவியொடுங்கு முன்னே ஈசன் திருவடியை
அறிந்து தேடிக்கொள்வாய் மனமே

(அல்லும்)

3. பத்தர்கள் தொழுந்தில்லைப் பரம சிவனடியைப்
பணியாதிருந்தால் நமக்கு நாளை
குற்றம் வந்தெமன் கையில் சிக்கிக்கொள் வதுமலால்
கொடிய நாகந்தனி லழுந்து வதுரிசமே

(அல்லும்) 24.

பல்லவ்

மனதிற்கு எட்டாத மணியே—எந்தன்
அறிவிற்குக் கிட்டின குணமே

அனுபல்லவி

மனைமி ருந்தவிடம் அறிவாகி நின்றநீ
வாக்கு மனதிற்கெட்டா சாகரத்தில் நின்று (மனதிற்கு)

சரணம்

1. நாத விர்துதனில் நடுவாகி நின்றநீ
நாதாந்த வெட்டவெளியோக வெளியுமாகி
போதங் கொண்டசிவ புண்ணிய ரறிவாகி
பொற்றீடந் தனில்நின்று கற்சித்த சிலம்போநீ (மனதிற்கு)
2. இடகலை பிங்கலை இரண்டுமொன் றுகிய
யோக சந்நதிகண்டு நாத மொடுங்கிநின்று
விடைதனி லேறுமோ ரீச னமிர்தமுண்டு
மேவுங்குண் டலிதன்னை ஏக பதியில்தாக்க (மனதிற்கு)
3. நாவி னுனிமேல்வைத்து நாகி நுனியால் பார்க்க
நடனச பைதனில் நடிக்கும் சிலம்பொலி
மேவியே நின்றிட தோன்றா தெல்லாந்தோன்றும்
விதத்தைத் தெளிவாக அறியவுங் கூடுமோ (மனதிற்கு)
4. கண்டா மணியோசை நாத வெளிகள் தோன்றும்
காஷியை எவராலுங் காணவுங் கூடாது
தொண்டரறியும் விதம் விண்டாலுந் தோன்றாது
சுத்த அறிவுநிலை நிற்குண சூகூங்கண்டாய் (மனதிற்கு) 25.

பல்லவி

படுக்கை யேதுக்கு மனமே—படுக்கை யேதுக்கு

அனுபல்லவி

கடுக்கிட் டெழுந்த மனதை யுருக்கிக்
கார ணங்களைத் தெரிவ தல்லால் (படு)

சரணம்

1. பூமி யந்தமு நாதனாகிப் புவியி லன்பர்கள் நேசனாகிக்
காமி யங்களை யுறுதியென்றிடும் கசடுபலவுந் தணலதாகி
வாமி சுந்தரி யருகில்நிர்த்தனம் மகிழ்ந்துபுரியும் வள்ளலாகி
சாமி என்றிங்கே உலகத்தீதரர்கள் சூற்று மறையை அறிவதாகி

2. நீதமில்லா மனைவிமைந்தார்கள் நிச்சயமற்றதாம் வாழ்வைவரும்பி
காதல்கொண்டு நற்செயலை மறந்து கரும் மனைத்துங் கருதிக்
பாதகச் செயல்முழுதும் விரும்பிப் பாவிஎன்றசொல் பலரும்
புகல
வேதனைப் படும்கடிகல் வீழ்ந்து விபத்தை யடையும் விதத்தை
யறிந்து (படு)
3. தீர்க்க மில்லாத மனதே ஐயன் செயலைமறந் திடாதே
காக்க வல்லோ வறிவாய்மனக் கசடுபலதூந் தெளிவாய்
பார்க்கப் பார்க்க ஐயன்கிருபை பாலித்தருளும் பதத்தைத்
தேர்ச்சி யாகவே அடையும்விதம் தெரிந்து நடத்துவாயே(ப)26

பல்லவி

நித்திரை செய்யாதே மனமே—நித்திரை செய்யாதே

அனுபல்லவி

நித்திரை செய்தால் சத்துருவாந் துன்னை

நிமிஷ நேரத்தில் குடிகெடுத்திடும்

(நித்திரை)

சரணம்

1. அத்தன் திருவடியை அனுதினம் நினைந்து
அல்லும் பகலுமா யன்புடன் புகழ்ந்து
பத்தி புரிந்துநீ பாவத்தைக் களைந்து
பரம பதமடையும் வழிதனில் நுழைந்து (நித்திரை)
2. ஆளுதா ரப்பொருளென்றீ தெரிந்தும்
அன்பத்தோ ரகஷரம் ஆனத றிந்தும்
கூறுஞ் சுருதிபல வேதங்க ளுணர்ந்தும்
கொடிய சுகத்தைநீ திரணமென் றிகழ்ந்தும் (நித்திரை)
3. சித்தங் கலங்கித் தேறித் தெளிந்து
திருவருள் பெற்ற தொண் டர்களுள்லாம்
முத்தி யடைந்த வனுபவ மறிந்தும்
மூடத் தனமுனக் கேணினிச் சும்மா (நித்திரை) 27

பல்லவீ

கெட்டிக்காரத் தனங்க ளேது—மனமே
கெட்டிக்காரத் தனங்க ளேது

அனுபல்லவீ

கெட்டிக்காரத் தனமென்று கட்டிபுத்தி யாலேசொன்னால்
இஷ்டப்படும் போதேதையென் தட்டிக்கொடா தேபோனால்(கெ)

சரணம்

1. உலகம் கற்பிப்பதுவும் நாமோ—அதற்
குள்ளிருந் தாட்டுவதும் நாமோ
பலகலை பயின்றதுவும் நாமோ—பல
வினையாடல் செய்வதுவும் நாமோ (கெட்டி)
2. சந்திர சூரியர் நாமோ—அதைத்
தழுவிய வண்டங்களும் நாமோ
இந்திரன் வானவரும் நாமோ—கண்ட
எழுவகைத் தோற்றமும் நாமோ (கெட்டி)
3. கர்த்தன் பணிவிடையும் நாமோ—அதைக்
கருத்துட் கொள்ளுவதும் நாமோ
முத்தர் பணிவிடையும் நாமோ—இன்ப
முத்தி கொடுப்பதுவும் நாமோ (கெட்டி)
4. ஐயன் படைத்ததெல்லாம் யார்க்கு—இதைப்
பொய்யென்று நினைக்கின்ற பேர்க்கு
பொய்யென்று நினைக்காத பேர்க்கு—ஐயன்
புகழ்கிடைக் கின்றதென்று தார்க்கு (கெட்டி)
5. பஞ்சமா பரிவங்களைத் தவிர்ப்பாய்—ஐயன்
பாதமே கெதியென்று துறப்பாய்
வஞ்ச வுலகங்களை வெறுப்பாய்—தினம்
மன்னுயிரைத் தன்னுயிர்போல் நினைப்பாய் (கெட்டி)
6. பத்துக்கற் பனைகளு மில்லை—அதைப்
படித்ததா லாகுமோநீ சொல்லு
நித்திய கர்மங்களைக் கல்லு—அதின்
நெறிகள் தவறலாமோ விள்ளு (கெட்டி)

7. பராபர வஸ்துவ மொன்றே—அதைப்
பாராம விருப்பதும் நன்றே
சரிவர நடப்பது மென்றே—அதைச்
சாராம விருப்பது முண்டேர் (கெட்டி)
8. லாயில்லா காலில்லா குவென்று—கவிமா
நவீனா லாகுமோ வொன்று
நேயமாக ரகிமான் கட்டளைப்—படி
நிலைத்தா லல்லவோ மிகநன்று (கெட்டி)
9. பாவங்கள் நீங்காத சொல்லு—ஐயன்
பத்தர்களுக் காகுமோ விள்ளு
கோபங்கள் நீக்கியே தள்ளு—நம்
குணமே கதிஎன்று கொள்ளு (கெட்டி) 28

பல்லவி

ஏனுனக் கிந்த வாட்டம்—அறிந்திருந்தும்
ஏனுனக் கிந்த வாட்டம்

அனுபல்லவி

கோனொருவ னல்லாது ஈனம்நேருமோ செய்த
குற்றமிருந் தாலனுத் தப்பிதம் பொறுக்காதே (ஏனு)

சரணம்

1. நாம்தேஓம் கர்மமிது நம்மைவிட் டகலாது
சார்த்துனைக் கொல்லுமது சர்ப்பவிஷம் பொல்லாது (ஏனு)
2. புண்ணிய பாவமிரண்டும் புனர்ச்சென்ம மெடுத்திடும்
பண்ணிய தவங்கள்பரி பக்குவம் தடைந்திடும் (ஏனு)
3. மோட்சம் விரும்புஞ்சென்மம் முழுதந் தொட்டருங்கர்மம்
சூட்ச மிதுவேயென்று துன்பமின்பஞ் சகிப்பாய் (ஏனு)
4. பருவ மடைந்துமன்பர் பட்ட துயர்கள்யாவும்
சுருதி விளம்புகின்ற துறவு மறிந்திருந்தும் (ஏனு)
5. சத்தியந் தவறாது தானந்தவ முயற்சி
ரித்திய கர்மவிதி நேசானுபூதி பெற்றும் (ஏனு)

6. பத்தி வழியேசென்று பலசென்மம் புசித்தாலும்
முத்தி கிடைக்காதென்று மூத்தோ நுரைத்தமொழி (ஏனு)
7. ஆணவ மாயைகன்மம் அகற்றுஞ்சற் குருபாதம்
காண வருகிநாடிக் கண்டால் தெளிவுவரும் (ஏனு)
8. பஞ்சபூதப் பொறிகள் பரவும் புலன்களற்றுக்
குஞ்சித பாதமதைக் கூடிச் சுகித்திடுவாய் (ஏனு)
9. தற்பர சின்மயமாய்ச் சைதன்யப் பொருளாகிச்
சிற்பர மாய்விளங்குஞ் சிதாகாய வெளியிலே (ஏனு) 29

பல்லவீ

சொன்னாலுங் கேட்புதில்லையே—துறவாதி குணம்
சொன்னாலுங் கேட்பு தில்லையே

அனுபல்லவீ

முன்ன னுனைப்போலவே மூட மதியுடையோர்
பின்ன பின்னங்களாகப் பிழையா லடைந்தகதி (சொன்ன)

சரணம்.

1. ஆசைப் பிசாசைத் துரத்து—ஐயனடியை
அனுதினம் நெஞ்சி விருத்து
பாசப் பகையை யறுத்து—ஹ்ரீ ஒமென்ற
பஞ்சா ஸ்ரத்தை நிறுத்து (சொன்ன)
2. முத்தர்கள் பணிசெய் குவாய்—இருவினைகள்
அற்றுநற் கதியடை குவாய்
சித்தந் தெவியச் சிவமாய்வந்—துன்னைக்கூடிப்
பற்றும் பரம குருவாய் (சொன்ன)
3. மும்ம லங்களைப் போக்கு—பிரார்த்வ கன்ம
முழுதும் புசித்து நீக்கு
நின்மல னடிதாக்கு—நிஷ்களங்கமாய்
நிஷ்டானு பூதி நோக்கு (சொன்ன)
4. ஆக்கைகிலை யுள்ள தல்லவே—கூற்றுவன் வந்தால்
காக்கவு நம்மாலு மில்லையே
சூக்குமம் அறிந்து நிலையே—சூசுஷாதி சூசுஷம்
வாக்குமன மாதி வல்லையே (சொன்ன)

5. பெண்டு பிள்ளைக ளென்னுமே—சுற்றமும் வாழ்வும்
தண்டு முண்டான துன்பமே
பண்டு சொல்லனு தினமே—உற்றுணர்ந்துநீ
கண்டு தெளிவாய் மனமே (சொன்னு) (30)

பல்லவி

அருவுருவாகிய திருவடிதேடிடு மனமே—நித்யானந்த
அருவுருவாகிய திருவடிதேடிடு மனமே

அனுபல்லவி

அருவுரு வாகிய திருவடி யானது
அமரர் முனிவர்களு மறியவொண்ணாதது
கருணைம தம்பொழி கிருபைசு ரந்திடுங்
கரிமுக னட்சர வடிவில் வந்தவர் (அரு)

சுரணம்

1. சனகாதி முனிவர்கள் தழுவிடும் பாதம்
சஞ்சலமுடையவர் நழுவிடும் பாதம்
கனக சபைதனிலே நடமிடு பாதம்
கண்டவர் தரிசித்துக் களித்திடும் பாதம்
கற்ப காலமொடு நற்ற வாதிபுரி
முத்த ரானவர்கள் பெற்ற பாதமிது (அரு)
2. பஞ்சமா பாதகம் பறந்திடப் போக்கும்
பரம யோகிகள் பணிசெய்ய நோக்கும்
கஞ்ச மலர்ச்சரணம் கருத்துள்ளே தாக்கும்
காணாத திருவடி க்லந்துணைச் சேர்க்கும்
கற்கண்டோ தேனோ சர்க்கரைப் பாகோ
கனியொடு கலந்திடு ரசமோ பாலோ- (அரு)
3. நாத கீதமொடு நடனவி லாசம்
நடிக்கும் ரகசியங்கள் மதிக்க வல்லாசம்
பாதச் சிலம்பொவிகள் பளபள வீசும்
பகரவென் ருல்சேட னாவே கூகம்
பத்ம பீடமெனும் ரத்தன மேடையல
சித்தர மாகவெகு பொற்பிர காசமுயர் (அரு)

4. நம்மால் துதிக்கவென்றால் நாவுபோ ராது
 நாதம் ஒலிக்குமொலி செனிக் கேரூது
 சும்மா விருக்க வென்றால் துணிவு வாராது
 சொப்பனங் களிலுநாம் காணக் கூடாது
 துரிய மானவழி தெரிய வேகமொடு
 துயர மானபவ மகல வேவுருகி (அரு)

5. ஓகோ அனந்தமறை யோலமிட் டிடுமே
 ஒருவருங் காணாத ஜாலங்காட் டிடுமே
 பாகோ மெழுகோவென்றும் பதங்க்கூட் டிடுமே
 பழுக்கும் பருவமானால் நாவுக்கெட் டிடுமே
 பற்பல கனிகளு முக்கனி யாமோ
 சற்சனர் தேடிடும் நற்கனி யிதுவே (அரு) 31.

பல்லவ்

வாராய் கண்மணியே—என்னருகினில்
 வாராய் கண்மணியே

அனுபல்லவ்

வாராயென் னருகினில் மயிலே குயிலன்னமே
 தீராத கவலையைத் தீர்க்குஞ் சமயமிது (வாராய்)

சரணம்

1. பச்சைக் கிளியே பசுங்கிளியே உந்தன்
 இச்சை களிநுந்தும்யான் ஏகிய தறியாயோ (வாராய்)
2. முத்தே பவளமே முழுநீலக் கோமளமே
 உத்தமர்க ளுக்கெல்லாம் உறவாக வேணுமே (வாராய்)
3. திக்குத்திக் கந்தமெல்லாம் திசைகட்டி யாளவே
 பக்கத் திருந்துபார்க்கப் பாவையே நீவந்து (வாராய்)
4. எதிர்த்தோரை ஜெயங்கொள்ளும் எமனென்று மதியாமல்
 மதிக்காத பேர்களை மண்டிச் சிதைசெய்வாய் (வாராய்)
5. பூதக ணங்களெல்லாம் புறப்படுஞ் சமயங்கள்
 நீதி தவறும்பேரை நிர்த்துள் செய்குவாய் (வாராய்)
6. சீத்திக் கொல்லோருஞ் சங்கமாய்க் கூடியே
 வெற்றி புரியவந்த வேடிக்கையறியாயோ (வாராய்)

7. எட்டுத் திசையும்பதி னாறு கோணமும்
துஷ்டர்கள் மாளவே சுயக்கொடி நாட்டினேன் (வாராய்) 32.

சந்தப்பாடல்

1. மந்திர மொன்றை நினைந்து நினைந்து [தேடுவாய்
மனங்குவி யும்படி சிந்தை தெளிந்துநீ வாடுவாய்— தினந்—
மற்கட கப்பிடி யொத்துநி லைத்திடு
சித்தமு றக்கவெ ளிப்படு நிர்ந்தனம் மயிலே-கூவுங்-குயிலே
2. பந்தம கன்றிட வந்துந டம்புரி
தந்திமு கன்பத மென்றுவ ணங்கிடு பதமே—சிவ—பதமே
பற்பல கோடிச னித்தச னிப்புகள்
அத்தனை யுந்தவிர் நற்பத மிதுவே பாராய்-துட்பம்-பாராய்
3. சந்திர சூரியர் வந்துபொ ருந்திடும்
அந்தர மேவொரு மந்திரமென்பது சாருவாய்-நிலை-சாருவாய்
சத்திய மென்றேயு ரைத்திடு வேதம்
அசத்திய மானது நித்திய மாகா தர்மமே—இது—தர்மமே
4. அந்தர மேவிது மைந்திடு வாய்பல
தந்திர மாகவே விந்தைபு ரிந்திடும் அற்புதம்-வெகு-அற்புதம்
அத்துவி தத்தில்மு னைத்திடு கற்பக
சித்தியெ னத்தரு முத்தியு மிதுவே அறிவாய்—உண்மை—
அறிவாய் 33

“பல்லவி

போதும் போது மையே—எடுத்த சென்மம்—
போதும் போது மையே

அனுபல்லவி

ஏது மறியாத பாலக னென்றுநீர்
எத்தனை சென்மமோ ஏமாற் றியதினி (போதும்)

சரணம்

1. கால சாலந்தோறும் நீதி தவறாது
கட்டளை யிட்டிடுமோர் கடனுமக் கிருந்தும்

கோலங்கள் செய்திடுஞ் சாலங்க ளேதுக்கு
குணங்குறி யறியாத குழவியென் றறிந்தும் (போதும்)

2. மாதர் மக்கள்மனை மீதிலாசை வைத்து
மருவி யிருந்ததோ ரறிவுகள் யாவையும்
பேதமறச் செய்துன் திருவடி சேர்ந்திடப்
பெருங்கருணைசெய்யா திருந்தா லுனைவிடேன் (போதும்)

3. வேதங்கள் வேறு ஆகமங்கள் வேறு
விதித்ததோர் சாஸ்திர வினைகளும் வேறு
சாதி சமயமும் வேறு வேறாகவே
தத்துவம் தொண்ணூற்றாய்ப் பிரித்தது மறிந்தேன் (போது)

4. அண்ட பிண்டசரா சரங்களும் வேறோ
ஆதி யந்தமாய் நின்றதும் வேறோ
தொண்ட ரிருதயத் தகப்பட்டுக் கொண்டுநீர்
துங்காமல் முழித்தமு ழிதெரி யாதோ (போதும்)

5. உந்தகை சமத்தெல்லாம் தொண்டர்க ளிடத்தில்
உலகமேல் லாஞ்சத்தி ஒளிந்தாலு முடிந்ததோ
எந்த னிடத்திலு முந்தன்ச மத்தெல்லாம்
இனிமேல் நடக்காது நடக்காது சொன்னேன் (போதும்)

6. உலகம் வணங்கும்படி உயர்த்தி வைத்தாலும்
உடனே இகழும்படி தாழ்த்திவிட் டாலுங்
கலகப் படுத்தியெந்தன் சிரசைக்கொய் தாலுங்
கையுங் காலுமவெட்டித் தறித்தகலும் உனைவிடேன் (போதும்)

7. எத்தனையேந் தித்துகளை எதிரில் காட்டினாலும்
ஏமாத்து செய்வதினிப் பலிக்காது பலிக்காது
செத்த பிணம்பிழைத்து வந்தாலு முனைநம்பேன்
சென்ம மெடுக்கவினி முடியாது முடியாது (போதும்)

8. நம்பின தொண்டர்களை மோகங்கள் செய்துநீர்
நாட்டிற் குடிசெடுத்த வகைதெரி யாதோ
அம்புவி போற்றிடப் பெருஞ் சித்து களைக்காட்டி
அநேக தேவர்களுக் கிடுக்கண்கள் செய்தது (போதும்)

9. உண்மை தெரிந்தவர்கள் உனைநம்பி வாறோ
உத்தமர் களுக்கெல்லாம் பத்தி பிடிக்குதே
எண்ணங்கள் பலகோடி இருந்தாலு மன்பர்கள்
ஈடழியச் செய்துபர வீடனிக்குஞ் சுகமதில் (போதும்)
10. விதித்த விதிகளும் சாதி சமயமும்
விருப்பும் வெறுப்புமோ இனியெனக் கேது
களிக்கும் பெருவழியில் சுகதுக்க மேது
கைவி டாதெனைக் கலந்துகொள் வீரே (போதும்) 34.

பல்லவி

எனக்கொன்றும் வேண்டாநின் பதமல்லா மல்வேறு
எந்தையே சிவ சிந்தையே உனை எப்படிக் காணுதிருப்பது

அனுபல்லவி

சனித்த சன்னமெல்லாம் வீணாகப் போச்சு திந்த
சன்னமானாலு முனக் கடிமைகொள் வாய்நாதா
சிற்பரா அருள் தற்பரா உந்தன் சேவடிப் பதமே துதித்திட (எனக்)

சுரணம்

1. உனக்கு மெனக்கு மந்நா ன்றவுபற் றியகாலம்
ஒன்றாய்க் கலந்திருந்த துண்மை ரகசியம்
நினைப்பினில் மறக்குமோ நீ செய்த நன்றி
நெடுங்கால மாகவே ஒருவரு மின்றி
நிருவிகற்ப சமாதியிற்புகும் நிஷ்டைதந்தரு ளற்புதாயினி ( )
2. சமய குரவர்நால்வர் சதுர்மறை மொழிந்ததும்
சனகர் முதல்முனிவர் சீர்தித்த சாதனமும்
மமதை சற்றுமில்லாத மகான்செய் கண்டனமும்
மார்க்கண் டருக்காக மறலியை வுதைத்ததும்
மானிடத்திரு மேனிசாத்தியும் மார்க்கமாகவே வந்துகாட்டினை
3. பரம பாகவதர்கள் பரிபாஷை யுரைத்ததும்
பராசன் மைந்தன் சொன்ன பதினெட் டொருபுராணம்
அர்சிவ பத்தி யென்னும் அனேக சமயங்களும்
அந்தரி யாமியந்தவ வுபநிட தங்களும் [வோ (எனக்)
ஆகமத்துடன் வேத சுருதிதூரியபாஷைகள் பலவும் நீயல

4. அறிவிலாச சேயனை அன்போ டனைத்துநியும்
 'அதவித உண்மையை அறிவித்தும் அறியாத
 பிரிவில்லா ஒன்றான பிரமசை தன்யத்தைப்
 'பிரிவற வுணர்த்தியும் பேதமை யென்னசொல்வேன்
 பிராணன் மனதெனப் பிரிக்கும்பேதமை பிரிவிலாதநிற்
 குணமுமாயினும் (என) 35.

பல்லவி.

கோலங்க ளேதடி குயிலே யிந்ம்—சாலங்கள் தானடி மயிலே
 கோலமோர் யிதுசாலமோ வென்றாய்—கோலங்க ளேதடி குயிலே

அனுபல்லவி

கோடானு கோடிகதிர் வீசும்பிர காசத்துடன்
 கூர்மையாய்—வெகு—நேர்மையாய் [வும் (கோ)
 கொக்கர கோவென்று கூவுங்—குதித் திக்கரைக் கேவந் துலா
 சரணம்

1. வேலைப்பொ ருதிடுங் கண்ணைச் சஞ்சித மீதிப்பொருளுன முந்
 விந்தையோ—யிது—விந்தையோ [நாள்
 கூவிக்கு வேலைசெய் தந்நாள் குறை வேலைக்கு வந்தோமே யிந்
 குற்றமோ—யிது—குற்றமோ [நாள்
 கூவுங்குயில் பேசாதது உலாவுங்குயில் காணாதது [கோ]
 கூப்பிடு மோயிந்த நேரம் வந்த கப்படு மோவெகு தூரம்
2. ஆங்காரங் கொண்டுநீ கூவி அரன் கோட்டைக்குள் ளேவந்து
 அற்பமோ—யிது—அற்பமோ [நாள்
 நீங்காது ஓசன்மமென் றேனி யிந்நி லத்தில்வந் தோமடி பாவி
 நிலையோ—யிது—நிலையோ
 நித்திரைபோ காதையனைச் சற்றேமற வாத்தேநினை [கோ]
 நீங்குவ ரோநிர்த்தன மாடியரு ளோங்குமடிநம்மைக் கூடி.
3. மும்மூர்த்தி களுமோன் றாகி முக்கு ணங்களா க்பபிரி வாகி
 மூலமாய்—விந்து—மூலமாய்
 சன்மார்க்க மேபெரி தாகி தவ முடித்தாடிய மோகி
 சத்தியாய—ஞான—சுத்தியாய

தத்துவ முழுதுந்தெரிந்தும் சகலகலையு முணர்ந்தும்
சற்குரு வன்னியி லாகாதடி முத்திமோ னநிலை கூடா(கோ)

4. வேசிய ராசைகள் மறந்து விருப் புவெறுப் பற்றுத் துறந்து,
வேகமாய்—அதி—வேகமாய்
ஆசைய பிமான மகன்று அகம் புறம்சுத் தமாய்க் கலந்து
அந்தமாய்—வே—தாந்தமாய்
அட்டாங்க யோகநிலை முற்றுந்தெளி வாகிவிடில் - [வார் (கோ)
அன்புடன் சற்குரு வருவார் யின்ப மோனநிலைதனைத்தரு

5. சற்குரு வைத்தேடும் பாதை யிது சகலருக் கும்வரும் போதை
சலனம்—நிற்—சலனம்
மெய்க்குரு வந்த போதே விளக் கஞ்செய் வாரடி கோதே
விசற்பம்—சங்—சற்பம்
வேதாகம புராணநிலை சரியைகிரி யாயோகமும்
மெய்யில் விளங்குமடி நித்தம் வீணுப் வெளியி லேதடி
கற்பம் (கோல)

6. கற்ப மென்பது ஞானம் கச டற்று லல்லடி மோனம்
காட்டிலோ—யில்லை—காட்டிலோ
பறபல வென்று நாட்டிலே பலர் பகரு வாரடி தொல்லை
பாசமே—யிது—பாசமே
பன்னூல்களும் முன்னோர்களும் பாசித்த வுபாசிதனைப்
பாசாண்டிக ளெப்படி யறிவா ரடி பற்றற்று லல்லோ
தெரிவார் (கோல) 36,

சுத்தாத்துவித நிலை

பல்லவ

ஏதேது செய்திடுமோ-அடிமைகொண்டும்-பிறவி நீங்க
ஐயனையினி—எத்தனை நாள்செல்லுமோ

அனுபல்லவ

வாதேது செயயினும் சோதனை யாகுதே
வலியவந் தாட்கொண்ட மரணயா நறிகிலேன்

(ஏதே)

சரணம்

1. சரியை கிரியாயோக ஞானபா தமுங்காட்டித்
தானுன விடந்தனில் சமரச மாய்சின்னும்
அரிபிர்ம் ருத்திரன் மகேஸ்வரன் சீதாசிவன்
அருவ வருவமுள்ள ஆனந்தத் தழுத்தியும் (ஏதே)
2. பிருதிவி யப்புத்தேய்வு வாய்வொடா காயமும்
பெருத்த பஞ்சபூத பௌதிக மாச்சுதே
சோத்திரம் தொக்குசட்ச சிங்குவை ஆக்ராணம்
தொடர்ந்த சத்தபரிச ஸூபர சகந்தமும் (ஏதே)
3. வாக்குப் பாதம்பாணி பாயுரு பத்தமுடன்
மனம்புத்தி சித்த மகங்காரம் நான்குமே
போக்கு வரவுள்ள ரேசக பூரகம்
பொருந்துங் கும்பகந்தனில் பிராணன பானன்சென்று (ஏதே)
4. குதான பாஷைகள் யாதொன்றுந் தோணுது
சொர்ப்புன சாக்ர சுழுத்தி தனில்நின்று
ஆதார மானதோ ராறுக்கு மேலாக
அமைந்த துரியமதில் துரியாதீ தங்காணுமல் (ஏதே)
5. அஷ்டாங்க யோகத்தி லமுந்தி யிருக்குங்காலம்
அறிவோடு கலந்ததை யார்தா நறியக்கடும்
நிஷ்டை முடிவிலே நேச நிருவிகற்ப
நிலைபற்றும் நீபென்றும் நானென்றும் பேதமோ (ஏதே)
6. வாகான கண்முக்குச் செவிகள் பொறிகளென்றும்
வாய்த்த ஊறுசுவை ஒளிநாத மோசையென்றும்
ஐயையே யிதுபற்றும் பொறிபுல னாபிருந்தும்
ஆசையெ லாமடக்கி யருளொடு கலந்ததை (ஏதே)
7. ஆன்மாக்கால் மூன்றையும் அறிவொடு கலந்துமே
ஆக்ராமிய பிரார்தவ சஞ்சித மூன்றுடன்
நானுன கோட்டைக்குள் தத்துவப் பொருளெல்லாம்
நமனுக் கடமில்லாமல் தனித்துநீ கொள்ளுகொண்டும் (ஏதே)
8. இருக்கு யசர்சாமம் அதர்வணம் நான்கினுள்
இயைந்தன சூக்கும் சாத்திர முண்டாக்கிப்

- பங்குவ மாயெங்குந் தானாயி ருந்துகொண்டு
பலதொழில் செய்வதின் பயனை யறிந்திருந்தும் (ஏதே)
9. இயற்கை யகப்பற்றுப் புறப்பற்றுநீங்கியும்
எல்லா மிவனாகி யிரண்டறக் கலந்தபின்
பார்த்த விடமெல்லாம் பராபர மொன்றாகிப்
பங்குவ ஞானிகள் பட்டபா டுகள்பொய்யோ (ஏதே)
10. நாமே பிர்மமென்று நவிலவுங் கூடுமோ
ஞானிகள் நகைப்பரென் றெண்ணவும் வேண்டாமோ
ஆமோ அண்டபிண்ட சராசர மிவனாலே
ஆதித்தன் சந்திரன் நட்சத்திர மிவையெல்லாம் (ஏதே)
11. இவனே பிர்மமென்றால் இறப்புப் பிறப்பேது
எத்தவத் தோர்கட்கும் நினைப்பு மறைப்பேது
தவநெறி யுணர்ந்தோர்கள் சாற்று மறைகளெல்லாம்
தப்பா துனையன்றியொ ரணுவு மசையாது (ஏதே)
12. அன்ப ரிருதயத்தி னருகற் குடியிருந்து
ஆனந்தக் கூததாடி யருள்வினே யாடலெல்லாம்
சென்ற விடங்களெல்லாந் சீராட்டிச சீராட்டிச
செப்புங்க லைகளெல்லாந் தெளிவாகத் தெரிந்தபின் (ஏதே)
13. மனோவாக்குக் காயங்கள் மூன்றுமுன் னிடமாக
வைத்தரான் முதலாக வருகின்ற செயலெல்லாம்
உனக்கே பொறுப்பல்லாது எனக்கினிச சமையேது
உண்மை யினுசத்திய முய்யுதின் பயன்சொல்வாய் (ஏதே)
14. வாலை புவனை திரிபுரை யென்றுமே
மனோன்மணி வாயிலில் வைத்த புதையல்கள்.
மேலே நாதவிரது சததி சிவமாகி
வெளியொளி யானப ரம்பரா பரையாகி (ஏதே)
15. கள்ள வேடந்தரித்துக் கபட மனதில்பைத்துக்
கல்விப் பயிற்சிசெய்துங் கர்த்தனை யறியாமல்
உள்ளந தெளிவதற குண்மைஞா னந்தோன்ருமல்
உலகிற் பாசாண்டிக ளெதிரில் திரிவதாலே (ஏதே)

16. வித்து வரன்வரியான் வரிட்ட மென்றநான்கும்
மேலான ஞானிகள் முடிவி லடைந்ததாலே
அத்துவித முடிவை யார்தா னடையக்கடும்
ஆண்டவனே யுன்னை வேண்டின வர்க்கலலது (ஏதி) 37.

பல்லவி

ஆதிபராபரமே அடிமையை—ஆட்டுகாண்ட சூட்சுமடி

அனுபல்லவி

சோதி சொரூபத்தை யானறி யாமலே
சொல்லாமல் சொல்லுஞ் சுகத்தி விருத்தியே (ஆதி)

சரணம்—கண்ணிகள்

1. சித்த பரிபாகஞ் செய்யத் திருவருள்
உத்தம மாய்வந் துறவு கலந்தது (ஆதி)
2. தேகமே யானென்றும் யோகஞ்செய் தேனது
மோசமென் றேபரி பாகஞ் செய்தானடி. (ஆதி)
3. தத்துவம நானென்றே பத்திசெய தேனது
குற்றமென் றேபரி சுத்தஞ்செய் தானடி. (ஆதி)
4. யானென தென்னுஞ் செருக்கறுக்கத் தெய்வம்
மானிட மாகவே வந்த ததிசயம (ஆதி)
5. எங்கும் நிறைந்தப ரம்பொரு ளைக்காண்ச
சங்கையு முண்டோயித தாரணி தன்னிலே (ஆதி)
6. நித்திய மொன்றே யிருக்க வந்ததியம்
சத்திய மென்று நினைத்ததுதப்பிதம் (ஆதி)
7. இரேசகூ பூரகம் கும்பத்தி லேறிந்
இராசயோ கமெனும் வாசிக்குப் பேரென்றும் (ஆதி)
8. பத்தி புரியப் பலதொழில் காட்டியும்
முத்தியைக் காணமு டிவுஞ்சொன் னானடி (ஆதி)
9. வேத விதிப்படி பூசைகள் செயயென்றும்
ஆதி பரம்பரை யாகத் தொடர்ந்திறை (ஆதி)
10. சாதனை செய்யச சகுண வுபாசனை
வேதனை யென்றும் விளக்கி வைத்தானடி (ஆதி)

11. யாகாதி கிர்த்தியங் காமிய பலமென்றும்
யோகி வெறுத்தா லுருக்கம் நிறைந்திடும் (ஆதி)
12. தன்னுயிர் போலவே மன்னுயிர் காப்பதும்
சத்திய மென்று நடக்கும் படிசெய்த (ஆதி)
13. சரமச ரங்கள் யாவுமவ னென்று
சத்திய மாகச் சுருதிசொன் னமொழி (ஆதி)
14. பச்சிலை யென்றும் பறிக்கத் துணியாதே
சச்சிதா னந்தமென் றுருந்தெ ரிந்திலர் (ஆதி)
15. முப்பாழ் கடந்த முழுமச்சுக் ளுக்கல்லோ
அப்பாலொன் றேசச்சி தானந்த மாருமே (ஆதி)
16. சாதி பேதாதி சமயம் வருத்ததும்
நீதியா சாரம் நெறிபத்தி தோன்றிட (ஆதி)
17. ஆதார மாறுங் கடந்துநின் றுலருள்
வேதாந்த வீட்டின் விளக்கொளியே யென்றும் (ஆதி)
18. அட்சர மாதிய மைந்திடுஞ் சூத்திரம்
இச்சை வெறுத்தோ ரிடங்காண லாமென்றும் (ஆதி)
19. பேரின்ப வீட்டிற் பெரியம ருந்தொன்றை
யாருந்தெ ரியாத லைந்துகெட் டாரென்றும் (ஆதி)
20. மெஞ்ஞானி கண்டநூல் மெய்யென்று காட்டியும்
அஞ்ஞானி காணல ரிதாரு மேயென்றும் (ஆதி)
21. சித்த புருடர்கள் தேகந் தனிலுள்ள
தத்துவ மேமருந் தாகமென ழிந்தாரென் (ஆதி)
22. முப்பூ வொன்றாய் முடிந்த யிடமல்லோ
அப்பு வென்றும் றிஞ்ஞ ரைத்தாரென் (ஆதி)
23. சிவச்செய லென்றுஞ்சீ வச்செய லென்றும்
தவத்தி லுள்ளோர் தரம்பிரித் தாரென்றே (ஆதி)
24. அந்தக் கரண மொடுங்காத சீலர்கள்
சிந்தை கலங்கித் தெளிவடை யாரென்றும் (ஆதி)
25. ஆதியந் தம்வரை தேடியுங் காணாத
பாநத்தை யான்கண்டு பற்ற வுஞ்செய்த (ஆதி)

26. சரியை கிரிகைகள் யோகமுந் தாண்டிய
சீந்நதி க் கல்லையிச் சாட்சி கொடுத்தது (ஆதி)
27. என்னைத் தடுத்தெம் மிறைவன் பணிகொள்ள
தன்னைக் கொடுத்த ததிசய மென்சொல்வேன் (ஆதி) 38.

நிஷ்டானுபூதியீவதித்த குறி

1. குறிசொல்லக் கேளம்மா குறிச்சொல்லக் கேள்
கோதையர்க் கரசேநான் குறிசொல்லக் கேள்
2. ஆதியில் கந்தமலை பெண்ணினரசே நான்
ஆனந்தக் குறச்சாதிப் பெண்ணினரசே
3. ஆலயங்கள் சுத்திவந்தேன் பெண்ணினரசே யென்னை
அழைப்பார்க ளாருமில்லை பெண்ணினரசே
4. கோவில்கள் சுத்திவந்தேன் பெண்ணினரசே யென்னைக்
குறிகேட்பா ராருமில்லை பெண்ணினரசே
5. தெருவீதி சுத்திவந்தேன் பெண்ணினரசே யென்னைத்
தேடுவா ராருமில்லை பெண்ணினரசே
6. கோல மயிலழகி பெண்ணினரசே யென்னைக்
கூவி யழைத்ததென்ன பெண்ணினரசே
7. அன்ன நடையழகி பெண்ணினரசே யென்னை
அழைத்த விதங்களென்ன பெண்ணினரசே
8. குறிகள் தெரியுமோடி குறத்திப் பெண்ணேநீ
குறிப்பாகச் சொல்வாடோடி குறத்திப்பெண்ணே
9. ஆனைமுகக் கடவுள் கிருபையி னுல்நான்
அஞ்சாது குறிசொல்வேன் பெண்ணினரசே
10. வேழமுகக் கடவுள் கிருபையி னுல்நான்
வேண்டுங்குறி சொல்லிடுவேன் பெண்ணினரசே
11. கேட்குங்குறி சொல்லிவிட்டால் குறத்திப் பெண்ணேநீ
கேட்டதை யான்கொடுப்பேன் குறத்திப்பெண்ணே
12. நாட்டுத் குறத்தியல்ல பெண்ணினரசே குறி
நன்றாகச் சொல்வன்களாய் பெண்ணினரசே

13. ஐந்து கரத்தோனே யெந்தன் குருவே
ஆனைமுகத் தோனே யெந்தன்குருவே
14. தொந்தி வயிற்றோனே யெந்தன் குருவே
துதிக்கை யுஷ்டயவனே யெந்தன்குருவே
15. வள்ளிகண வாசுமார யெந்தன் குருவே
மயில்வாக நக்கடவு ளெந்தன்குருவே
16. சிவனே யுமயவனே யெந்தன் குருவே
தேவிலட்சுமி கோபாலா யெந்தன்குருவே
17. சரசுவதி பிர்மாவே யெந்தன் குருவே
சகலகுல தேவதைக ளெந்தன்குருவே
18. பெண்ணரசி கேட்குங்குறி யெந்தன் குருவேயணுப்
பிசகாமல் சொல்லவேணு மெந்தன்குருவே
19. ஏழை மனதிருந் தெந்தன் குருவேகுறி
இன்பமாகச சொல்லவேணு மெந்தன்குருவே
20. மனதில் திகைத்த குறி முழுமைபுமே
வகையாகச சொல்லிவா ரேன் குறத்திப்பெண்ணு
21. கேளம்மா பெண்ணரசே நினைத்த குறி
கீர்த்தியுள்ள கன்னியவன் பருவம்வந்தும்
22. மங்கள் மாகாத கவலை யொன்று
மணவாள ரின்னாரெனக் குறிப்பறிய
23. தேனேநீ யெந்தனிடங் கேட்ட துண்டு
தெளிவாகச-சொல்லுகிறேன் நன்றாயக்கொளாய்
24. அநேகர்கள் கேட்டதுண்டு பெண்ணி னரசே
அவர்களுக்குக் கிட்டாது பெண்ணினரசே
25. கனவுகள் கண்டதுண்டு பெண்ணினர சேயதில்
கண்காட்சி யானதுண்டு பெண்ணினரசே
26. மணமு முடிக்கவென்று பெண்ணினரசே யிங்கே
மணவாளர் வந்ததுண்டு பெண்ணினரசே
27. ஆர்க்குந் தெரியாது பெண்ணினரசே யவர்
ஆனந்த முள்ளாரம்மா பெண்ணினரசே

28. இராசக் கிரீடமது பெண்ணி னரசே
இரத்தின மாலையது பெண்ணினரசே
29. சாலக்கண் ணடியது பெண்ணி னரசே
சகலருக்குந் தோன்றுது பெண்ணினரசே
30. அற்புதக்கண் ணடியது பெண்ணி னரசே
அன்பருக்குத் தோன்றுமம்மா பெண்ணினரசே
31. கன்னிகைக்கு மணவாள ரதுவேயல்லால் வேறு
கலக்கமு முண்டோசொல்வாய் பெண்ணினரசே
32. காரண முடிக்க வென்று கன்னியவளும்
கலியுகத்தில் வந்ததுண்டு பெண்ணி னரசே
33. மூட ரறியார்கள் பெண்ணி னரசே
மூர்க்கமுள்ள கன்னியவள் பெண்ணினரசே
34. தன்னை யறியவில்லை பெண்ணினரசே யினித்
தானு யறிந்துகொள்வாய் பெண்ணினரசே
35. கால மிருக்குதென்று தெரிந்து கொண்டவர்
கடுகப்போய் நின்றதுண்டு பெண்ணினரசே
36. தேடித் திகைத்ததுண்டு பெண்ணினர சேயவர்
சென்றவிடந் தூதுவிட்டாய் பெண்ணினரசே
37. கலக்கமும் வேண்டாமம்மா பெண்ணினரசே யவர்
கலங்காத கண்டனம்மா பெண்ணினரசே
38. கலியுகத்தில் துட்டர்களைப் பெண்ணினரசே யவர்
கண்டிக்க வந்தவர்தாம் பெண்ணினரசே
39. அன்பர்களைக் காக்கவந்தார் பெண்ணினரசே யிது
ஆர்க்குந் தெரியுமம்மா பெண்ணினரசே
40. மண்ணாளு மிராசனவர் பெண்ணினரசே யிந்த
மார்க்கங்குறி தோன்றுதம்மா பெண்ணினரசே
41. சமீபத்தில் மங்களங்கள் நடக்குமம்மா யதில்
சந்தேக கேதுமுண்டோ பெண்ணினரசே
42. குறிசொல்லி முடிந்தபின் வெகுமதிகள்
குறத்திப்பெண் பெற்றுக்கொண்டு நடந்தனளே

அருள் தங்கம் பாட்டு

1. பூத்திருக்குஞ் சோலையிலே ஏ தங்கம்—பூங்காவ நத்தருகே காத்திருந்த பாவனையே தங்கம் கண்டுபிடிக்கவில்லை
2. ஏதுக்கு வந்தாரடி ஏ தங்கம்—இத்தலங்கள் பார்ப்பதற்கோ மாதுசி, ரோன்மணியே தங்கம் மாலையிட்டுப் பார்ப்பதற்கோ
3. வேடிக்கை பார்த்தாயோடி ஏ தங்கம்—வினையாடும் வேளையிலே வேடிக்கை யாகுமோடி தங்கம் வினையமுள்ள பிரம்மவித்தை
4. கண்டு பிடிக்கவந்த ஏ தங்கம்—கண்ணனது வேலையடி கண்டு பிடித்தாரோடி தங்கம் கன்னியிருப் பிடத்தை
5. முன்னால் தெரியுமோடி ஏ தங்கம்—மூட வுலகத்துக்குப் பின்னால் தெரியுமடி தங்கம் பிரியமுள்ள வாசனைகள்
6. திருட ரறிவாரோடி ஏ தங்கம்—திர்க்கமுள்ள பிரமவித்தை அறிவுள்ள மானிடர்கள் தங்கம் அறிந்துகொள்ளச் சத்தியுண்டு
7. பார்க்க மறைவுமுண்டு ஏ தங்கம்—பார்த்திருக்கச் சோதியுண்டு திர்க்கமுள்ள மாதவர்க்கு தங்கம் தெரிசனங்கள் தோன்றுமடி
8. தேடிப்பிடிக்க வில்லை ஏ தங்கம்—தேசமெங்கும் பார்த்ததில்லை நாடி யிருக்கையிலே தங்கம் நாதனாக வந்தாரோடி
9. அற்புதக் காட்சியல்லோ ஏ தங்கம்—அவருடைய தெரிசனங்கள் சொற்பெரிய மாதவர்க்கு தங்கம் சுயரூபத் தோன்றுமடி
10. ஆசையுள்ள கண்ணாட்டி ஏ தங்கம்—அறிவுள்ள சீமாட்டி பாசக்கடல் கடந்தால் தங்கம் பரமபதம் சேரலாமே
11. எந்தன்குரு நாதா ஏ சாமி—யெனக்குரைத்து காரியங்கள் அந்தமுடி வல்லோ சாமி ஆரறியப் போகிறார்கள்
12. புத்திகள் வந்ததையா ஏ சாமி—போதனைகள் செய்ததின் பின் இத்தனை நாளாக சாமி எடுத்துரைப்பா ராருமில்லை. [டேன்
13. ஆசை யொழித்து விட்டேன் ஏ சாமி—அபிமானம் விட்டுவிட் பாச மொழித்து விட்டேன் சாமி பரமபதம் சேரவென்றே
14. சாலோக சாயீபம் ஏ சாமி—சாரூப சாயுச்சியம் நானு பதவியுண்டு சாமி நற்குதிகள் சேருதற்கே

15. காலங் கலிகாலம் ஏ சாமி—கலிக்குவந்த நாதனல்லோ
பூலோக முய்யுமென்று சாமி பூம்பறைகள் சாத்திவிட்டேன்
16. காணாத காட்சியெல்லாம் ஏ சாமி—கண்டுகொண்டே னிச்சமயம்
பூணாது பூண்டல்லவோ சாமி பொன்னடியைச் சார்ந்துவிட்
[டேன் 40.

கணபதிக் கண்ணி

1. எந்தன்வினை தீர்த்தவனே என்னையாட் கொண்டவனே
சிந்தைதனி லேபுரைத்த சிற்பரக் கணபதியே
2. தந்திமுக மிலங்கச் சதுர்ப்புயங் கள் துலங்கத்
தொந்திவயி றுகுலுங்கத் துதிக்கை யுலாவிவர
3. முக்கண் ணுடையவனே மும்மதத்துக் குஞ்சரனே
சிக்கறுத்த தூயவனே சித்திபுத்தி நாயகனே
4. முஷிக வாகனனே முத்திக் கணகூலனே
நேசமுடன் அன்பருள்ளம் நிறைந்தபரி பூரணனே
5. பந்தம் அறுத்தவனே பாச மொழித்தவனே
கந்தனுக்கு முன்னவனே கலிதன்னைத் தீர்த்தவனே
6. வல்லபை மணவாளனே வரமருளுந் தேசிகனே
பல்லாயிரங் கோடியண்டம் படைத்தனிக்கு மைங்கரனே
7. மூவர்களை யுண்பண்ணி முத்தொழிலு மீந்தவனே
தேவகுரு வாகவந்து தேவர்களைக் காத்தவனே
8. திரிபுர மெரிப்பதற்குச் சிவனுக்குப் தேசித்தவா
அரிபிர மாதிகட்கு மதிதமாய் நின்றவனே
9. விஷ்ணுபுத்ரி பன்னிருவர் வேட்டதிரு மணவாளனே
துஷ்டசன நிகர்களை தூயசிஷ்ப பரிபாலனே
10. நீதியில்லாக் கலிபுகத்தில் நின்னடிமை யானதின்பின்
சோதனைகள் செய்யாதே சூட்சமுள்ள எண்குருவே
11. வேதங்களுக் கெட்டாத விசித்திரத்தைக் காட்டிவிட்டுச்
சோதனைக்கு மெட்டாது சூட்சமசூய் நின்றகொண்டாய்

12. எல்லையற்ற காட்சிதந்து எமனுக்கிட மில்லாமல்
பல்லுயிருங் காட்சிகொள்ளப் பலனளித்த சின்மயமே
13. மாகர்த்தன் மாயோகி மாதியாகி யென்றுசொல்ல
ஏகப்பிரம் வீடளித்த என்னுளொளிர் பரஞ்சுடரே.

41.

பராபரக்கண்ணி.

1. அண்ட பகிரண்ட மனைத்துமே தானாகிப்
பண்டு பழுத்த பழமே பராபரமே
2. பழுத்த பழமென்று பத்த ருனைத்தேடிச்
சுழுத்தி நிலையதனிற் சுகித்தார் பராபரமே
3. மேருகிரி யென்னும் விளங்கியபொற பீடமதிற்
சாருநா ளெந்நாளோ சாற்றாய பராபரமே
4. ஆறுதா ரங்கடந்தே யத்துவிதக் கோட்டையுள்ளே
சாரா திருக்கத தஞ்மோ பராபரமே
5. அன்பத்தோ ரட்சரமு மரியயசி ப்ராஷகனும்
இன்பத் துடன்காண்ப தெப்போ பராபரமே
6. ஒங்காரத் துட்பொருளை யுறவுணர்ந்து காண்பதற்கு
ஆங்கால மெப்போ வறியேன் பராபரமே
7. பேதமைக ளாலுனது பெருமையறி யாதிருந்தேன்
மாதவத்தோர் கண்டறியும் வடிவே பராபரமே
8. பாத தெரிசனங்கள் பார்க்கவந்தால் கிட்டாது
சாதனங்கள் செய்தறிவார் தவமே பராபரமே
9. இருவினைக ளற்றுநிற்கு மேகாந்த வீட்தனைக்
குருவடிவாய வந்தெனக்குக் கொடுப்பாய் பராபரமே
10. ஆடுகின்ற கூத்தை யறிவா ரொருவரில்லை
தேடிகிலை நின்றவற்கே திகட்டும் பராபரமே
11. கற்றுமறி யேனான் கற்றவரைச் கண்டறியேன்
சிற்றம் பலத்திலுண் சிவமே பராபரமே
12. சட்சமயந் தோறுஞ் சமயாதீ தப்பொருளாய்
உட்சமய மான ளொளிலே பராபரமே

13. தன்குற்றம் தர்னுணரா தறிவுகெட்ட மாடுகள் தான்
பின்குற்றம் பேசுவதும் பிழைகாண் பராபரமே
14. பின்குற்றம் பேசும் பிழைகள் எழுநாகில்
வன்குற்ற மென்று வருத்தும் பராபரமே
15. சுத்திரங்கள் கற்றாலும் தவவேடம் பூண்டாலும்
சுத்திரங்கள் பாராதார் சுணங்கன் பராபரமே
16. ஈச நருளே யின்னதென்று தானறியாப்
பாசாண் டிகளோடு பற்றேன் பராபரமே
17. தனிப்பொருளைக் காணாமல் தர்க்கங்கள் செயதுகொடும்
வினைப்பயனைக் கைகொண்ட வெறியர் பராபரமே
18. படித்தது போதுமென்று பலதர்க்கஞ் செய்வோர்கள்
துடிக்க வருநாகிற் சோர்வார் பராபரமே
19. வேதவே தாந்தமுணர் மெய்யடியார்த் தொண்டுசெய்தும்
பாதாச விந்தம் படிந்தார் பராபரமே
20. மெய்யடியார்த் தொண்டுசெய்ய விதங்கள்சற்றுந் தோணாமல்
பொய்யடியார்த் தொண்டுசெய்யப் புகுந்தேன் பராபரமே
21. சிந்தை யறியாத சிவபதத்தைக் காணவொரு
தந்திரமும் யானறியேன் சாற்றப் பராபரமே
22. பட்டதெல்லாம் போதுமிந்தப் பார்மேல் பிறந்திறந்து
கெட்டதெல்லாம் நீயறியாய் கெதியென் பராபரமே
23. ஆரிடத்தில் சொல்லி யழுது முறையிடுவேன்
வேரிடத்தில் சொல்லும் விதமே பராபரமே
24. எல்லா வுயிர்களுையு மீசனென்றே யுன்னடிமை
பல்காலும் போற்றிப் பணிந்தேன் பராபரமே
25. தன்னை யறிந்தாற் றலைவனருள் கிட்டுமெனப்
பன்னுமறை சாத்திரங்கள் பகரும் பராபரமே
26. எட்டிப் பிடிக்க விசையுமோ நின்னருள்தான்
கட்டின வாக்கல்லோ கிடைக்கும் பராபரமே
27. விட்டகுறை தொட்டகுறை விதிகள் வந்து நெர்ந்தாலும்
சிட்டர்பணி செய்யாத திறமாம் பராபரமே

28. எத்தனையோ சென்ம மெடுத்திறைவ னடிபணிந்தால்
குற்றமற நல்லறிவு குறிக்கும் பராபரமே
29. சுத்த மௌனி சுயஞ்சோதி நாட்டமுள்ள
சித்த ரிருதயத்தின் சிறப்பே பராபரமே
30. கள்ளக் கருத்துடைய கள்வனென்று தள்ளாதென்
உள்ளம் புகுந்துணர்வை யூட்டும் பராபரமே
31. வஞ்சகத்தை யூடறுத்து மாயா மலக்குரங்கைத்
தஞ்சமென்றே யாட்கொள்வாய் தையையே பராபரமே
32. துன்ப முறுங்காலந் துணையாக வந்தெனக்குன்
அன்பைக் கொடுத்தருள்வா பையா பராபரமே
33. கள்ளப் பழுத்துக் கிளைகடொறு மோடுரசம்
அள்ளிப் புசிக்க அருள்வாய் பராபரமே
34. காட்மேகம் போலக் கலங்கி யழுதகண்ணீர்
ஆரூய்ப் பெருக்கெடுப்ப தழகோ பராபரமே
35. பாதத்தைத் தேடிப் பலகால் திரிந்தவெமைச்
சோதித்தல் நன்றோநீ சொல்லும் பராபரமே
36. தொண்டர்களை யாட்கொண்ட சுருதிகளை யாராய்ந்தும்
பண்டுசொன்ன வாக்குப் பழுதோ பராபரமே
37. கல்நெஞ்ச னான கபடெனென்று தோன்றியெனை
பல்காலுஞ் சோதிக்கப் படுமோ பராபரமே
38. சின்னஞ் சிறுவயதில் தேடிவந்து மாலையிட்டீர்
இன்னும்வரக் காணாத பியல்பேன் பராபரமே
39. மாலையிட்ட நான்முதலாய் மறுத்துமுகம் பாராமல்
வேலையென்ன வேலை விளம்பும் பராபரமே
40. பத்துவய தானகன்னிப் பருவம்வந்து நேர்ததென்றால்
சுற்றத்தா ரேசாரோ சொல்லும் பராபரமே
41. கருத்தரித்த காலமுதற் கற்புதவ ருநிருந்தும்
பிரித்துவைத்த கோலமென்ன பிழையோ பராபரமே
42. பாரிலுள்ளோ ரேசிப் பழித்த பழிப்புக்களை
நேரிலே சொல்ல நினைத்தேன் பராபரமே

43. பெண்பாவம் வீண்போகாப் பிழைகள்வந்து சேருமுன்னே
கண்பார்வை யிட்டுயிரைக் காரும் பராபரமே
44. சென்றசென்ற காலமெல்லாஞ் சென்ம மெடுத்தெடுத்தும்
பந்த மறுக்காத பாவம் பராபரமே
45. ஏழைசெய்த குற்றமெல்லா மின்பமுட னீபொறுத்து
மாளாப் பிறவிதன்னை மாய்ப்பாய் பராபரமே
46. அன்பர்செய்த குற்றமெல்லா மானந்த லீலையென்று
இன்பங் கொடுத்ததெனக் கிலையோ பராபரமே
47. சரியை கிரியையென்றுந் தவமான பூசைசெய்ய
அறியு மறிவை யருளாய் பராபரமே
48. யோகவழி செல்ல வுறுதியற்ற பாலனுக்கு
ஏகவழி காட்டுவ தெப்போ பராபரமே
49. அஞ்ஞானம் நீங்கி யபரோட்சங் கிட்டுவது
மெஞ்ஞான மென்று வியந்தார் பராபரமே
50. பற்றிப் பிடித்துமுந்தன் பாதலிலை காணாமல்
உற்றுற்றுப் பார்த்தே னுரையாய் பராபரமே
51. திட்டையொடு சாதனங்கள் நியமாதி சங்கையறச்
சுட்டிநீ காட்டில் துறப்பேன் பராபரமே
52. ஆசார முள்ளோ ரறிவுநிலை பூத்தமலர்
பூசா விதிகள் புரிந்தார் பராபரமே
53. சாத்திர வழிநடந்து சத்தியநிலை பூத்தமலர்
ஆத்தி மலரென் றணிந்தார் பராபரமே
54. பந்த மறுத்தும் பலகாலும் பூத்தமலர்
கொன்றை மலரென்று குறித்தார் பராபரமே
55. அன்பைப் பெருக்கி யனுதினமும் பூத்தமலர்
தும்பை மலரென்று துதித்தார் பராபரமே
56. செருக்கறுத்துத் தீனாகிச் சென்றவிடம் பூத்தமலர்
எருக்க மலரென் றிசைந்தார் பராபரமே
57. சிந்தைத் தெளிந்து சிவமாகிப் பூத்தமலர்
நந்தியா வர்த்தமென்று நவின்னார் பராபரமே

58. அவ்வுழுவ்வு மோமென்ற அட்சரத்தை மூன்றிதழர்யச்
சிவ்வுமவ்வு மென்றுகின்ளிச செபித்தார் பராபரமே
59. சுற்றுமறி வில்லாதார் கண்ணற்ற பாவியென்று
சுற்றிவரும் பாதையொன்று துறந்தார் பராபரமே
60. கல்லாத மாந்தர் கருத்துக் கிசைந்தபடி
சொல்லா திருந்தால் துயர்காண் பராபரமே
61. பல்லாயிரங் கோடியண்டம் படைத்துவினை யாடுமுயர்
வெல்லாம்நீ யென்ற லிதமோ பராபரமே
62. எத்தனையோ கோடி யெனைப்போலப் பாவியுண்டு
அத்தனையும் நீயென்றால் அழகோ பராபரமே
63. பாசங் கடந்துந்தன் பரமாகி கின்றவர்க்கே
ஈசனென்ற நாம மிணங்கும் பராபரமே
64. வேதாந்த வீதிசென்று வெட்டவெளி காண்பதற்கு
நாதாந்த மோனநிலை நல்கும் பராபரமே
65. அட்டாங்க யோக மறிந்த தபோதனர்கள்
நிட்டானு பூதியிலே நிலைத்தார் பராபரமே
66. அடயோக மென்று வறிந்தசிவ யோகியர்கள்
திடயோக மாகச செயித்தார் பராபரமே
67. இராசாங்க யோகநிலை நன்னெறியாற் கண்டவர்கள்
பேசா மௌனநிலை பெற்றார் பராபரமே
68. அம்பிகா யோகமென்று மறைந்தமறை சாத்திரங்கள்
வம்பருக் கெட்டும் வழியோ பராபரமே
69. நேச நிருவிசுற்ப நிட்டையது பூண்டவர்கள்,
பாசங் கடந்த பரங்காண் பராபரமே
70. சந்திரகலை சூரியகலை தழைத்தோங்கி நின்றவிடம்
மந்திரகலை யென்று மதித்தேன் பராபரமே
71. பன்முத் திரைகள் பலவாய்த் தெளியாமல்
சின்முத் திரையால் தெளிந்தேன் பராபரமே
72. சித்தா சனங்கனெல்லாம் செகமயக்க மாயத்தோன்றிப்-
பத்மா சனமிட்டுப் பார்த்தேன் பராபரமே

73. அறுபத்து நாலுயோக மல்லவென்று கண்டனஞ்செய்
பருவத்தை யான்தேடும் பதமோ பராபரமே
74. அறியாப் பருவமதில் அன்பைவளர்த் தேதடுத்துச்
சிறியேனை யாட்கொண்ட திலையோ பராபரமே
75. பரியேறிச் சவ்வாரி பற்றித் தொடர்ந்துகின்றோர்
தூரியோத் துதிகளைத் துறந்தார் பராபரமே
76. எல்லை கடந்தா லிராவணசம் மாரமென்ற
தொல்லை கடந்த தூரியம் பராபரமே
77. ஆறாநா ரங்கடந்தா லத்துவித பிர்மமென்ற
சூரசம் மாரநிலை தோற்றும் பராபரமே
78. சூட்சாதி சூட்சமெல்லாஞ் சொல்லாமற் சொல்லுமிடம்
நீட்சநிலை காணாத நிலைகாண் பராபரமே
79. சஞ்சித கட்டையெல்லார் தணலா யெரித்துனது
குஞ்சித பாதத்தைக் கொடுப்பாய் பராபரமே
80. ஆகாமி யங்க ளணுவளவுந் தோன்றும்ல்
யோகா மீசங்கள் தந்த உறவே பராபரமே
81. பிரார்த்துவ கண்மம் புசித்துமுடி வானவுடன்
சிரோரட்சண மேபுனது சேர்வை பராபரமே

42.

குயிற்கண்ணி.

1. ஆத்தா னுடன்கூடி அன்புடனே வர்தாடிக்
கூத்தாடி நின்றானடி ஏ குயிலே கோபுரத்தின் வாசலிலே
2. அடியார்க் கெளியவண்டி ஆண்டிபர தேசியடி
துடியாகப் பேசானடி ஏ குயிலே தொல்புவிக்கி ராசனடி.
3. மக்கள் பகுத்துடையோன் மாதவத்தோர்க் கன்பனடி
தக்க பவுசுடையோன் ஏ குயிலே தானாகி நின்றானடி.
4. அன்று புரமெரித்தே அன்பர்களைக் காத்தபிரான்
என்று மிருப்பானடி ஏ குயிலே ஏகாந்த நடனடி.
5. பத்தர்களைச் சோதிக்கப் பாவனைகள் செய்திடுவான்
முத்தி கொடுப்பானடி ஏ குயிலே மூர்த்திபராஞ் சோதியடி.

6. சித்துவினே யாட்டைத் தெரிவா ரொருவரில்லை
பத்தரறி வாரடி ஏ குயிலே பலவேசக் காரனடி.
7. ஆதி யனாதி யென்றும் ஆத்மா வனாத்மா வென்றுஞ்
சோதி சொருபனடி ஏ குயிலே துரியா தீதனடி.
8. நாதாந்தம் விந்துவென்றும் நாதாக்கள் சூட்சமடி
நாதாந்தம் விந்துவேது ஏ குயிலே நாத னிருப்பிடமே
9. காணக் கிடையாது கண்டாலும் வாராது [வாய்க்கும்டி
தோணப்படுமோ சொல்வாய் ஏ குயிலே தொண்டருக்கு
10. எல்லா மறிந்தவர்க ளே துமறி யாதவர்கள்
சொல்லா லறிவாரோடி ஏ குயிலே சோதி சொருப நிலை
11. தொண்டர்பணி செயபவர்கள் சூட்சாதி சூட்சமெல்லாங்
கண்டு தெளிவாரோடி ஏ குயிலே காணாத காட்சியெல்லாம்
12. மாதா பிதாவவனே மற்றதெல்லாந் தானவனே
சாதனமில் லாதவர்க்கு ஏ குயிலே சன்னதி தோன்றாதடி
13. உலகம் படைத்தவனு முயிர்கடோறு நின்றவனும்
பலபேதஞ் செய்துவைத்தான் ஏ குயிலே பாமகருணாதியே
14. வேதங் களுண்டுபண்ணி விதியை விதித்தவனும்
பேதங்கள் செயதுவைத்தான் ஏ குயிலே பேரின்ப வீட்டைய
15. சாத்திரங்க ளுண்டுபண்ணிச் சமயங்கள் வேறுபண்ணிச்
சூத்திரங்கள் செயதானடி ஏ குயிலே சொல்லமுடி யாதபடி
16. ஒன்றுபல வானவனு முயிர்களைரட் சிப்பவனும்
மன்றுள் நடம்புரிந்தான் ஏ குயிலே மார்க்கத்தை யாறிவார்
17. பித்தம் பிடித்தவண்டி பேராசைப் பட்டவண்டி
பித்தம் பிடித்தகதை ஏ குயிலே பேரின்பங் காட்டவல்லோ
18. பேராசை யேதுக்கடி பேரின்ப வள்ளலுக்குப்
பாராதி யண்டமெல்லாம் ஏ குயிலே பத்தரைக் காக்கவல்லோ
19. சொல்லாத நொலையாது சொன்னதினூல் கிட்டாது
எல்லையற்ற சோதியது ஏ குயிலே எங்கு கிறைந்தபெர்ருா
20. ஆடுகின்ற ாகமது ஆடி யொடுங்குமிடம்
தேடினால சிக்காதடி ஏ குயிலே தெளிவுவந்தாற் போதுமடி

21. ஆசை யொழித்துவிடு அபிமானம் விட்டுவிடு
பாச மொழித்துவிட்டால் ஏ குயிலே பரமபதம் சேரலாமே 43.

அத்துவித முறைக் காவடிச்சிந்து

1. என்னைத் தழுவிவந் தெனையாண்டாய்—சம்போ
எனையாண்டாய்—முன்னா—எனையாண்டாய்
ஏழை பரதவித்து மிரங்காதென்
2. சின்னஞ் சிறுகுழவி யறியாதே—யாதுங்
குறியாதே—இது—தெரியாதே
திகைக்கும் பருவந்தேடி மாலையிட்டீர்
3. அன்னை பிதாவுமெனை யகன்றாரே—வாது
புகன்றாரே—பல—ரிதழ்ந்தாரே
யாரிடஞ் சொல்லியான் முறையிடுவேன்
4. பின்னை யொருவர்துணை வேறுமில்லையே—யாதுங்
குறைவில்லையே—துயர்—நீரவில்லையே
பிரியமில் லாதிருக்கும் பிழையறியேன்
5. திருவே யருவுருவே செழுங்கனியே—மறை
பழங்கனியே—அன்ப—ருளங்கனியே
தெவிட்டாத தெள்ளமுதே தேன்பாகே
6. மருவி மறைகளுன்னைக் காட்டியிடத்—தொண்டர்
கூட்டியிருக்க—நெறி—பூட்டியிருக்க
மணியோசை நாதம்விந்து கீதம்பாட
7. குருவாய்வந் தெனையாண்ட கோலமவேறே—மந்ர
மூலங்கூறே—இந்ர—ஜாலம்நீரோ
குறைகனெல் லாமகற்றிக் கழல்தருவீர்
8. இருவினைப் பற்றறுத தேகமாக்கி—மாயா
மோகம்நீக்கி—அரு—வாகநோக்கி
இன்பவீ டடைவது மெந்தநாளோ
9. கருணைப் பெருங்கடலே கண்மணியே—கருணை
யுண்மணியே—நோடர்—பண்மணியே
கைவிடுதல் முறையேயெனென கபடிநீயேன

10. சிறுமைப் படுதல்நன்றே தெளிவறியேன்—தேடும்
வழியறியேன்—காணு—முளவறியேன்
செப்பக் கணக்குமுண்டோ தெரிவீரே
11. பெருமையென் னாவுலடுத்துப் பேசப்படுமோ—முன்
ஞாசவிடுமோ—சந்—தோஷங்கூடுமோ
பிரிந்தா லுயிர்விடுவேன் கணந்தரியேன்
12. அருமைக்கண் ணாளாவெந்தன் ஆண்டவனே—தில்லைத்
தாண்டவனே—அருள்—பூண்டவனே
அன்பின்மய மாயக்கலந் தடிமைக்கொள்வீர்.

44.

சிவயோக நடனக் காவடிச் சிந்து.

திரிபுர தகன மறிவ துயர்வது கண்ணே—அதன்
பெருமை புகல்வ தரித ரிதடி—பெண்ணே

1. சென்னிமேற்க ரங்குவித்து நன்னிலையி லேயிருத்திச்
சின்மயவி லாசனென்று போற்றிடு—சஞ்சித
கன்மவினை தீரவென்று மேற்றிடு
திகழு முக்கனி யவல்ப ருப்பொடு கடலை யென்பொரி பருகுமற்புதம்
சித்திவிநா யகனிநுதாள் சேறிடு—என்றும்
பத்தியே தொழுதுநின்று தேறிடு
2. அறுபத்து நாலுயோகங் குருமுர்த்தி சாதனங்கள்
ஆகமப்ப டிபுணர்ந்து காரடி—கற்ப
திரேகசுத்தி வாசிசுத்தி யாமடி
அண்ட பிண்ட சராசரங்களு மோன்று கூடிவி ளங்கி நின்றிடும்
அற்புதவி நோதமிந்ர சாலமே—வேத
சொற்படிந டந்தாலனு கூலமே
3. நிட்டைபுரி மாதவர்கள் தத்வநிலை யாலுணர்ந்து
நிட்களசொ ளுபமொடு கூடினார்—சந்ர
புட்கரணி தீர்த்தமதி லாடினார்
நிருவி கற்ப சமாதி பெற்றிடு மடியர் பொற்பத மெயி டித்திடு
நிட்டைநிலை பூரணம் தாகுமே—முன்
விட்டகுறை தானேவந்து சேருமே

4. செம்பொன்மணி மாடநடு தம்பமதி லேவினங்குஞ்
 சிற்சபை நடனமிது தானடி—மூல
 தற்பரனென் றுடுவது பாரடி
 தித்தி மத்தள மொத்தி சைப்பட தித்தி ஸ்த்ய ததிங்கிண தோமெ
 சித்துவினே யாடவிது வாமடி—பார்க்க [னுஞ்
 மெத்தவும்ப்ர யாசையென்று கூறடி
5. காரணகு ருவைக்கண்டு பூரணவ டிவங்கொண்டு
 ககனவட்டமீ தேறிநின் றிடுவாய்—குளிகையுண்டு
 மௌனசித்திக ளேபொருந் திடுவாய்
 கனக சபைதனி லமரர் முனிவீர்கள் ரிஷிகள் பலரொடு தொழுதுவரு
 கண்டபடி நீயிருந்து காணடி—யார்க்கும் [முறை
 விண்டுசொல்லக் கூடாதென்று பூணடி. 45.

காவடிச் சிந்து

1. வந்த வரவைமறந் திர்தவிடென்—னமது
 சொந்தவிடோ-பாச-பந்தவிடே—இது
 வல்லவென் றிருவினை மாற்றத்தெவிவாய்
2. முந்தநீ தேடும்வகை வந்துகூடி—விரைவொடு
 சொந்தமாடி—மிகவு—மெலிந்துவாடி—பின் னும்
 உறவு கலந்துகொண்டு மதிக்கேடாய்
3. இந்தவி தம்பிறந்து மிறந்தோமே—விதி
 மறந்தோமே—நிதி—குறைந்தோமே—சுத்த
 வகாந்த வீடதனிற் றனியாமல்
4. அந்தரத்தி னடமிடுந் தந்திமுகவண்—பதம்
 சூந்தனைசெய்வாய்—தொடர்—பந்தமறுமே —நாளும்
 மனதில் மெழுகதுபோ லுருகிநிற்பாய்
5. கொல்லான்பு லால்களையு மறுத்தாரே—மோகம்
 வெறுத்தாரே—பாச—மறுத்தாரே—கரங்
 குவித்துயிர் களெல்லாந் துதித்தாரே
6. கஞ்சா வபினரக்கு கழித்துவிடு—வெறி
 ஒழித்துவிடு—அறி—வழித்துவிடு—மென்று
 கற்றோர்கள் சொன்னமொழி கருத்தில்வைப்பாய்

7. கள்ளும் புகையிலையு மருந்தாதே—கதி
பொருந்தாதே—துன்ப—முறும்பேரதே—சற்றும்
கனவிலு நினைத்திடா துறுதிகொள்வாய்
8. பொய்கொலை சூனவுகள் மறந்திடுவாய்—மெய்யைப்
பொருந்திடுவாய்—அருள்—சுரந்திடுவாய்—ஐயன்
பொற்பாதங் கண்டுமிகத் தெளிந்திடுவாய்
9. ஐயையோ பேய்மனமே யலையாதே—பாவங்
தொலையாதே—தேகம்—நிலையாதே—பிரம்மம்
அகத்திற் குடியிருப்ப தறியாமல்
10. பொய்யோமெய் யோவென்று புகலாதே—மெய்யை
அகலாதே—தெய்வம்—விலகாதே—பதம்
பொருந்த வருந்தவங்கள் செய்யநினைப்பாய்
11. கூவிப் பலபசனைக் கூட்டமுடனே—தெய்வ
நாட்டமுடனே—தவ—வாட்டமுடனே—செய்துங்
குணமில்லை பென்றறிஞர் தெளிவுசொன்னார்
12. மந்திரங்கள் செபிப்பது மதியுமில்லை—நல்ல
விதியுமில்லை—பாச—கதியுமில்லை—யோச
மௌன நிலையினின்றார் பெரியோர்கள்
13. வாசனை மலரெடுத்துப் பூசைமுடிப்போர்—பல
வேடந்தரிப் போர்—கபட—மாகநடிப்போர்—மனம்
வஞ்சகத்தி லாழ்ந்துநிதகு மயங்காதே
14. வாதுவாச வாதமென்று மலைக்காதே—பணம்
தொலைக்காதே—பாவம்—நிலைக்காதே—மாயா
வாதமென்று தெரிந்துகொ ளறிவாதே
15. கறவர்கள் பணிசெய்யப் பத்தியுறுமே—யோச
சித்திதருமே—விதேக—முத்திபெறுமே—இனிக்
கண்ணாடி பேரற்றெளிவு காண்பாய்மனமே
16. படிக்கும் படிநடக்கப் பதிந்துகொள்வாய்—நிட்டை [நித்ப
புரிந்துகொள்வாய்—சூம்மர்—தெரிந்துகொள்வாய்—
பரமாத்ம சுகம்பெற்ற பண்பிதாமே.

1. ஆதியி லேதிரு நான்மறை யேசொலு
மற்புதங் கேள்மனு நீதியே—அதன்
சொற்படி யேநட வீதியே
அந்த ரங்கமே னும்ப ரம்பொருள் கண்ட தொண்டர்ப தம்பணிந்திடு
மத்விதங்கை கூடுமடி வாதியே—அருள்
சிச்சகச யம்பிரகாச சோதியே
2. 'வேதவி திகுள்தொடர் பாவந்தொ லையுமென்று
விரதத்தைக் கோரடி மனமே—தான
தவநிட்டை சேரடி தினமே
விடியு முன்றி தனிலே மூழ்கிவி நாய கன்பத மேபணிந்துநீ
வெந்நீர் ஸ்னானபானந் தள்ளுவாய்—பூசம்
வெண்ணீ றவிழ்தமென்று கொள்ளுவாய்
3. 'சித்தர் பதினெண்மரும் தத்வம் மருந்தென்றும்
செப்புங் கலைகளுணர் மயிலே—அதன்
அர்த்த மவிழ்தமல்ல சூரிலே
சித்தர் பாஷை சூருத்து வேறெனுஞ் சக்ர வாரவி ரதத்திலேபிடி
தெய்வமொன் றேயென்று முடிவாய்—கண்டு
தேவதா பிரார்த்தனை விடுவாய்
4. தன்னுயிர் போலவே மன்னுயிர் காப்பதும்
சத்திய மாய்த்துரிய மலையே—தனி
நித்திய வாழ்வது நிலையே
தத்து வாத்ரி குதற்கு போதைகள் இஷ்ட மாமிச பட்சமினிவிடில
சாஸ்வத நிஷ்டாநுபூதி தருமே—நிர்மல
சற்குருசை தன்யவீடு பெற்றீடு
5. சப்தரிஷி முனிவர் சித்திபெற விரும்புஞ்
சாதனம் நான்காக வகுத்தார்—ஞான
ச்ட்கசம் பத்தெனத் தொகுத்தார்
சமத் மாதிகள் விடல்ச கித்தல் சமாதி யோடுசி ரத்தையார்வகை
சாதிக் லாமடி களியே—இதில்
சலனங்கூ டாதடி யளியே
6. பிர்மவிறத் துவரன் வரிட்டன் நான்காய்
பேசும் சிவன்முத்தர் வழியே—தவம்

பிரிவுணர்ச் தாரந்த வென்றியே
பெத்த முத்தி யிரண்டி லும்பிச காது நித்திய வாழ்வு பெற்றிடு
பெருமை யறியலாமோ மணியே—அருள்
பெற்றோ ரறிவாரடி பணியே.

47.

பல்லவி

சக்கரம் வந்தது பொய்யா—தனு
செப்படி சென்றது மெய்யா

அனுபல்லவி

சக்கரம் வந்தது மெய்ப்பொருள் கண்டவர்
பக்கலில் நின்றுவில் லெப்படி சென்றது (சக்கரம்)

சரணம்

1. முக்கோண சக்கரத் துள்ளே—யொரு
சட்கோண வட்டமு மாகி
எட்கோணத் துள்ளொரு மாறி—யிருந்
தைக்கோணத் துள்ளொரு வாகி
ஏகாட்சர மாகத்திரு பாகத்தினி லேயுமை
இடது பாகத்தி லமைந்தாள்—கங்கை
சடாபா ரத்தி னுழைந்தாள் (சக்கரம்)
2. நாற்பத்து முக்கோண மேரு—தன்னை
நான்குவி தமாகப் பாரு
ஆர்க்குந் தெரியாதவ் ஆரு—அதை
அடுத்துப் பரீர்ப்படுத்தி வாறு
அஷ்டாட்சர மாகிப்பல திஷ்டாந்திர மாகிப்பொன்
னம்பலத் தாடிடும் நடனம்—இதை
யும்பர்கள் காண்பது மரிது (சக்கரம்)
3. அகரமென் பதுவச்ச வாகும்—ஆதி
உகரமென் பதுமுருளை யாகும்
வகரமென் பதுசட்ட மாகும்—அதில்
நகரமென் பதுகால்க ளாகும்
மகரக்கொடி யசையத்திரு சிகரத்தினி லமையத்தனி

வாசிக் குதிரையைப் பூட்டி—பிரம்ம்

ஒசைப் படாத மோட்டி

(சக்கரம்)

4. மூலாதா ரத்தெழு கணலைக்—காலால்

மூட்டிவைக் குங்குருத் துணர்ந்து

மேலேவா சியைதுழை வித்து—மகா

மேருவை வில்லாக வளைத்து

விண்ணோர்களு மதிரும்படி மண்ணோர்களுஞ் சிதறும்படி

வீறிட்டா-திசேட னாணய்—வில்லில்

கூறிட்ட பாணங்கள் பாராய்

(சக்கரம்)

5. ஒன்பது வாயிலுக் குள்ளே—ஒரு

மந்திர மாகவே யிருந்து

அன்பத்தோ ரட்சர மாகிப்—பின்னு

மாறாதா ரத்தையுங் கடந்து

அட்டகுல பர்வதமும் சப்தகடல் சேரையிட

யானைபரி வீரர்படை சூழத்—திரிபு

ராதிகளும் புன்சிரிப்பில் மாள

(சக்கரம்)

6. காமன் எரிந்ததும் பொய்யா—முனி

கடல்நீ ருண்டது மெய்யா

இராமர் வந்ததும் பொய்யா—இலங்கை

இராவணன் மாண்டது மெய்யா

சிதையைச் சிறைமீட்க அணைகட்டிக் கடல்தாண்டிய

இராகவன் லக்மண ரோடு—படை

வானரர் வந்தது மெய்யா

(சக்கரம்)

7. பாண்டவர் வந்ததும் பொய்யா—அழியாப்

பத்தினி துரோபதை மெய்யா

மாண்ட படைகளும் பொய்யா—மகா

பாரதர் மென்பது மெய்யா

மாயாவரி கிருஷ்ணன் மகாபாவி துரியோதன்

வஞ்சகத் தையொழித் தானே—ஐவர்

நெஞ்சகத் தேகவிற்த் தானே

(சக்கரம்)

8. ஆலத்தை யுண்டதும் பொய்யா—தேவ

ரமிர்தங் கடைந்தது மெய்யா

சூரன் மாண்டதும் பொய்யா—சுப்ர
 மணியர் வந்தது மெய்யா
 சூட்சாதி சூட்சமொடு காட்சிப்ர மாணங்கள்
 சொல்லவுங் கூடுமோ நாவால்—அதற
 கெலையு மில்லையே பாவாய் (சக்கரம்)

9. தேவர்கள் வந்ததும் பொய்யா—பதினெண்
 சித்தர்க ளானது மெய்யா
 மூவர்கள் வந்ததும் பொய்யா—முனி
 யோகிய டென்பது மெய்யா
 மூவரொடு மாணிக்க வாசகத்திரு வாசகமும்
 முடித்ததே வாரமும் பொய்யா—அதில்
 வடித்ததே னுண்டார் மெய்யா (சக்கரம்)

10. மாசற்ற தேவமா தாவாய்—மரி
 யாளென்னுங் கன்னிவ யிறற்றில்
 ஈசா னபியெனப் பிறந்து—நாதன்
 எருசலேம் தேசத்தி லமைந்து
 ஏகக ருஸ்துவெனும் நாமங்கள் சூட்டியே
 எங்கும்பல வற்புதங்கள் காட்டிச—சீட
 ரங்கம்பன் னிரண்டுகள் நாட்டி (சக்கரம்)

11. மக்கா நகரத்தில் வந்து—நபி
 மையமா தீனத்தி லமர்ந்து
 லட்சத் திருபத்து நாலா—பிரம்
 நபிபின்னல் மூஹம்மது நபி
 சல்லலாகு அலைகிபுசல்ல மவர்கள் வந்து
 நாட்டில் கொடிகட்டி நீதி—செயத
 பாட்டினைக் கேட்டதும் பொய்யா (சக்கரம்)

12. கலியு கத்தினி லையா—அன்பர்
 காட்சிகள் கண்டதும் பொய்யா
 பலிகொ டுப்பது மெய்யா—பல
 கலைகள் சொன்னதும் பொய்யா
 பர்வத்தொழி லேழுத்கிய மூகிப்பலர் கூடிசெயும்

பக்குவம் நீயறி யாயோ—அன்பர்

மிக்க துயர்தெரி யாயோ

(சக்கரம்)

13. பாரிலுள் னோர்செய்யும் வேலை—பல

மோசங்க னாகுதன் னாலே

ஆரிடஞ் சொல்லியா னழுவேன்—அன்பர்

கோரிய காரிய முடிய

ஆதிமுத லேசெப்பிடும் வேதங்கள் யாவையும்

அன்பர் மிகநம்பிக் கெட்டார்—அதை

உன்புற மேசொல்லி விட்டார்

(சக்கரம்)

14. பாரில் வருவதாய்க் காட்டி—எங்கும்

பத்திரி கைகளை நாட்டிக்

கூறிய சாத்திரம் பொய்யா—சமய

ஞாவர் வாக்குகள் மெய்யா

கூறிடும் வாக்குகள் பொய்யாகி விட்டாலும்

குற்ற முனைச்சொல்வ தாரு—இது

மெத்தப் பயித்தியம் பாரு

(சக்கரம்)

15. மானிடச் சட்டைநீ சாத்தி—இந்த

வையகத் தில்வரும் நேர்த்தி

ஏனுனக் கிந்த வேமாத்து—அன்பர்க்

கிடுக்கண்கள் செய்வதுன் கூத்து

எக்காலமு முன்னிலைகள் தப்பாடுதென வேகற்றவர்

ஏங்குவ ரோவிது பார்த்து—பின்

வாங்குவ ரோசிறு லுத்து

(சக்கரம்)

16. அன்பரைக் காக்கின்ற லீலை—என்றும்

நம்பிவி வர்க்கிது பாலே

உம்பர்க்கு மெட்டாத வேலை—கொடுந்

துன்பத்தை நீக்குவ தாலே

ஒருகாலமு மறவாமலே யுறவாடிட வினைபோகுமென்

னுள்ளந் தெளிந்துகிற் பாரே—பார்த்துத்

தெள்ளிய தேனுண்டு தேர்வார்

(சக்கரம்)

17. உன்னையான் விடுவதே யில்லை—உந்தன்

அன்பர்க ளுக்குவெகு தொல்லை

என்னை விடுவதே யில்லை—என்று
 மென்செய்கு வாயுறுதிச் சொல்லை
 இனிமேலொரு கணமாகிலு மிறையேமனம் பொறுக்கேனென
 எண்ணித் திருவருள் தாராய்—வரம்
 நண்ணிக்கொ டுப்பதெவ் வாறாய் (சக்கரம்)

18. கண்ணன்பிர் மாருத்திர ரொடுங்கக்—ததிர்
 விண்ணு மதிகோள்கள் நடுங்க
 மண்ணுலகம் பாதாளம் நொருங்க—வரைஎட்
 டெழுகடல்திக் குப்பாலகர் நெருங்க
 மகமேருவும் பொடியாகவே சிதறும்படி கணையேவிட
 வல்லவ னேகொடு பாணம்—இப்போ
 தில்லையென் றுல்விடுவேன் பாணம் (சக்கரம்)

19. தந்தாலிப் போதர வேண்டும்—தாமிச
 மென்றாலிப் போவர வேண்டும்
 பந்தாடு வேன்பாரா யண்ட—பகி
 ரண்டமொன் றுகவே குலங்க
 பரிசுத்தர்கள் தவிரப்பல வேந்தர்படை வீரர்களும்
 பாரினுள் லோபிகள் மாளக்—கொன்று
 ஆறிலொரு பங்குதிறை வாழ (சக்கரம்)

20. வச்சிர மணிமகுடர் தரித்து—எதிர்த்த
 மன்னரை வேர்க்கையுஞ் செயித்து
 பட்சமுள் ளோர்க்களையா தரித்துப்—பதி
 னெட்டாயு தழுங்கையி லெடுத்து
 பாரமது திர்த்துமது நீ திக்கொடி நாட்டிடப்
 பன்னிரண் டுவருடந் சுற்றி—வந்து
 பராவல வருடத்திற் வெற்றி (சக்கரம்)

21. நந்தன வருடமுதற் பூட்டி—மதுரை
 நகர்வாசிக ளினவோரையுங் கூட்டித்
 தந்திரமா யற்புதங்கள் காட்டி—எங்குந்
 தபசிலர்கள் துணையாகவே நாட்டி
 சதூர்வேதமு நிலையாகவே துறையெங்கணு முறுதிப்படச்

சாற்றுமறை நீதிகளும் பொய்யா—தமியேன்
வாக்குமன மொன்றானது மெய்யா (சக்கரம்) 48.

மதுரைக் கடம்பவனநாதர் கலியுகச் சிந்து

1. சீரிலகுங் கடம்பவன் கேஷத்திரத்தின் மகிமை
செழிந்தோங்கி நடந்துவரும் சிறப்புகளைக் கேளாய்
காரிலகுந் தென்மதுரை வடதிசையில் வாழங்
கணபதியைக் கைதொழுத காரணங்கள் சொல்வேன்
2. ஆதிமுத் வின்றுவரை யுலகமதில் வழங்கும்
அறுபத்துநால் திருவிளையாட் டாடியதோர் நகரம்
சோதிமக மேருதனைச் செண்டதின லடித்த
சூரஉக்கிர பாண்டியனால் துலங்கிவந்த நகரம்
3. சங்கத்தார் கூடின்னு வழங்கிவருஞ் சமயம்
சகலருக்கு மிடங்கொடுத்த சாத்திரங்கள் பாராய்
அங்கயற்கண் மீனாட்சி தவப்பயன லுதித்த
அழ்புதங்க் ளென்னசொல்வே னுலவாயின் மகிமை
4. பிட்டுக்கு மண்குமந்த எல்லையதும் விளங்கப்
பீடுபெறு கணபதியும் பூரணமா யுதித்தார்
எட்டுத் திசையறியும் புண்ணியர்கள் கூடி
ஏகாந்த மாக்கிவைத்த வின்பமது பாராய்
5. சாத்திரங்கள் பார்த்திராச விருட்சவேம்பு தன்னைத்
தபசீலர்கள் கூட்டிவைத்த சதிரான எல்லை
நேத்திரம்போல் விளங்கிவரும் சூழபத்தில் தெற்காய்
நேராகப் பாற்கடம்பு தோன்றினது முண்டு
6. அன்றுமுதல் அடியார்கள் கூட்டமது கூடி
அன்புடனே சிவலிங்க மமைத்தகதை சொல்வேன்
கந்தனுக்கு முத்ததொரு ஐங்கரனுங் கூடிக்
கடம்பவன நாதரென்று காரணப்பே ரிட்டு
7. கலியுகத்தில் நீதிக்கொடி நாட்டவந்த வேத
காரணங்கள் யாராலுங் காணமுடி யாது
பலிகொடுக்க வந்ததொரு பாரதப்போ ரென்று
பரமசிவ னுரைத்தகதை பாரீலுள்ளோர் கேளீர்

8. ஐயாயிர மாண்டுக்குமே லதிசயங்கள் மெத்த
அறுபத்தைந்தாந் திருவினையாட் டாடவந்த மகிமை
பொய்யேது மில்லையடா வுலகமது வய்யப்
புண்ணியர்வந் தவதூரித்த புதுமையென்ன சொல்வேன். 49.

பல்லவி

சித்தந் தெளிந்திடு தேனே—விதேக
முத்தி பொருந்திடு மானே

அனுபல்லவி

சிற்பரசின் மயமாகிய சற்குருவின் பதம்நாடெனச் (சித்)
செப்புமறை நீதிவழி சாரு-நெறி-தப்புவழி கூடாதென மீறு

சரணம்

1. சத்வகு ணங்களைப் பூட்டி—யுபிர்
சித்ர ரதமொன்று கூட்டி
அத்துவி தக்கொடி நாட்டித்—தவ
ரத்ன மணிமுடி சூட்டி
அஷ்டதிசை எங்கும்புகழ் சட்டபரி பாஷையொடு
அமைந்த சூததிரம் பாராய்—நீதி
விளைந்த விசித்திரம் நேராய் (சித்தம்)
2. தூலசூக் குமமெனுங் காடு—வெட்டிப்
பாதை தெளிவுறக் காட்டி
நால்வகைச் சேனையுங் கூட்டிப்—பரி
யாளை ரதங்களு மோட்டி
நட்டனடு வானதிரு பட்டணமுஞ் சேரிலொரு
இரத்னமக மேருகிரி தோணுந்—தொண்டர்
நிஷ்டை புரிவதாய்க் காணும் (சித்தம்)
3. சத்துச்சித் தானந்த போகந்—தனை
யுற்றுணர்ந் தாலல்லோ மோகம்
நித்தியநித் தியவஸ்து விவேகம்—பர
தத்வானுட் டானத்தின் பூகம்
நிஷ்குளநிர் மலசாக்கா சொர்ப்பனசார் பிளையுற்றிட

நேசமொடு கூடிவினே யாடுந்—தூரிய

பாவனைகள் வந்துகை கூடும்

(சித்தம்)

4. நீரும்நெருப் பாடுனவுங் கூறு—பரி

பாஷைகளும் வேறெனவுமோரு

ஏறுமயிற் பால்முணர்ந் தேறு—சுவர்க்க

வழுநிலை மாடமது பாரு

இகபரனற் கதியேதரு குருபரனிர்த் தனமாடிடும்

ஏகசிம் மாசனத தோடு—நிலை

யாகுந் துறைகண்டு கூடு.

(சித்தம்) 50.

அருட் கும்மி

1. பசுசைக் கிளியே பசுங்கிளி யேகண்ணே

பாசமுள் ளெவந்தன் மாதுகன்னி

இசையுள் ளநவ ரத்தின மேயெனக்

கங்கித மேயென்முன் வந்திரடி.

2. ஆசையுள் ளமணி பெட்டக மேயெனக்

கன்புள்ள மாதவ சுந்தரியே

பூசை புரிந்திட வந்தாயோ செழும்

பொற்கொடி யேயென்முன் வந்திரடி.

3. தேனேதற் கண்டேசெ முங்கனி யேய்ந்த

தித்திக்குந தெள்ளமு தேரசமே

மானேமட மயி லேவன்ன மேபொன்னே

மரகத மேயென்முன் வந்திரடி.

4. ஆணிப்பொன் முததேய லங்கிர்த மேயென்று

மசையா மணியே கருவேலமே

மாணிக்க மேயெனக் கின்பமுள் ளமணி

மந்திர மேயென்முன் வந்திரடி.

5. சந்தேக முள் ளெவன் கண்மணி யேயெனைச

சுறறெயி ரிபாகக் வலைபுள்ளாள்

உந்தன சுவலைய நிக்கவல லோநல

லுபாயங்குள செலுகிறேன் திருமயின்னே

6. ஆதி முதலிது காலம் வரையி
லடைந்திடும் பேர்க ளனேகமுண்டு
சோதிமெய்ஞ் ஞானசொ ருபத்தைக் கண்டதோர்
சூட்சத்தைக் கேளடி பெண்ணரசே
7. கூடி யிருக்கச் சகியாண் டியவன்
கூட்டத் துடனுமி ருப்பாண்டி
நாடி யிருக்கு மடியார் தமக்கவன்
நாட்டத்தைக் காட்டி நடித்திடுவான்
8. அன்பரைக் காக்கு மருளுடை யோனவ
னானந்தங் காட்டி மறைந்திடுவான்
துன்ப மிகவுங்கொ டுப்பாண் டியவன்
தோழமை யான துணைவனடி
9. ஆசார மாக விருந்திடு வானவன்
அனாசா ரத்தைபுஞ் சார்ந்திடுவான்
பூசை புரிகின்ற மெய்த்தவத் தோருக்குப்
புகழ்கொ டுக்கின்ற தீரனடி
10. பாசக் கடலைய லுத்திடு வானவன்
பாசாங்கு செய்திடுங் கள்வனடி
கூசாமல் தூது நடந்திடு வானவன்
கொள்ளை யடிக்க வல்லவனடி
11. கோட்டை யிடித்து துழைந்திடு வானவன்
கொத்தள மேறிக் சூதிப்பாண்டி
வீட்டினுக் குள்ளேதுழைபவ னாரென்று
விசாரணை செய்யுந் தலைவனடி
12. சொல்லத் தொலையாத வற்புதத் தானத்தைச்
சொல்லவும் நாவுண்டோ தோகையரே
எல்லை யற்றபரஞ் சோதி யடியவ
ரெங்குநி றைந்தப்ர காசனடி
13. கான மயிலே கருங்குயி லேநீ
கனவு கண்டதும் பொய்யாச்சோ

ஊனக் கண்ணுக்குத் தோன்று தேயதை
யுற்றுணர்ந் தாலே தெரியுமடி

14. ஒன்பது வாயிலி னூத்தைச் சரீரத்தை
யுள்ளநா ளெல்லாஞ் சுமந்தலைந்து
நன்றுதி தென்று தெரியா மல்நீ
நாடெங்குஞ் சுற்றினு லாவதென்ன

15. கள்ள மனதைக் கசடறுத் தந்தக்
கள்ளனைக் கண்டு பிடியாமல்
வெள்ளம் வரும்போ தணைபோடக் கூடுமோ
மெல்லிய ரேசற் றுணர்வாயே

16. சிந்தை தெளிந்துமே பார்த்தா யானால்
தெரிசனங்கள் தோன்றுமடி
சந்தேகப் பதங்கள் வேறுமுண் டோநீ
சாயுச்சி யங்கள் டைவதற்கு

51. + 10 = 61.

நெஞ்சினுக்கு உபதேசம்

வீருத்தம்.

அன்பினைப் பெருவா யாகில்
அதர்மங்க ளனைத்தும் நீங்கித்
துன்பமுந் தவிர்து போகும்
துயரமிங்குண்டோ சொல்வாய்!
வன்பனாய் உலகிற் றேன்றி
வாழ்வு நாள் முழுதும் செய்த
கன்மங்கள் வந்து சூழ்ந்த
காரணமறிவாய் நெஞ்சே!

61-a.

விருத்தம்.

- (1) பூரணத்திற் பூரணமாய் எங்கும் நிறைந்து
 ஆனந்தம் பொங்கி யூறும்
 காரணனே யெனையிங்கே யழைத்தவகை
 இன்ன தேனக் கருத்திற் கொள்ளேன்
 தாரணியோர் செயலதனை நீயறி வா
 யானறியச் சத்தி யுண்டோ
 வாரணமா முகத்தானே வந்துநீ
 ஆட்கொள்வாய் மறந்திடாதே
- (2) மறந்துவிட்டா வின்றுவரை
 அறுதினமும் பாலாட்டி வளர்த்ததாரு
 கறந்து கறந்தாவின் கன்றுக்குப்
 பாலாட்டுங் கதையைப் போல
 சிறந்தெனை நீவளர்த்து விட்டாய்
 செல்வனே யினிவேறு சிந்தையுண்டோ
 பிறந்து பிறந்துழல்கின்றேன் பிறப்பறுக்க
 அருள் செய்யும் பேரூரானே
- (3) பலவழியாய் நின்றுகொண்டு
 பலவழியாய் காட்டுகின்ற பரமநாதா
 கலைபலது மாராய்ந்து உன தடிமை
 உறுதி கொண்ட கருத்தின் வண்ணம்
 நிலைபலதும் தெளிவித்தாய் ஒன்றெனவும்
 வழிகாட்டி நீநானென்று
 அலைவிலாமனதாக்கி யுலக மெச்சும்
 அரசு செய்ய யடிமை கொண்டாய்

61-b.

அத்துவிதானந்தக் கும்மி
 கும்மியடி பெண்கள் கும்மியடி குரு
 பாதம் நாடியே கும்மியடி

அம்மையு மப்ப்னுங் கூடியிருந்த
வதிசயங் காணவே கும்மியடி

1. அப்பனென் றோர்சொல் சுருதி ரகசியம்
ஆத்தாளோ சித்து சடமாசசு
செப்ப வெர்ணாதவ ரூபவே ளிதனிற்
சிற்சபை யொன்று சமைந்ததடி
2. நாதாந்த மோனந டனச பைக்கு
நடுவே மகாமேரு கம்பமொன்று
வேதாந்த வாலைபுவனை திரிபுரை
வீதி மனோன்மணி வாசல்களும்
3. ஓங்காரத் துட்பொருள் பிசாட் சமா
யுகார மகார மகாரமிட்டு
ரீங்கார மானச பைதனி லேசிவம்
சத்தியொன் றுன துபாயமடி
4. முக்கோண வட்டப் பிறையொன்று சாத்தியே
முன்னணி பின்னணி தான்துறந்து
விக்கோண மாகவே வேதாந் தவீதி
விளங்குஞ் சநாசிவ மானிகையும்
5. சந்திர கலையென்றும் சூர்ய கலையென்றும்
தற்பர மாவசு ழிமுழையும்
நந்திகொ லுவென்றும் நாதவிந டென்றும்
நவரத்ன மானகெட லுச்சுஷ்பயில
6. மண்டல மூன்றுக ளுண்டாக கிவேக
வாசிக் குதிரையைக் கட்டிவைநது
விண்டுசொல லாதவி டந்தனி லேவினோ
யாடல் புரிந்ததைக் கேளுங்கடி
7. பிருதிவி யுப்புத்தே யுவாயு வாகாயம்
பிராண னபான தசவாயு
சோத்திரம் தொக்குசட் சுசிங்குவை ஆக்ராணம்
சுதததச நாடிக் கூட்டங்களும்

8. வாக்குப் பாதம்பாணி பாயு ருபத்தம்
மகிழ் நவத்துவார வாசல்களும்
ஆக்கிய ளித்துத் துடைக்கின்ற முத்தொழி
லாதிவ குத்ததி றங்கேளாய்
9. சத்த பரிசுரு பர்ச கந்தமும்
தன்மீய மாக்கிய சாலவித்தை
சுத்தம் சுத்தம்ரெண் ணுண்டாக் கிமாயா
தொல்புவி யாளவ குத்தகதை
10. நல்வினை தீவினை சுவர்க்க நரகமும்
நான்கு பதவியு முண்டாக்கி
கொல்ல யெமனையுங் கூற்றுவ னாகக்
கோலங்கள் செய்த தபாரமடி.
11. ஆறுதா ரமுதல் மூலாதா ரந்தொட்
டடுக்கடுக் காக வமைத்துவைத்து
மாறாதி ருந்துமுன் கம்பத்தி லேறிய
வல்லவன் கூத்துவி னேதமடி.
12. சூத்திரப் பாவையொன் றுண்டாக் கியதில்
சூக்கும மாகவி ருந்துகொண்டு
சாத்திர வேத சமய நெறிகளுந்
தத்துவந் தொண்ணூற்றா றுங்கயிராய்
13. அன்னபி ராணம னேமய விஞ்ஞான
மாதார மானந்த மானாலும்
வின்னப்ப டும்வாத பித்தசி லேகம்மும்
மேல்நாடி ரெண்டுதெ னிப்பீடமும்
14. பத்திப் பிடித்தந்த ரேசகத் தில்வாசி
பன்னிரள் டங்குலம் பாயவைத்து
வெத்தியாய் நான்கு ளிந்தெட்டுப் பூரக
மேவிய கும்பகஞ் சார்ந்திடவே
15. அகர முதலவ் வெழுத்துக்கு நூல்சுத்
தறுபது நாழிகை யோடுவது
பகரும் ருபத்தோ ராயிரத் தறுநூறு
பாயும் சுவாசந்த னிலிருந்து

16. ஏழு வகைத்தோற்ற மெண்பத்து நான்குநா
றுயிரஞ் சீவபே தாதிகளும்
சூழப்பிரம் மாண்டங்க ளாக வகுத்த
துறவுகள் மாயையின் டீகாட்டையடி
17. எங்கெங்குந் தானாயி ருந்தர சாட்சிக
ளெப்படி செங்கோல் செலுத்துவது
அங்கங்குந் தன்னை யறியாம லேபூத
சாட்சியாய் நின்றது மூலமடி
18. எண்ணத் தொலையாத அண்ட சராசர
மேகமாய் நின்ற பரஞ்சோதி
கண்ணற்ற பாவிகள் கெட்ட ரகசிய
காரணம் யாவ ருரைக்கவல்லார்
19. மும்மல மாணவ மாயைகள் மங்களும்
முக்குண முப்புரந் தானாகி
அம்பல மாகிய வாணவக் கோட்டை
யலங்காரஞ் செய்தது பாருங்கடி
20. இராசத தாமச சப்த குணங்களும்
நானென்ற ராட்சதப் பூண்டாகிப்
பாசம் படர்ந்து கொடிதளிர் பூகாய்
பழுத்துச் சொரிந்தது பாவியர்மேல்
21. இராகத் துவேஷங்க ளெட்டோடு பின்னி
நன்றாய்ப் படர்ந்துவளர்ந்தேறி
மோகித்த போகங்கள் யாரா லுஞ்சொல்லி
முடியா தென்றேப முமொழிகள்
22. மந்தம னம்புத்தி சித்தம கங்காரம்
மாயாதி பூதபொ றிபுலன்கள்
ஐந்துவி துமலர்க் காங்க னியாகி
அகண்டமு மானத ளவிலலேயே
23. இத்தனை கோலமு மித்தையென் றேகண்
டிகபர மிரண்டையுந் தான்கடந்து

அத்தன் திருவடி சாரா மலின்று
ஐயப் படுவ தறியாமை

24. அன்னை வயிற்றிற் பிறந்து மிற்றது
மனைக சென்மங்கள் தவமிருந்தும்
தன்னை யறியச சதாநிட்டை யாயோக
சாதனஞ் செய்து முணராமல்
25. கன்னல் மொழி பேசும் வன்ன மயிலேயுன்
காரண மெல்லாந்தெ ரிந்துகொண்டேன்
சின்னாபின் னமாகச் செய்ததோர் தீவினை
செப்பக் கணக்குண்டோ தேவியே
26. அன்ன நடையுள்ள பெண்ணை சேயுந்த
னன்பின் வழிசெல்லப் பாடுபட்டேன்
முன்னும் பின்னுமாகத் தானலைத் துகெட
மோசங்கள் செய்தாயிம் மாநிலத்தில்
27. பெண்ணை சேயுனை நம்பிக்கெட் டகதை
பேசவா திசேட னுல்முடியா
மண்ணுல கத்தாரும் விண்ணுல கத்தாரு
மாண்டார்க ளுந்தன் மயக்காலே
28. நம்பிக்கை மோசங்கள் செய்ததி னுலுனை
நம்பவெண் ணாதடி கோதைபரே
தும்பிக்கை யானைமு கவன ருள்வந்து
தோன்று தடிபட் டமானந்தமாய்
29. ஒற்றைக்கொம் பன்கழல் கண்டுகொண் டேனடி
யுத்தம மானவ ழியேகப்
பற்றுகள் விட்டுப் பரத்தை விரும்பியான்
பற்றறப் பற்றுமி டந்தனிலே
30. அத்துவி தவுண்மை யாரறி வாரடி?
அற்பம தல்லவே ஆரணங்கே
சித்தந் தெளிந்து சிவமா னுலருள்
செல்வம்வந் தெய்திடுஞ் சீரடைய

31. பொல்லாத மானயதனைக் கடந் தால்பரி
பூரண மாகுமென் றேதெரிந்து
எல்லா முணர்ந்த பெரியோர்கள் பற்றி
யேக வழியாகத் துறந்தீர்கள்
- 32, அங்கத்தி னுள்ளும் புறம்பும் பரிசுத்த
மானமெய்ஞ் ஞானி பதமபணிந்து
திங்க ளணிதில்லை வான நடம்புரி
சேவடிக் கற்பணஞ் செய்துவிட்டேன்.

62.

பல்லவி.

தூங்குகின் றுயோ கணேசா—தூங்குகின் றுயோ

அனுபல்லவி

ஓங்கி வளர்ந்த விருட்சத் தடியில்
உல்லா சத்துடன் வீற்றி ருந்துநீ

(தூங்கு)

சரிணம்

1. பாழுல கந்தனில் நீதியே யில்லை
பஞ்சமா பாதகர் செய்கின்ற தொல்லை
எழைகட் கிங்கே யிருப்பிட மில்லை
என்செய்வே னோருத்த ரஞ்சொல் லேநீ (தூங்கு)
2. நம்பிக்கை யாகவே பங்கி கொடுத்தான்
நாணயக் கள்வ ரிருவர்கள் தானே
வம்புத் தனஞ்செய் சிதம்பராஞ் சிசுட்டியின்
வார்த்தையை நம்பியே சர்ச்சி கொடுத்தான் (தூங்கு)
2. ஊழ்வினை யென்றே அரிகர புத்திரன்
உள்ளார் தெளிந்தா னுனக்கப யமென்று
தூழ்வை யடைந்தவன் பெண்பிள்ளை வந்துன்
சந்திதா னந்தனில் தாபதஞ் சொல்வதேன் (தூங்கு)
4. அன்பெனு மரிகர புத்திர னுக்கிந்நான்
அப்பீலில் விடுதலை யாமென் றுரைத்தாய்
துன்ப்பியில் லாமன தாயோர்மை கொண்டு
துரைத்தனத் தாராலைக் கோர்ட்டி லப்பில்செய்து (தூங்கு)

5. நின்செய லால்பிரஞ்சத் துரையுத வியாலே
நீதமுள்ள பார்த்த சாரதி தானும் வந்துற்று
என்செய்தாய் கீழ்க்கொர்ட்டுத் தீர்ப்புத் தனைநீக்கி
இரங்கினு யேழைத் தனைக்கிரங்கி நின்றாடியே. (தூங்கு) 63.

உபதேசம்.

1. ஒப்பற்ற செய்கைக ளெவை யானாலும்
உலகத்திற் செய்யாதே உண்மை சொன்னேன்
தப்பிதங்கள் வந்துவிடும் நமனுக் காளாய்த்
தாங்காத வறுமைவந்து தவிப்பா யப்பா
முற்பிறப்பிற் செய்தவினைப் பாக்கிக் காசு
மூட்டிவிட்டா லீசனவன் புலியின் கண்ணே
இப்பிறப்பி லதையறிந்து நடவா விட்டா
லெமன்கையிற் சிக்குவது திண்ணந் தானே
2. கங்கைதனில் நீராடிக் காசாயங்கள் தரித்தவர்போல்
அங்கமுழுதும் நீறணிந்தே அரணைத்தொழுதங் கடிபணிந்தே
எங்குந்தொழுவர் கண்மூடி யிருப்பர்மௌனஞ் சாதிப்பர்
மங்கைதிருடுங் கள்ளரப்பா மாயவலைக்குள் சிக்காதே
3. அங்கவன்செய்த நன்றி யறிந்துநீ நடந்தாயாகில்
யிங்குமுன் செய்தபாவம் யினித்தொட ராகுண்டாய்
பொங்கமா யிச்சென்மத்தே புரிந்திடுந் தபசினுலே
சங்கரன் பாதஞ்சேரத் தாமத முண்டோடுநஞ்சே
4. ஆடுகின்ற கூத்தெல்லா மரன்கூத்தே யல்லாது யவனி மீதில்
தேடுகின்ற பொருளெல்லா முன்னதென மதிக்கின்றோம்
[தேசம் பொய்யே
நாடுநகர் பொருளெல்லாம் நம்மைவிட்டு மகலாதோ நமன்வந்
[துற்றால்
ஒடுகின்ற ஒட்டமல்லால் பாழ்மனமே எனக்கிங்கே ஒருக்கா
[லுண்டா

5. ஐசைகொண்ட பாழ்மனமே வகிலமதி லேன்பிறந்தோ மய்
[யன்பாதம்
நேசமுடன் விரும்பிமுன்னாள் செய்வினையை யகற்றுங்கால்
[நித்தம் நித்தம்
பூசனைசெய் வதும்ன்றிப் பேதாபே தம்நீக்கிப் புலன்கள் யாவு
பச்சமற நீக்கிப்பே ரின்பானு சுகமடையப் பகுத்த வாறே [ம்

வண்ண விருத்தங்கள்.

தானதன தனதனன தானதன தனதனன
தானதன தனதனன—தனதான

- 1 சீவனென தெனமனம்வி டாமலது தொடரவினை
சேரும்வகை யாவதென—வறியேனான்
சீறுமல மாயையொடு கூடிவினை யாடுமெனைத்
தேடிமதி யாவர்சொல்—வருவார்கள்
பாவியெனு மோர்குறைக ண் திகெட யார்செய்தது
பாலனெனை யேதொடர—வழியேது
பாவமிது வோமுன்செய்த பாவமென யாரறிவர்
பாரிலுனோ ரேசுவது—முறையொசொல்
காவுகொடு வோர்கள்வினை காலனனு காதபடி
காலனைக்கா லாலுதைத்த—கருணைசா
காமன்களை யாலுறுகி நாவுதடு மாறியிது
தூலம்வரை யானுழல்வ—தறியாதோ
யாவுமறி யாதவுனை யாவறி வர்களிது
யானுமறி யேனெனது—குறைதீராய்
யாதுமறி யேனுனது பாதமதை நாடும்வகை
காதனை யெனக்கருள்செய்—குருநாதா.

தானத் தனதன தானத் தனதன
தானத் தனதன தானத் தனதன
தானத் தனதன தானத் தனதன—தனதான

2. கானற் சலமென வேயுற் றிடுசந

மாயைக் குழமல வாதைப் படுவது
காமக் ரோதலோப மோகத் தொடுபுனல்—கருவாகிக்
காருற் றிடுகுழல் மாதுட் புகவெய்த
காலத் திரயமது யார்செப் பிடுமுறை
காதற் படுமாக வாயிக் கடமது—வெனியாகி

சனப் படுசிறு வாலைப் பர்வமதி

லேகற் றிடுகல்வி யேதுக் குதவிசொ
லேகப் படுமன தாகித் தெளிவது—மெத்தநாடீளா
ஏனிப் படியுற வாகிப் பிரணவசொ
ரூபத் தினிலய மாகிக் கொளுமடி
யார்கட் கின்பமுற யேவர் பணிசெய—வருள்வாயே

ஞானக் கிரிவல மேகச் சொலுமொழி

யானெப் படியறி வேனக் காலமதில்
ஞானக் கனியென வேயுட் புகவலம்—வந்துநேரே
நாதக் கனிதனை யெபெற் றிடுமத
வேழச் சுவைதனை நானிற் பெய்தருள
நானிப் படியுற வாகக் கண்டதுவும்—சிசமாமோ

மோனக் கனிபெற ஞானக் குறவனு

மோகித் தொருமைபி லேறிக் கனலொளி
முளக் கிரிவல மாகிக் கொண்டகனி—யிதுதானே
மோகப் படுமடியேனுக் கருள்செய்த
முலக் கனிஞ்சி யார்செப் பிடவலர்
மோகித் தெழுமடி யார்கட்கு னியகனி—இதுதானே

தானதா தத்ததன தானதா தத்ததன
தானதா தத்ததன தானதா தத்ததன
தானதா தத்ததன தானதா தத்ததன—தனநானு

3. ஆராதா ரத்தின்வழி மூலாதா ரக்கன்லை
ஆவியோ டொத்துகிலை நாதவிந் துக்கனியை
ஆசையோ டொத்தமரர் மூவர்தே டிசசிறிது—மறியாத
ஆதியாய் நித்யபர மேவவே யுத்தமர்க
ளாவினா யப்பொருளை நேயமாய்த் தத்தங்கொடுத் [கள்
தானதோர் சற்குருவின் பாதமே நித்யமென—அடைவார்
விதமே சத்யமெனச் சோரனா கிப்பரபல
வேசிபோ விசசையுள மோகனா கித்திரிந்து [ரோ
வேதபா டத்தின்மொழி நீதியாய்க் கற்றுணர—வறிவா
வேதமே சத்யமென நீதியாய்க் கற்றுணர
விவேகமே பெற்றுய்வகை யாவர்போ திப்பர்சொலும்
வேதவே தத்துவிகள் நீயலா துற்றுணர—அறிவாரோ
காரணா கர்த்தனன்றி வேறலா துத்தமர்கள்
காணவே செப்புமொழி யாவர்சோ திக்கவலர் [நாதா
காமியேன் செப்புமொழி யாவர்தா னொப்புவர்கள்—கண
காலகா லத்திலெனை மாலைசூ டக்கங்கணங்
காதலாய்க் கட்டியினிச சேர்தலா லட்டியென்ன
காதலி பக்குவமில் லாததே கறபுகிலை—தவறேசொல்
பூரணா னுச்சுகம்வைத் தாளுவா யிப்படிப்பொ
றாமையேன் வைப்பொருத்திப் போதமோ யிக்கருத்துப்
பூவையா னுக்கிசைத்த பாவமோ வெக்கருத்து—மறியேனே
பூவின்மே விப்பிறப்பு நீதமோ கற்றவற்குப்
பூதரீப தத்தின்வசை யாதியா விசசெனிப்பின்
போதமே சிக்கறுத்துன் பாதமே நித்யதத்வ—மருள்வா
[சே 67.

தனனா தனதன தந்த தனத்தன
தனனா தனதன தந்த தனத்தன
தனனா தனதன தந்த தனத்தன—தனதானா

4. மனமே யருள்பெற வஞ்சக மற்றுநல்
வழியே கவுமொரு மந்த மிருக்குதம்
மதுவா மிர்தமதை நெஞ்சில் நினைப்பது—மரிதாகி

மனையா லொடுதினம் நின்று சுகப்படு
மதனா மிர்தமதை யுண்டு களிப்புகும்
மயலா னதுபெரி தென்று நினைப்பது—முறவாமோ

வினையா விதுசடம் வந்த தெனப்பட
விரிவா யந்தணர் மறைபல செம்பிடும்
விதமே நடைபெறு குங்கன வுத்தம்—ருறவாகி

விரைவாய் மங்கைய ருறவுக ளற்றினி
விலகா திருமௌ னந்தனி லிக்கணம்
விடையா திகல்பல வந்துக ளற்றுநன்—னிலையாகி

கனவா யுருசெக மன்றென நித்திய
கருணா நிதிபதம் நன்றென வுட்கொளுங்
கதிரோ டுனாடுமதி சென்றிடு மட்சர—வழியேகி

கனகா பீடமதில் நின்று நடித்திடு
கரிமா முகனடி சென்று துதித்திடு
கணநா தவொலிகுள் கண்கணி பற்பல—இசைபாடும்

நினைவே யதிலுரு சும்படி வைத்துநன்
நியமா திகள்தனை நெஞ்சி லழுத்தியந்
நெறியே கடைப்பிடி பந்தம் சற்றிவிண்—னொளியாகி

நிழல்போ லதினிடை யன்புமி குத்திடில்
நெடுமா லயனாடு வும்பர்கள் மெச்சவர்
நிர்வா ணசகஜ நிர்மல சாக்கிர—நிஷ்டையாமே.

தனதான தத்ததன தனதான தத்ததன
தனதான தத்ததன தனதான தத்ததன
தனதான தத்ததன தனதான தத்ததன—தனதான

செகசால வித்தையென நடிசோல மெத்தவுள்
திருவாச கத்தையொரு மனுவாக வற்றெழுதுந்
திருவாச கத்தில்தன் மொருவாச கப்படுவ—துரையாயோ

திருவா யுதித்துருகு மணிவாச கத்தினுறை
தெரிவா றுளத்திலரு மறையே யெனப்புகலத
திடமா யருட்குரவ வடிவா யுரைத்தமொழி—யறியேனே

பகையா யெனைக்கைவிடல் முறையோ வுனக்கபயம்
பரிபாஷை செப்பவுன தடியா ரெனசுந்தரர்
பரிபாக அப்பொரு திருஞான மெய்க்குரவ—ஒனுமுவர்

பறைபோட விப்புவிடில் மறைநால்வர் செப்புமொழி
பணியாக முற்றுநவ மணியா யிழைத்துனது
பரிபாக பக்வமதில் வருவோர் தமக்குதவு—மணிமார்பா

வகையான பொக்கிஷமுன் னருகே யிருக்கநல
மறியாத பக்குவனை யெளியே னெனக்கருதி [யேது
மனநோக விட்டிடுதல் தகுமோ வெனக்கொருவர்—துனை

வரும்வேதை யத்தனையும் பொறுக்கே னினிச்சிறிதும்
மகவான விக்குழவி பரிதாப முற்றருகல்
மனமோ வுனக்குருக விலையோ திருக்கருணை—யிதுநானே

நகையா திருக்கும்வழி யெவர்தா னுரைக்கவலர்
நயமா யுரைக்குமுறை செவியோ துறக்கவிலை
நறுமா தவத்தினர்கள் பதமே தொழ்ச்சிறிது—மறியேனே

நடுவர்க வைத்தபொரு ளுனதோ வெனக்குமது
நடுவான பொற்சபையி லுறைவோர் தமக்குமது
நமனார் தமக்குமிலை பகைவோர் தமக்குமிலாப்—பொருள்
[தானே 69.

தானதத்த தத்ததத்த தானதத்த தத்ததத்த
தானதத்த தத்ததத்த தானதத்த தத்ததத்த
தானதத்த தத்ததத்த தானதத்த தத்ததத்த—தனதான

6. மூலவித்தி னைப்பரப்ப வேராத் திருத்திவெட்டி
மூவகைப் படுத்தியுச்ச மாநிலத்தில் வித்தையிட்டு
மோனவித் தெனத்தளிர்ந்து வான்மவிட் டிறந்ருக்த—
[சலமோடி]

மோகனப் படக்குளிர்ச்சி யாய்வளர்த்த கொப்புழுட்டி
மூலவட்ட சக்கரத்தி னுடலுற்ற தைப்பிடித்து [வாகி
முதுணர்ந்தி வித்தகித்ர கூடமட்டு முட்படுத்தி—நிறை

வேலதைத் தொடுத்துவிட்டுச் சூரரைப் பிளக்கவெற்றி
வேல்மயில் குகனடத்தி வேகமுற்றிடத் தூத்தி [யாகி
வீரமுற் றவுணர்சுற்றம் மாளவெட்டி வெற்றிபெற்று—நிலை

வீடுபெற்றிடப் பகைத்த சூரரைச் சிதைத்துநித்ய
வீடளித்த சித்திபுத்தி நாயகத்தை நித்தநித்தம்
மேவினர்க் கசசமுற்றுத் தாள்பணிக் கிச்சையுற்றுப்

மூலமிட் டிரைத்தலுத்த பாலருக் கனுக்கரித்த [பொறையாகி
ஓர்மையைப் பிடித்தசுத்த மாயைச சடக்கறுத்தே
ஓமெனக் கருத்துள்வைத்துள் ளோசையைக் கலக்கரித்த—

ஓரெழுத்து னுற்பவித்த காலசித்ர குப்தனுக்குள் [முறவாடி
ளோர்படத் துளெக்கணக்குஞ் சீர்திருத்த வொப்புவித்தே
ஓர்நிமிடத் துக்கடத்துள் பாரெனத்திரட்டிவைத்த—குரு

துலகுக்கும்காரணத்தா பூப்புவர் சுவர்க்கமட்டும் [பாராய்
தூலமுன்கன் மஞ்சலித்தெல் லாஞ்சலித் தூரப்பிநிற்கச
சூழ்வினைப் படம்பதித்த தீவினைப் பயன்செலுத்து—
[முறைதானே]

துய்மையுற்ற நிற்குணத்தின் வாய்மையுற்ற திற்றொடர்ச்சி
சோர்வறக் கடைப்பிடித்தென் னொருமச் சுகக்கடற்குட்
சோதிபிற் கலக்கிரித்த மாடுபொற் பதத்திலயிக்ப்—
மதுதானே. 70.

தனதனன தந்ததந்த தனதனன தந்ததந்த
தனதனன தந்ததந்த தனதனன தந்ததந்த
தனதனன தந்ததந்த தனதனன தந்ததந்த—தனதான

1. மதியொடு புனைந்தகங்கை மகுடமணி கொன்றைதும்பை
மலையரசு னன்றுதந்த மதனவிழி கொண்டசுந்தர [யாமல்
மனைவியொடு சென்றமர்ந்த மரபையறிகின்றதந்தர — மறி

மனலகிரி கொண்டுகிந்தை மகிழ்வொடு திரிந்துபெண்கள்
மயலது சுழன்றுபொங்கி மருவியது பின்றொடர்ந்து
மல்மதி விடைந்துநொந்து மகவுபடு துன்பமென்றும்—வீல்

பதிதனிலுரைந்தவன்பர் பவமது கடிந்துவுந்தன் [காதோ
பதமிசை படிந்துவிந்தை பகர்திரு மந்தமெந்தன்
பவக்கடல் கடந்துவந்தர பரவுணர்வு கொண்டதங்க—முடி

பலவித குணங்களைந்த பருவமது மிஞ்சுகின்ற [யாதோ
பரிதிமதி சென்றிலங்கு பர்வத மெனப்புகன்ற
பரமநிலை கண்டதொண்டர் பணிவிடையி லன்புகொண்டு—
தவறாமல்

துதிபெறு குணம்பொருந்தத் துணிவுபெறு சிந்தைதந்து
துறவுகள் பதம்பணிந்து துகளறு தலம்புகுந்து
துணையென வறிந்துணர்ந்து துரியநிலை சொந்தமென்று
—அருள்வாயே

துவிதமொ டிருந்துகந்த துயர்கன்பல வுந்தவிந்து
துரிதமுள சந்தவிம்பச் சுடர்தனி லமுந்திந்தி
துஜகருட கம்பமென்ற துருவநிலைபந்தமென்று—மறியே

கதிபெறவு னன்றுநன்று கணவனை யறிந்தமங்கை [னோ
கருதியவள் சென்றணைந்த கலவியில் நயந்துகொஞ்சங்
கனியமிர்த முண்டவஞ்சி கனவிலுமறந்து நெஞ்சு—மயர்

கபடமன வஞ்சநெஞ்சக் களவுகொலை தஞ்சமென்ற [வாளோ
கயவரை மறந்துஅஞ்சிக் கசடறமொழிந்தவிஞ்சைக்
கருணைபொழி மந்தமொன்று கடைபிடிதுருந்தவென்றும்
[—நிலையாமே 71.

தனதான தத்தன தத்தத் தனத்தன
தனதான தத்தன தத்தத் தனத்தன
தனதான தத்தன தத்தத் தனத்தன—தனதான

8. முடிவான முப்பொருளை முத்திக்கு வித்தகனை
முறையே கருத்துட் திருத்தப் பழுத்தொழுகு
முதலான நற்கனி வடித்துத் தனித்தரசம்—பருசாமல்

முலைமாதர் பட்சமதி விச்சித் திருப்பதுவு
முறையோ நமக்குப் பழிப்புச்சோ வித்தனைபு
முதவா தெனப்பகர்வ தைப்பற்றி நிற்பதுவு—நலமாமோ

பிடிவாத முற்றுப் பொருள்பெற்ற சித்தராடி
புரையோடு நற்றிப் பிடிக்கக் கிடைக்குமருள் [னே
பொதுவான சித்தம் பலத்தைக் குறிக்கும்வழி—இதுதா

புலவோர் தமக்குட் களிப்புற்ற சிர்க்கன
புரமேவ நித்யத்வ நிற்குண மிகுத்திலகு
புலியா சனத்தைத் தரிக்கும்பரி பக்குவமது—வெளியாகும்

கொடிதான துஷ்டருட னிஷ்டமது நீக்கிப்பொய்
கொலைகாம கட்களவு சற்றுமில் தித்தனிமை
கொழுவா யுனக்குநிக ரித்தல மிருப்பரெனப்—புகல்வாரோ

குரவோர்கள் பட்சமது கிட்டப் பரத்வநிலை
குணமாகு முற்சனன வித்தைக் கொளுத்திவிடுங்
குறைவேது நிற்கலன முற்றுப் பிறப்பறுதல்—தெளிவாகி

படியேற வுச்சிவெளி சித்திக்கு நற்கருணை
பரபோக மிச்சிப்ப தெத்தனை தவத்தினர்கள்
பரையேக சிற்சபை நடிக்கக் கருத்துருவு —மதைநாடு

பரநாத கெர்ச்சிதமும் பற்பல விதத்தொனியும்
பரிதாப முற்றுணரு முத்தமர்க னுக்கிசையும்
பலகாலு முத்திரெறி கைக்கொளுவ திப்படியென்—றுணர்
[வாயே 72.

தனதானன தந்த தனந்தன
தனதானன தந்த தனந்தன
தனதானன தந்த தனந்தன—தனதான

9. அறமேபொரு ளின்பம் வினைந்திடு
மதுவேபெரி தென்று நினைத்திடில்
அறிவோடருள் வந்து பொருந்திடு—துணையாகும்

அணுவேனு மறந்திடில் நம்செய
ஸறியாமை யெனும்பெயர் கொண்டிடு
மனைவோர்களும் நிந்தனை யுட்புரிந்—திகழ்வார்கள்

குறமாதை யணைந்திடு சம்பிரம
சூகவேள் துணை தந்தி முகன்பதம்
குறியாக வணங்கிடு மன்பர்க—ளடிசாருங்

குழல்சாரிட நின்றிடு மங்கையர்
சூயில்போலிசை யுங்குர லின்புறுங்
குணமோடு செறிந்து மயங்குத—ஹவாமோ

பரமேபுற வென்று துறந்திடில்
பவமானது வெந்து தணிந்திடும்
பகர்மாமறை சங்கை தெளிந்திடும்—விரைவாகப்

பனிமாமதி செங்கதிர் தங்கிய
பதிமேல்நட னம்புரி கின்றது
பணிபாத சிலம்பு கலீர்கலீ—ரென்றுபாட

மறையோர்தொழு மம்பல முந்திரு
மகமேரு வெனுஞ்சுழி கண்டவர்
மனமானது செந்தழல் கண்படு—மெழுகாகும்

மெள்ளதிக ளுந்திற மென்றிட
மணிமேடையி லன்பு சுரந்திடும்
மதுவாமிர்த முண்டு சுகம்பெறும்—வழிதானே. 73.

தான தத்தன தான தத்தன
தான தத்தன தான தத்தன
தான தத்தன தான தத்தன—தன தான

10. ஆதி யிற்ககன சோதி முச்சடர்க் ,
ளாவி யிற்பொதிய தேயு வப்புவொடு
வாக மத்தின்வழி நீதியிற் பிருதிவு—சமனாக

ஆலி னிற்றுயிலு மால்தனக் குமரு
காவெனப் புகலு மோத கப்பிரிய
னன விக்கினவி நாய கத்தினடி—மறவாமல

ஒதி வைத்தகுரு மூல மித்தனைபு
பாயம் வைத்துமுண ராதிருப் பதுமுன்
னாள்வி தித்தவிதி தானெனப் பகர்வ—தரியாமை

ஓர்மை கெட்டமன மேயினிச் சொல்ல
தூக மற்றசெய லேவெனக் கருதி
யோக நிட்டைபுரி மாத வத்தினர்க—எடிசேரும்

வீதி யிற்சரச மாயம் யக்கவரு
மேல்மி னுக்கியிந்ர சால வித்தைசெய்மின்
னார்க ளிச்சையைவி டாதி ருப்பதுவு—முறைதானோ

வீண ரிப்படிய னேக மிப்புவிவி
வேக மற்றுமலை வாரக ளிக்கரும
மேன்மை யைத்தரவெர ணாதெ னக்கருதி—விடுவாடே

நீதி யைப்பெற நி சார முற்றுநெறி
யாய்ந டக்கமறை யோர்கள் சொற்படிநல்
ரியம நிட்டைதவ ருதிருப் பவர்கள்—துணையாகும்

நீன்பி ற்ப்புயினி யேது நற்றவ
நிராம யப்பொருள்கை கூடு மிச்சமயம்
நேசம் வைத்துநமை யாதரித் திடுவர்—பெருமானே. 74.

தனதன தத்தத் தனத்த தானன
தனதன தத்தத் தனத்த தானன
தனதன தத்தத் தனத்த தானன—தனநான

11. சுதிரோளி பெற்றுக் கழுத்தி லேயணி
கனக மிழைத்துக் கோர்த்த மாமணி
கருமுக லொத்துத் திகைத்த நீங்குமு—லொடுசோரக்
கலவி விளைத்துப் பருத்த மாநகல்
தனைவரு டிக்கொண் டனைத்து நாவில்தன்
கனியமிர் தத்தைப் பருகி யேமதன்—கணையாலே
பதிசய னத்திற் குறித்த மாமலர்
பரிமள மிட்டுக் களிக்கும் வாசனை
பலநொழி லெட்டிற் குறித்த லீலைகள்—தவருமல்
பகவ னிடத்திற் சுகித்த பார்வதி
பரவச முற்றுத் தனித்த வோருரை
பகருவள் புதரப் பலத்தை யேபெறச்—சிவனாரும்
சதியுட னொப்புக் கொடுக்க வேகண
பதியும் வயிற்றிற் செனிக்க நாடினர்
சலனமு மற்றுத் தவத்தி லேயிரு—வருமாகத்
தபசு முடிக்கத் துதிக்கை கோடெட்டு
தளதள னெக்குஞ் சரத்து மாமுகன்
தழுவி யெடுக்கப் பருத்த பைழியின்—வயிற்றாக
மதிவத ணத்தைக் குறித்த பார்வையள்
மகவினை முத்தங் கொடுத்த பால்தனை
வயிறு நிரம்பப் புசிக்க வேயிவ—ளரனோடும்
மடித்தனில் வைத்துச் சிரித்த கோலமு
மகிழோடு பெற்றுக் களித்த பாலகன்
மலரடி பற்றக் கதிக்கு நேர்வழி—புகிவோனே.

தனத்த தந்தன தனதன தனதன

தனத்த தந்தன தனதன தனதன

தனத்த தந்தன தனதன தனதன—தனதானு

12. தடதடா மின்றிடு குறிமகள் குரலிசை

தினப்பு நநதனில் மயிலோடு சூழில் நனந

திசைதது சின்றது நமதுற விதுவென—முறை கூற

திருக்கு முநையி னருகினில் வரவரசு

சிறப்படி டன்பணி கலைகளு மசைவுறத

திருக்க ரங்கவு ணைநிகற சுழிலோடு—சூழலாட

உடுக்கை வென்றிடு மிடைதுவ னாயெறிகல்

லொலிகி ளமபவு முணவுகொள் படுவைத

நுநததெ டூ ம்பியே யவரவர் கிளையோடு—மறைவாக

ஒருநத நின்றியே பரணிந னிலுலனி

புரைத்த பண்களு மதிவந னமுமீவ

ஞருக்க முந்திரு விசைகுல மெனமயில்—சூழிலோடு

நடுக்கம் வந்திரு கிளைகளும வழிசெலும்

நடக்க வின்புர ரகசிய மறியுநா

ரதபர வஞ்சர வணபவ னெடுவிள்ள—மயலாக

நரைக்கி ளமபிய வயதொடு புனமதில்

நடிக்கும வஞ்சியி னருகிவர் பசியென

நகைக்க வுண்டிடு மதுவோடு விரவிய—தினைமாவைக்

கொடுத்த பைங்குளி காமதில வளையல்கள்

கொடுக்க வுமபல தினுசுக் ளுடன்வரு

குசுப்பர வும்டல வடிவுட னுரைசெயது—முடியாமல்

குறித்த தந்திமு கவனடி தொழுதிடக்

குலத்தி லுஞ்சிறு துணைவனெ னவுருகிக்

குறப்பெண் மங்கள முடிவுசெய நருளிய—பெருமானே.

[16.

தத்தத் தனத்தன தத்தத் தனத்தன
தத்தத் தனத்தன தத்தத் தனத்தன
தத்தத் தனத்தன தத்தத் தனத்தன—தனநானு

முத்திக் கொருத்தனவ ரத்னப் பதககமணி
முற்சித் திபுத்தியிரு கக்கத் திடுக்கியபின்
முக்கற் பிதப்பிரமன் பக்கத்தில் வைத்தசரஸ்—வதியானே

முற்பாற் கடற்றயிலும் விட்டுணுக்கு லட்சுமியும்
முத்தர்க் குருத்துடைய ருத்தர்க் கருட்பார்வதி
முக்கட பரமேசர் சித்தப் படிக்குமகேஸ்—வரியாளும்

சித்தர்ச் சபைக்கருகில் நிர்தப் படக்கருதி
சித்தர்க் கொப்புலமை யற்றுக் களித்திலகு [யாகிச்
சித்தம் பலச்சதா சிவத்திற் கோர்த்தமனேன்—மணி

சிற்சத்தி பெற்றருக னுக்குப் பரத்தியோடு
சித்துக் குறத்தியிவர் கட்டுப் பறக்குமயில்
சித்திக்கு முத்திதரு மத்திக்கு மூஷிகவா—கனமுர

உற்பத்தி செய்பிரம னுக்குப் பருத்தனமு
மொத்துக் களிக்குமரி பட்சத் தினிற்கெருடன்
ருத்தர்க்கு மற்றயிரு வர்க்குத் தனித்தரிஷ—பமுமேகம்

ஒப்பற்ற சத்திகளு முட்பட் டிருக்கவுமை
பெற்றுக் களித்தமுத லுக்குப் பருத்தவய
துற்பத்தி யைப்புசல வெப்பத் தருக்குமுடி—விலனாகி

சர்ப்பத்தை முற்சிற் றிடைக்கச் செனப்பணிகொள்
சர்ப்பத்தி'னிற்சயன முற்றுச் சிறக்குமரி [னே
சர்ப்பத்தி னைச்சிவனு மொத்துக் கழுத்திலணி—வதுமே

சற்சித்தி புத்தியுமை லட்சுமிக் கொப்புடைய
சட்டத்தை மெய்ச்சுருதி கற்பிக்கு மர்த்தமது [77.
சர்ப்பக் குணத்தைவிடு வித்துப் பசத்திலுறை—தவமாமே

தான தனந்தன தந்த னந்தன
தான தனந்தன தந்த னந்தன
தான தனந்தன தந்த னந்தன—தனநான

14. இரேசக பூரக சும்பி கந்தனி
லேயெழு வாசியில் நின்றி லங்கிடும்
நேர்மையை யாரறி வாரிச் சுகந்தனில்—மனமேகைகள்

நீள்சடை மேலணி கங்கை யும்பிறை
மாதுமை யானொடு சென்றி டும்பா
னேசம தேதுணை யென்று நம்பிடு—வெளியாகும்

பாசமே னுந்திரை யால்ம றைந்திடு
மாசையெ னுங்கட லேக டந்திடு
பாகமும் வந்திடு மோவெ னுந்திக—லடையாதே

பாவம கன்றிட வேபு கன்றிடு
நீதியெ னும்படி யேக டந்திடு
பார்பெ ருங்கட லேக டந்திடப்—படகேர்வாய்

இராசத தாமத மென்றி ரண்டினி
லோடுபு லாதிசுந் துன்பம் வந்துறும்
ஞாதுரு நேயம்வி டாமல் நின்றிடு—சுகமாகும்

நாதமு விர்தினி லேவி ளங்கிய
பூரண முங்குரு வாகி டும்பா
ஞானமும் வந்துகை கூடு மென்பது—மிதுதானே

கேசவ னும்பிர மாவு மன்பொடு
தேடியு முன்புகா னாத சங்கைகள்
கேதுவு மிராகுமு டாடி நின்றது—மறைனாகக்

கீழுல கம்மடி யேழு லோகமும்
மேலுல கம்முடி யேழு லோகமும்
கேசரி யென்பதி லேயி ருந்துநீ—யறிவாயே,

தனன தனதன் தனதன தனதன
தனன தனதன தனதன தனதன
தனன தனதன தனதன தனதன—தனதான

15. சுருதி மொழிபகர் குருவேன வருளோடு
துயர முறுபவ் வினைகளு மடிபொடு
தொலைய வுலகினில் மனுவடி வெனவுருத்—கொளநாடித்

தொழும் கரிஷிக ளமரர்கள் பலரோடு
தூரிய கணபதி கவிடிக மதில்வரு
துறவை யொருவ்ரு மழிவது கடினமென்—தழுவோது

அறுகு பலமலர் களபகுங் குமமொடு
அடியர் தொழுதிட வவனியில் வலம்வரு
மரிய மகிமையை யெளிதினி லுணரவும்—வெளியாமோ

அறிஞர் திருவடி யனுதினம் வழிபட
அமிர்த குணமது பெருகிடும் வினையது
அகலு மனமது தெளிவுறும் சகசியம்—வெளியாகும்

பருவ மிதுவெனு முதிர்சரு குகனிகள்
பருக நினைபவர் கருமிக னொனுமறை
பகரு மொழிகளை நெறியென வுணர்பவர்—பெரியோரே

பருதி மதியிரு கலைகளு முறவுசெய்
பதியில் நடமிடு கரிமுக னடியினை
பரவு மொளனிகள் மலைகுடை சருகுகள்—புசியாரே

சருவ மண்ணது செயலென வருகுவர்
தரணி தனிலதி மகிமையை யுடையவர்
சலனம் விடுபடு சமரச நிலைகளு—மறவாரே

தரும நெறிகளும் வளரவு முயர்குல
சதுர்ம ஹைமூனிவ ரனைவரும் வெளியிடு
சமய முலகினி லசரர்கள் குலமது—முடிவாரே.

தனனத் தனனதத்த தான தானன
தனனத் தனனதத்த தான தானன
தனனத் தனனதத்த தான தானன—தனதான

16. புருவத்தி னிடைமத்தி பார்பா ரென்சொலு
மறைகற் றுணரவல்லா ராரா ரென்சொல்வேன்
பொறுமைப் படுதல்பற்றி மேலு லாவிடு—நிலையா தும்

பொறிசற்று மசைவற் றிராது மாய்கையில்
ஒருமைப் படுதல் திய மோவென் றேசொலும்
புலனற் றனுதினமும் நீதி யோடுசென்—றுறவாடி

குருவைக் கண்டடிபணிந் தேத்து வாயிரு
வினைபற் றுதுனைவிட் டுப்போகு மேகசற்
குணமுற் றியுனைநற்றி யேவி டாதருள்—கனிவாகும்.

குரவர்க்கு வீடனித்த நாளி லேபல
சிறுமைப் படவும்வைத்த கோலமே கண்டு
குமரக் கடவுள்செப்பும் நீதி யேகும்ப—முனியேக

பருவப் படுதல்சத்ய மேமுன் னோர்களுஞ்
சுருதிப் படிநடந்து போர்செய தேயிந்தப்
பரத கண்டமுழுது மாண்ட யோகிகள்—வெகுகோடி

பதமிப் படியிருக்க மூட ரானவர்
கலைகற் றுநெறிதப் பியே நடந்திடும்
பவமுத்தி யுலகத்தி லேம யங்கிடும்—வழிகூடா

வறுமைப் படுதல்நன்று தீதென் றேயினி
மருவிச் சுழியிலயன் றேனு மாய்கையில்
வழிதப்பி யிருளுக்கு னேம றைந்துநீ—நழுவாதே

வரினிப் படிநடந்து ராஜ யோகத்தின்
மவுனத் திருந்துமுத்தி சேர லாமேன்ற
மரபைத் தெரிந்துகித்த மேதெ ளிந்திட—லயமாமே. 80.

தனதனன தனதனன தனதான தத்ததன
தனதனன தனதனன தனதான தத்ததன
தனதனன தனதனன தனதான தத்ததன—தனதான

17. குருவுருவ மருவமெனும் மறவாது நிட்டைபுரி
குணரகித மினிமையொடு நெடுநாளு நிர்த்தமிடு
சூரவரெதிர் படும்வரவை நடுவீதி பற்றுபதி—சதிபோடும்
- குலமுழுது மடிமையெனும் பலகாலு முத்தர்பணி
சூருவினடி தொழுதுநறு மலர்தூவி யிட்டமுது
கொளுமெனவு முறுகியறு சுவையோ டளித்தமிர்த—மெ
- பெருமைபெறு தவமகிமை யழியாத முத்திரிலை [னலுட்டும்
பிறவிவினை யகலவொரு தவம்வேறு செப்பவிலை
பிரமநிலை புணர்பவர்க ளரனூல் விதித்தவிதி—இதுதானே
- பெருமையிது பெருமையிது யெவரா லுரைக்குமொழி
பிசகோ ரணுவிலையெனவு மறையோர் களிப்புறுதல்
பிறர்கருதி பிறர்கருதி யிவர்போல் நடக்கமன—முறுவாரே
- பருவமெனு முபசிடத மறைநா லிலக்கணமும்
பகருமொழி யனுதினமு முருவே செபித்திலகு [ராய்
பதவுரைக ளனுவளவு மறவா தியற்றுகுண—முடைமோ
- பகலிரவி லொருகணமு மசையாது நற்கனிகள்
பருகிருசி யதிகமுள ரசமே வடித்துநிறை
பசிதிவி ரதரமுடைய தபிலே ருக்கமிர்த—வுணவாகும்
- கிறுகுழவிக்கதறியழு திடவோல மிட்டகுரை
சிறைபடுதல் முறைமையல வெனவே தொடுத்தசாளு
செவிடுபட வசுரர்களை கெடவே ரறுத்ததிற—மிதுதானே
- செகுணதரி கிடதொமெனத் திருமால்கை மத்தளமும்
செணுதசெணு ததிங்கணதோ மெனவாடு நிர்த்தனமுஞ்
செயசெயன வருள்பொழிய மௌனாதி சித்தர்சபை—புகு
வோனே. 81.

தன்ன தான தான தத்த
தன்ன தான தான தத்த
தன்ன தான தான தத்த—தனநானு

18. பழைய வாணி பாடி முத்தர்
கிளைகள் கூடி யேப முத்த
பழமு னேக மாய்வ டித்த—ரசமோடு

பரிதி மேலு லாவு சித்தர்
மதியி லோடும் வான மிர்தம்
பருகு வார்க ளேயி யிற்று—மறைநீதி

தழைப லாவி னோர்வ ருக்கை
சுளையி னூடு மேவ டித்த
சரிதம் யாவ ராலு ரைக்க—முடியாதே

தமிழ்வ லோர்க ளேம திக்கும்
அருமை யான யோக சித்தர்
தரும சீல ரோடு மிக்க—வுறவாடி

வினையும் ஞான பூமி மட்டும்
மசைனி லாது காடு வெட்டி
வெளியில் நாத கீத மூட்டி—யொளிவீச

விசித மான தாளி லிட்ட
பணிக ளோடு மேழு டித்த
விபுதர் நாவி னுலு ரைத்த—தனிநூலை

மழைகள் வானி லேசெ னித்துப்
பொழிய நீதி மாநி லத்தல்
மருவி யோடு வாரி திக்கு—நதிமூலம்

வரிசை யாக மாத வத்தர்
சுருணை யாக வேழு டித்த
மௌன ராச யோக நிட்டை—புரிவாரே.

தன்னத் தன்னதத்த தன்னத் தன்னதத்த
தன்னத் தன்னதத்த தன்னத் தன்னதத்த
தன்னத் தன்னதத்த தன்னத் தன்னதத்த—தனநானு

19. வயிரத் தினடுபச்சை பவழத் தினெடுமுத்து
மருவிக் கோமேதகத்தி விடைபுஷ் பராகமிட்டு [யமோடு
மகழப் பெருமாணிக்க வளைவிட் டீலமொய்த்த-வைடுரி
ம்குடத் தில்லவர்தன மிலநச் சிரசிலிட்டு
மகீழும் றபிரசன்னத்து வதனத் தினழுகிற்கொள் [நாதா
வடிவைக் கண்டடிபற்றி யடிமைப் படுவதெப்போ—கண
உயிர்பற் றிநிலைநிற்கக் கடமெத் தகைவினைக்கும்
உடல்பற் றியுயிர்திற்கும் விதமெப் படிநடக்கும்
உணவற் றமனதிற்கு வெதுசப் யமெதுநித்ய-மறியேனே
உலகத் தினெறிபற்றா மலசத் திகள்மறைத்து
உருவத் திலனவற்ற மசனனத் தினீடுபட்டு [ருறையேநோ
உருகிக் கண்ணீர்வடித்துச் சிறுமைப் படவுமீட்ட—
தயிருக் குளெழு வெண்ணைய் வறியிற் றிருடியுண்ட
சகளக் கோபாலகருஷ்ண வரிபக் தரேனுந்திய
தருமக் கொடிபறக்க அடிமைக் கருள்செய்வித்த—குருநாதர்
சகுணக் கிரியைபற்றி மனதைத் துணிவுறுத்தித்
தனிமைப் படவிரக்தி யடையக் கருபைசித்தி [விடே
சகசப் படநிறுத்தி யருணிற் குணமேழுத்தி—யெனும்
கேய்சர் செம்மணிப்பட்ட மெய்யாய்ப் பனிரெண்டாண்டு
கெடிவைத் துறுதிபற்றும் நிருப மெத்தனைகோடி
கீழ்நா மக்காரர்கள் தெள்ளிய வரசாட்சி—யருளோடும்
கேர்வித் தசராசுத்தம் படவெட் டிக்கொடிகட்டிக்
கிளைசெப் புமமரர்க்கு முனிசித் தரிஷிகட்குங்
கிருபைக் கண்ணொளிபற்றி யமரர்க் குச்சிறைமீட்கும்—
பெருமானே. 83.

தன்ன தனதன்ன தன்ன தனதன்ன
 தானத் தத்த தனதன தந்தன
 தன்ன தனதன்ன தன்ன தனதன்ன
 தானத் தத்த தனதன தந்தன
 தன்ன தனதன்ன தன்ன தனதன்ன
 தானத் தத்த தனதன தந்தன—தனதான

20. கதிரவ னொளிபெறும் மணிமகுடாதிதிகள்
 காணக் கண்களானேது தவம்புரி
 கனக சபையிலக நடன மிடுந்திரு
 காலிற் பூட்டு சிலம்பு கலீரிடக்
 கருமுகி லீணைகுழ லசைபு மதிவாதளி
 காளிகங் காளித்திரி சூலியோ டாடிய—மறைபாராய்

கருவி கரணாதிகள் சலனமி லாதிரு
 காரண சற்குரு பாதங் கதியெனுவ்
 கலைகள் சரசமொடு சுழிமுனை யேகடுங்
 காலம றிந்துதே வாமிர்த முண்டு
 கனலில் மெழுகெனவு முருகி மொனகிலை
 கண்டே குந்திட மொன்றே யருணிலை—யெனநாடு

பதிபசு பாசலக் கணமறி வோர்மல
 பாசந தோடுற வாடி மருந்திடல்
 பருவ மிதுசகச கிலையெனு முணர்வது
 பத்திப் பந்த மறுத்து வெறுத்திடு
 பழகுமும் மலப்பகை விலகதிர் மலமயிற்
 பால மேறிநெருப் பாறது கடந்திடத்-துணிவாயே

பகவி ரவுமடியர் பணிகொளு மிருவினைப்
 பாசம் போக்கி நிராசை பெருக்கிடும்
 பலகலை பருகிடு கனிசச மொழுகிடும்
 பாக முறைக்கெந் நாவது கிட்டாப்
 பவமது விலகிடு மறைமொழி யனுபவம்
 பார்த்துத் தேங்கி மழுது தொழுதிடும்—கனிவாகும்

கனிகொள் மத்தள முரசுதி ர வீணைபல
 சுத்தி மிர்தங்க முழங்கிப் பாவலர்
 சுரர்கள் விருதுகொடி பலதிசை பரவிடச்
 சூர மாயுத வீரர் நெருங்கித்
 துரித மானபரி கரிதேர் படைதஞ்
 சூழ வுல்கில்மறை நீதி செலுத்திடும்—அரசாமே
 சுடரெழு சுகரதி முனிவ ரிஷிகள் தனிந்
 தூல சூக்குமங் காரண மூன்றுடல்
 துனித பாவனைகள் மமதை யகந்தைகள்
 சுட்டிச் சுட்டி யானென தென்பதைத்
 துணிவுறும் வாஸ்கொண் டறுத்து ஞானிகள்
 சோதித் தெழுநிலை மாடமி தேறுவர்—சுயமாக
 மதியோ டிபவி கலந்துற வாடிட
 வாசி வசப்பட் டேறியொ டுங்கிடும்
 மனமே மாசறு திங்கள் கங்கைசடை
 வைத்தென் னுள்ளங் கவர்ந்த வரனுமை
 மரகத வடிவினள் கனக சபைநடுவில்
 மாறி மாறியெதிர்த் தாடிடும் ரகசிய—மிதுதானே
 மடமை யிருள்வடிவ மகல முடிவுபெறும்
 வானத் தேகதிர் கோடிகள் வீசிடும்
 மறைகள் பகருமனு பவநிலை சதிபெற
 வாய்க்கு மனோவாக் கின்பம் விளைத்திடும்
 மௌன மலரிணையி னருகி லுஷ்ணமும்வழி
 மார்க்கங் கண்டு துறப்பது வீடுஎன-வறிவாயே.84.

தனனதான தானுன் தனனதான தானுன்
 தனனதான தானுன்—தனதானு

21. வினைகளோடு போகாடி மனதினாடு மாமாயை
 விதிகன்யாவு மோராம—லிடைபூறும்
 விரகராக மோகாதி நனைவிடாது செருடி
 வெறியனாகி நாடோறு—முழுவேடு

சனகராதி மேலான பதியிலேர்மை யாய்மோன
 சபையிலேறி யேஞான—நிலையானார்
 தபசினேர்மை யாகாய வெளியில்வாசி வேல் கூர்மை
 தனையின்மீது பூபாப—வடிவாகி
 கனகமேரு தூதோடு வளையநாணி சேடாதி
 கருணைமூல பாணதி—விடுவோனே
 கலியில் தி சீதோடு தொலையந்த மோவேறு
 கதியிலானு மேலோர்கள்—பெறும்வாறென்
 றுணைவிடாது வாநாடு மடிமைகூலம் வீணாகி
 வறிகுடி வாழாது—தவிர்வேதே
 உருகுவாடி யோபால னிடைவிடாதுன் வீடேக
 உலகபாசம் வெதோடு—களைவீரே.

85.

தன்ன நவந்தவ நாளு நந்தன
 தன்ன நவந்தன நாளு நந்தன
 தன்ன நவந்தவ நாளு நந்தன—நனநாளு

22. அருவ மெனுமபொரு ளாதா ரங்களும்
 அடிமுடி நடுவோ டாதே யங்களும்
 அளவு கடந்துணை யார்தான் காண்பர்க—ளரிநாமே
 அடிமையும் விண்டுசொ லாதே நானிட
 அறிவது பொங்கி மெய்ஞ்ஞா னந்தனை
 அடைய விரும்பிய தேநெறி நின்றதுன்—னருளாகும்
 சிறுதுளி யும்பணி நீர்க்கோ லேயணு
 வளவு கலந்திட மாபு, தம்பொறி
 திடபுல னும்பர மாகா யந்தனி—லுருவாகித்
 திரிநர னங்களும் வாதா டும்படி
 விசுவேனும் நம்பியோர் மாதா வும்பெறச
 செகமதி லும்பலர் சீ சீ யென்றிடு—குறைவேதோ
 திருவடி தந்துநி யான்வா யென்றுணை
 வலமது வந்திடு லோமோ சந்தநந்
 தெளிவு பொருந்தியெவ் வரே சென்றிட—லறியேனே

திருமது கொண்டெந் நாடோ லும்பணி
செயுமொழி யேன்கலி தீரா தோசொலுஞ்
செனன மலும்படி தேவா நின்கழல்—தருவீரே
கிருபை யெனுங் கடல் நீரா டவருட
கருணை புரிந்தெனைக் கூடா யோபர
கெதிபெற வின்தெனல் வேதா சாரமு—மறைவானேன்
கரியை சரியையெனும் யோகாம் சங்குளின்
கிளைகள் பெருகிவளர் பூகாய் பண்டுகள்
கிளைஞர் முனிவரிஷி தேடி யுண்டகம்—கனிதானே. 86.

தானதன தானதன தானதன தானதன
தத்ததன தத்ததன தத்ததன தத்ததன
தானதன தானதன தானதன தானதன
தத்ததன தத்ததன தத்ததன தத்ததன
தானதன தானதன தானதன தானதன
தத்ததன தத்ததன தத்ததன தத்ததன—தனதான

23. ஆதிதிரு நான்மறைக ளோதுமுடி. வானபொருள்
அத்துவித முத்திபெறு தத்வமசி யென்னுணர்வர்
ஆகமபு ராணகலை ஞானநெறி யேவும்வழி
யற்பமல சிற்சபைத னிற்புகுவ தானந்து
நீயுமது வானபெரு வீதியது ளச்சமொடு [கும்
உச்சிகிலை நிற்கலன முற்றுவிடி லத்துவித—வுண்மையா
ஆவலுட னோதுகுரு தேடிவுற வாடுமல
மற்றவிடம் தித்யமெனு முற்றுணரு வாயுருகி
ஆவினெருள் காயமொடு தானமேகை மாறெனவு
மத்தனடி யைத்தொழுது தத்தமிடு வாயுதக
மாருதல் முடுருவி யேறுதனி மாடமதி [தானே
ஸப்பனெடு நிர்த்தமிடு சத்தியுமை பொற்பிடமு—மிது
பேதமறு ஞானிகள் குழாமறியும் வேதபொருள்
பெத்தகிலை நிற்பவர்கள் கற்றுமுண ராதவர்கள்
பேசரிய ஞானகிலை பேசமுடி யாமெனனப்
பெட்டகம் நிறைந்தபணி சுத்ததினம் லத்துரிய

பேதமோ டபேதமரு சாதனமே லாமொழிகிப்
 பெற்றவர்க ளுத்தமர்க ளிப்பிறவி தப்பும்வகை-யறிவாயே
 பேதமகல் வாயரிய சாதனமே லாம்புரிய
 பித்துமன மேயிருவி னைக்குமூல மேசிறி தும்
 பேசவறி யாமலச ரீரமெடுத் தேயுயிர்கள்
 பெற்றததி முற்பிறவி யிற்செய்ப்பு மிச்செனம்-
 பேயுலக மீதுறவை நீவிடுவை யேலுயர்வு [—விரைவாக
 பொற்றிடுவை மெய்பொரு ளாருட்கனி பழுத்தொழுகும்-
 சாதிமத மார்சமய மாதிரைவ மாகவெரு
 சத்திகளும் வெற்றிபெறச் சத்துரு செயக்கொடியுந்
 தாவுபரி யானைரதம் வானுலக ளாவிவரச்
 சப்தரிஷி ரத்தனமிழை பொற்சிவிகை நிர்த்தமிடத்
 தாசர்களு மேலுலக வாசிகளும் வேகமொடு
 சக்கர நெறிப்பட்டிய றத்தினை வளர்க்கவரு—மரசாமே
 தாணுவொடு சாதுதவ யோகிகளும் ராசரிஷி
 தத்துவம் விளக்குசிவ தத்வாகல் யப்படைகள்
 தாலமுழு தாசைபடு போர்நடன மாடுவது
 சத்தியம் நிலைப்படவும் நித்யகர்ம முட்கொளவுந்
 தாடசுரர் வேர்களை யமுவுலக மோர்குடைகள் [வாமே
 தற்பரன் விதிப்படி செலுத்தும்நிரு துக்கொடிக—ளிது
 குதுகலி காலநிலை மாறுநிலை யாயிரத்துத்
 துட்டசன நிக்கிரக சிட்டபரி பாலனமுஞ்
 சோதிமக மேருகிரி சாகரமே லாமதிரத்
 துற்கபட-சித்தர்களை சித்ரவதை முற்புரியச்
 சோதனைசெய் தேமுனிவர் கோசரம கோசரமாய்ச் [வாரே
 சொற்பன சுழித்தநிலை தத்துவம் வெளிப்படுவ—துணர்
 தோகைமட பாதர்மயல் மீதுனது வோர்செயல்கள்
 சுத்தமென நத்தியிடை துக்கவலை சிக்கியெழு
 சோர்வுகடல் மேலலைக ளோடு துளும் பாடிவரு
 தூர்ச்சடை விலங்குபிற விக்கடல் நொலைக்குமிது
 சோகமுடி பாவனைவி டாதுணரு வார்வினைத் [வாயே.87.
 துச்சமொழி சிற்றகை வெட்டவெளி யைக்கயநிலை—பெறு

உ

ஸ்ரீமத் இரெட்டியபட்டி சுவாமிகள் துணை.

இரெட்டியபட்டி சுவாமிகளின்

அடியார்கள் பரிசு

தோத்திரப்பாக்கள்

ஆசிரிய விருத்தம்

ஆரணப் பொருளைத் தானு மறிந்திட வொருவ னாகக்
காரண சொரூபங் காட்டிக் காகினி யடியார் தம்மைப்
பூரண வடிவ மாக்கிப் பொய்யெலாம் நீக்கியான
வாரண ரெட்டி பட்டி வள்ளலைப் பணிசூவோமே.

1

முதுகுளத்தூர்ப்புலவர் சுபகிருதுவரு பாடியது.

ஆசிரிய விருத்தங்கள்.

1. நிதிபெருகும் பதியில்வளந் தோங்கும் நாதா
நீணிலத்து மாந்தர்களைப் நீக்கி பெங்குந்
துதிசெய்பவ ரிருதயத்தில் வாழுங் கோவே
சுந்தரமந் திரமணியே அருளைக் காட்டும்
மதியேசெந் தேனையென் னிருள கற்ற
வல்லாயெம் பெருமானே மயக்கந் தீர்த்துன்
கெதிபெறவே யருள்புரிய வந்து தித்தாய்
கீர்த்தியுள்ள ரெட்டிபட்டிக் கிருபை யானே.

2.

2. இரெட்டிபட்டி சாமியென நாமம் பூண்டே
யிருளடைந்தார் தமைக்காக்க வந்து தித்தாய்
சுட்டிக் யுன்னருந் யுலக மெங்குந்
துலங்கவைத்தாய் மெய்யன்பர் தனக்குக் காட்டி
கெட்டியாய்க் கண்டவென்று கொடியும் நாட்டிக்
கண்கணியு மார்ப்பரிக்க நடனஞ் செய்யும்
இட்டகுல தேவதையும் நீயே யாகும்
என்குருவே ரெட்டிபட்டிக் கிருபை யானே.

3.

1 A.

3. சரிபைகிரி யாயோக பதங்கள் ஞானம்
 தனைக்கடந்த மெய்ப்பொருளே தவத்தி லுள்ளோர்
 அறிவுபெற வந்துதித்த வமரர் நாதர்
 வற்புதமே கற்பகமே யகண்டத் தைப்பார்
 துரியதுரி யாதீதச் சுடரா யெங்குஞ்
 சுத்தபரி பூரணமாய் நிறைந்து நிற்கும்
 நெறியேயிற் குணமேகிஷ் களங்க மான
 நித்தியமே ரெட்டியபட்டிக் கிருபை யானே.

4

செங்கோட்டை, சுப்பிரமணியம் பிள்ளை பாடியது.

பதிரம்.

1. காதல்கொண்ட பதார்த்தங்கள் பணிகள் நேமி
 கனகமுயர் மாடங்கள் மனைவி மக்கள்
 நீதிநெறி பத்திசித்தி யனம்பால் நெய்யும்
 நீங்காத வித்தைபுத்தி திடங்கள் போத
 சாதனங்கள் தத்துவங்கள் ஞான மோவம்
 தந்தருள்வான் சாதிபுன்னை தெங்கு குழும்
 பாதலத்தி லுயர்ரெட்டி பட்டி சுவாமி
 பாதகம் லம்மிரண்டும் பணிகள் ஷோர்க்கே.
2. சிதம்பரத்தி னுடல்பல கோடி யென்று
 செப்புகின்ற செகத்தோரே கண்ணாற் காணீர்
 சதம்பத்து கோடிவித லீலை காட்டத்
 தரணிதனில்வதரித்தா னவனா ரென்றில்
 பதகநோய் களைப்போக்கி யருளாக் காட்டப்
 பரன்சைவ குலமரபி லருள வந்தான்
 உதகநிறை தடங்கள்மா டங்கள் சூழ்ந்த
 வுயர்ரெட்டி பட்டிநகர்ச் சுவாமி தானே.
3. சாமிகுகன் கணைசனைய னிவனே யாகுஞ்
 சங்குவர மரிருத்ர னிவனே யாகும்
 வாமிகேகஸ் வரிமணத்தா னிவனே யாகும்
 வரைமகாபா கசசிவனு ளிவனே யாகும்

5.

6.

சேமிமுதற் ககனம்வரை யிவனே யாகும்
நீணிலத்து மாந்தர்களோய் நீக்கி யாளும்
தாமிவனே ரெட்டிபட்டி நாதன் தன்னைச்
சர்வக்ஞ னெனத்துதிப்பிர் தரணி யோரே.

7.

வேறு

4. துதித்துதிதம் போற்றினவர்த் தொடர்பவத்தை முடுக்கும்
சுதந்திரமாம் மனைவிமக்கள் தனம்நிலங்கள் கொடுக்கும்
முதிர்த்துவரும் வாதபித்த மையமுதல் தடுக்கும்
மோகனவ சியமுதலட் டசித்தி கொடுக்குங்
கொதித்தமனத் தரைநீறுந்துங் குணரசத்தை யருத்தும்
கோபியர்வஞ் சகரைநற்கு ணம்பெருகத் திருத்தும்
விதித்தவிதி யினைமாற்றும் வேதாந்த நாத
வீரனெனும் ரெட்டிபட்டி சுவாமிமம லோனே.

8.

5. கொல்லாத விரதங்கள் கொடுக்கும்து கடலே
கொடுநரகத் தோரேறக் கொன்றுசுகத் திடலே
கல்லாலி'னல்வருக்குக் கருணைசெய்த திறமே
கண்ணப்பன் பூசனைக்குக் கருத்துகந்த பரமே
வல்லாள ராசனுக்கு மகனான சுதனே
மாநார தன்னிசைக்கு மகிழ்கொளும்பிங் கிதனே
எல்லாமா யெவ்வுயிர்க்கு மிரங்குமருட் டேனே
இரெட்டிபட்டி நகரில்வள ரெந்தைபெரு மானே.

9.

6. சிந்துரமா முகத்துடைய தேவனெனுந் தேவே
தெவிட்டாத வுணவளிக்குந் தேவருள காவே
சந்ததமெல் லாம்வல்ல சித்தனெனுங் குருவே
சகலவியிர் சுகமுடவே சடமெடுத்த வருவே
சந்தரமந் திரமணியே சுவர்னவரைப் பெட்டி
துதிப்பவர்க ளுரைக்கின்ற சுகமதுரக் கட்டி
ஏத்தனுளத் தெண்ணப்படிச் சேயருளல் வேண்டும்
ஏரிகுழ் ரெட்டிபட்டி நகரிலுறை வோனே.

10.

வேறு

7. நற்றமலக் கழற்சிரத்தை நான்முதனும்
நாரணனுங் காணுபென்றால்

பொற்கமலப் பதமுதத்தை யாபறிவார்
 போதமுளார் பொலிந்து காண்பார்
 துற்கமலச் சடம்பிளக்கத் துவாதசார்
 தத்தமிர்தஞ் சுரக்கச் செய்வாய்
 கற்கமலப் பிரகாசன் கமழ்விசும்
 ரெட்டிபட்டிக் கருணை யானே.

11.

8. நிம்பத்தா ரணிகின்ற நின்றசீர்
 நெடுமாறன் றனக்கு ஞான
 சம்பந்தர் சுரத்தினோய் தவிர்த்தாரே
 தமிழ்மறைபைச் சாற்றி யந்நான்
 அன்பந்த லீலைநனை யாபறிவா
 சகிலமதில் நம்மோர் காணத்
 துன்பந்த நோய்க்கச்ச சுகரெட்டி-
 பட்டிககர்ச் சுதன்வந் தானே.

12.

வேறு

9. வந்தவன்றன் சிரத்தில்தி முதலாங் காணோம்
 மான்மமுவுஞ் சூலமுதற் கரத்திற் காணோம்
 சுந்தகணை சன்னவன்ற ன்ருநற் காணோம்
 கமலபத வுமையுமிடப் புறத்திற் காணோம்
 சுந்ததமும் பணிப்புலியும் பாம்புங் காணோம்
 சர்வநோய் திர்க்கவிவ னாலாமோ வென்றால்
 மந்திரதந் திரநோய்கள் திர்க்குங் கர்த்தன்
 மகிழ்செட்டி-பட்டிககர் வரதன் றானே.

13.

10. மறியாத்தி கொன்றைமத்த முதற்சி ரத்தும்⁸
 மான்மமுரு லம்டக்கை முதற்க ரத்தும்
 பதிவிநா யகந்த னிருபு யத்தும்
 பதுமமலர்ப் பதவுமைபா ளிடப்பு றத்தூந்
 துதிபுலியும் பாம்புமுகப் புறத்து மாகச்
 சுகரெட்டி. பட்டிககர்ச் சுவாமி யென்போன்
 அதிமனா வடிபாருட் டொன்றிற் தோன்றும்
 அவர்க்கன்றி யவ்விநனி லுலியோ னாதே.

14.

11. ஆமைபோ லைந்துறுப்பு மடக்கி வந்த
 ஆதிசெட்டி பட்டினகர் நாதன் றன்னை
 மாமதைக ளையுள்ள மனித ரெல்லாம்
 மனங்குவிந்து போற்றறியார் கெவங் கொள்வார்
 திமைபவத் தைக்கெடுத்தே யானு தற்குத்
 தேகவடி வாயிருக்கும் பரம னான
 தூய்மைதிலைத் தேகிகன்றன் கமலம் போன்ற
 துணைப்பதத்தி னருகிருந்து துதிக்கொண் டோமெ. 15.

பிலவனூ, ஈராச்சி பார்வதிநாதம் பிள்ளை பாடியது.

பல்லவி

வேடிக்கை பாராய்—ஐயன் திருவிளை—யாட்டை நேராய்

அனுபல்லவி

தேடு மடியவர்கள் தெரிசித் தருள்சூரக்க

நாடும் ரெட்டியப்பட்டி நாத ரவதரித்த

(வேடிக்கை)

சரணம்

1. தேவாதி தேவன் சகலவினை தீர்க்குமுதாயன்
 பாவாணர் போற்று மற்புகழுன பரமதயாளன்
 நாவ லுதிக்குமந்தம் நலமென்று துதிப்போர்க்குப்
 பாவ வினைகளுெல்லாம் பறந்தோடிப் போகுகுென்ற (வேடிக்)
2. தேசாதி தேசமெங்கும் நிறைந்து திசைகட்டியாளக்
 காசினி யோர்களுெகொண் டாடிடுங் கருணையெருவாய்த்
 தேசிக னாகவீசன் றிருந்த வடிவெடுத்து
 நேசமு டன்பரி சோதனைகள்-செய்திட்ட (வேடிக்கை)
3. அனுதினம் நீராடி யையன் கணைசனைத்தொழுது
 தினந்தின-மூன்றுபிர தட்சணஞ்செய்து முடித்துக்
 கனம்பெறு சுக்கிரவாரங் கனிவாய் விரதமென்று
 தினமும்வெந் நீர்மருந்து சேர்க்கக்கூ டாதென்ற (வேடிக்கை)
4. தெய்வங்கள் தனக்குமுன் பிரார்த்தனை செய்தோர்கடனை
 உய்யவே முடித்தினிமேல் நேர்ச்சியொன் றுமேவேண்டாம்
 மெய்யான தெய்வத்தை விரும்பித்திரு நீரிட்டால்
 வையகத் தோர்வினை மாய்ந்துமே போகுகுமென்ற (வேடிக்கை)

5. நேரான தெய்வம்ரெட்டி பட்டிசுவர்மி யின்நாமம்
பாராதி யெங்குந்துதித் திடப்பகை வரைவெல்லும்
தீராத வல்வினை தீர்த்துக் கவிபதற்றம்
காராணை மாமுகக் கணபதி யாகவந்த (வேடிக்கை)
6. நிர்த்தனம் புரிபுஞ்சீவ காமிநே சனுமிவனே
பற்பல காலமவ தரித்தபர மனுமிவனே
கர்த்தன் பரசமயக் கடவுளு மொன்றாகிச்
சத்திக ளொடுங்கடித் தரணியை யாளவந்த (வேடிக்கை)
7. சோதனை செய்துட்டரை வெல்லத் துடுக்காகவந்த
நாதன்பேர் சொல்லுலக மெங்குநீநன் மையு ண்டாகும்
நீதி தவறும்பேரை நிர்த்துளி செய்யவே
பூத கணங்களோடு புனிதமா கவேவந்த (வேடிக்கை)
8. ஆராலுங் கூடனிச்ச யங்களை யறியவொண்ணு
வீராதி வீரனன்பரைக் காக்கும் மிகுந்தகுணான்
சூராதி சூரனைத் துதிக்கு மடியார்வினை
நீளுக்கிச் சாபுச்ச நிலையைக் கொடுக்கவந்த. (வேடிக்கை) 16.

அடியாரோருவர் பாடியது.

அடைக்கலப் பஞ்சகம்.

1. ஆதிமுத லெட்டெழுத்தும் நீயாய் வந்தாய்
அரும்பொருளாய் வந்துதித்தாய் ரெட்டி பட்டி
சோதனையாய்ச் சோழன்மா ளிகையிற் சென்று
துட்டர்களைச் சம்மாரஞ் செய்ய வந்தாய்
வேதனைப்பட் டவர்களுன்ற னாமஞ் சொன்னால்
வேண்டியவ றங்களெல்லா மவர்க்கே யீவாய்
வீதியெல்லா முன்னுமந் துதிக்க வென்று
விடைகொடுத்தாய் கும்பகோ ணத்திற் சென்றே. 17.
2. திரும்புமையா தெட்சணமே பார்க்கத் தானே
திகபரமாய் வந்துதித்த வமரர் நாதா
விரும்புமையா அடியார்க்கு வரங்கொ டிக்க
வேதாந்த மெய்ப்பொருளை விமலா சாமி
கரும்புபோ லுனைத்தேடி யெனியோ ரெல்லாங்
காத்திருக்கா ருன்னுடைய வருளைக் காண

எரும்புகடை யானைதலை யாமு யிர்க்கும்

இகபரமாய் வந்துநின்றே யிரட்சிப் பாயே.

18.

3. இப்போதே யிதுசமயம் வரவே வேண்டும்

என்னுடைய விடைஞ்சல்களைத் தீர்க்க வேண்டும்

ஒப்புடனே வுண்ணான் காண வேண்டும்

உன்பாதந் துதித்துநின்று வணங்க வேண்டும்

எப்போது முனைத்துதிப்பா நுலகத் தேர்கள்

ஏழையடி யார்க்கிரங்கி வாவா சாமி

அப்பனை ரெட்டிபட்டி யுதித்த சாமி

அன்புடனே யெண்ணைவந் திரட்சிப் பாயே.

19.

4 இப்போதே யிர்தமுகந் திரும்பி வாவா

எளியனைக் காத்திரட் சிக்க வாவா

எப்போது முனைமறவேன் குறைக ளில்லை

யேகபர மாய்வந்த கருணை மூர்த்தி

செப்புமையா வாய்திறந்தே யடியேன் முன்னே

செய்தகுற்ற மின்னதென வறிகி லேனே

அப்பனை ரெட்டிபட்டி யுதித்த சாமி

அன்புடனே யெண்ணைவந் திரட்சிப் பாயே.

20.

5. கார்வண்ண மேனியனும் நீர்தா னாகும்

கடம்பவன நாதனுமே நீர்தா னாகும்

ஏவண்ண மாகவந்து லோக மெல்லாம்

இறையவனாய் வந்துவினே யாட வந்தாய்

பார்வண்ண மாகப்பரஞ் சோதி யாயும்

பார்த்தவர்க்குக் கலியுகத்து மெய்யு னாயும்

சீர்வண்ண மாய்வந்த ரெட்டி பட்டியைச்

சிதம்பரம்போல் பாடுதற்கு வகைசொல் வாயே.

21.

ஊத்துப்பட்டி, சங்கரபாண்டியன் அவர்கள் பாடியவை.

1. திங்கள்தா தகிலும்பை யென்பணியு மெம்மிரான்

சீதரன் முகுந்தன்வேதன்

சித்தங் கனிந்துநல் முப்பத்து முக்கோடி

தேவர்கள் ரிஷிகுலோடுந்

துங்கமா யுலகத்தி லவதரித் துப்பீரி
 சோதனைகள் செயது நன்றாயச
 சொரூபமது மாறியும் பலவேட மாகியுந்
 துட்டரைக் கண்டதுட்டிப்
 புங்கமுப ரட்டகா விகளெட்டும் கடனும்
 புரிந்தச சங்கரித்துப்
 புனிதமா யன்பரை யிரட்டிக்க விற்பமாய்ப்
 புவிபுரந் திடவந்தவா
 பங்கயத் திருவதன ரெட்டிபட் டிசாமி
 பத்தருப காரி யேபொற்
 பாதா வெனக்குனருந் தாநாவி னோதாநன்
 னீதா பரஞ்சோதியே.

22.

2. சுவர்னமய மானசிவ சோதியே மெய்ஞ்ஞான
 சொரூபியே சுடர்விளக்கே
 துய்யனே மென்மலர்க் கையனே நல்லபரி
 சுத்தனே கற்பதருவே
 அவனிதனி லுதிந்தடிய வர்சனிடர் தவிர்த் துறையு
 மையனே யானடைக்கலம்
 அம்புயத் திருமலர்கள் தந்துநெரி சனமுநர்
 தருள்செபவித் தென்னிருநயத்
 கவலைபுந் தீர்த்துவெகு சுபசேம லாபமுங்
 கன யோக முங்கொடுத்துக்
 காட்பதும் நின்கடமை யாதலா விதயங்
 கணிந்துகவி யாவும சின்செய்
 பவமுழுதும் நீக்கியான் ரெட்டிபட்டி சாமி
 பத்தருப காரியேபொற்
 பாதா வெனக்குனருந் தாநாவி னோதாநன்
 னீதா பரஞ்சோதியே.

23.

3. கர்த்தனே ஞானபரி சுத்தனே செம்பொனே
 கடவுளே யெந்தனிதயத்
 கமாலா சனத்திலவளர் நிமலா விசேடமிசு
 கையா சிறந்தமெய்யா

ஶுத்திய மிகுந்தசக வாரியே பகைவெல்லுஞ்
 சூரியே மற்றுயர்ந்த
 துங்கமா சற்றகய தங்கமா மேருவே
 தூயகற் பகதாருவே
 முத்தே யெழிறகருதி வித்தே மனத்துயர்
 முழுதுந் தவிர்த்து நன்றாய்
 முக்கியமாய் நின்மை சங்கீர்த் தனஞ்செய்யு
 முன்னமுந் தினம்வணங்கும்
 பத்தியுஞ் சுபமுமருள் ரெட்டிபட் டிசாமி
 பத்தருப காரியேபொற்
 பாதா யெனக்குனருள் தாதாவி னோதாநன்
 னீதா பரஞ்சோதியே.

24

4. நெடியவரை துளபமா லிகையணிபு மாதவன்
 நேர்த்தியுய ராத்திருடும்
 நிமலனய னிவர்முவ ரோருருவமாகியும்
 நீணிலத் தவதரித்தே
 அடிபணிபு மடியவர்க ளிடர்கவி யகற்றியும்
 அலகையெண் படைகளோடும்
 அட்டகா ளிகளெட்டும் நடனம் புரிந்திட
 வாதாளி யிட்டெழுந்து
 கொடியதுட் டரையுமொரு நொடியில்வே லாயுதங்
 கூர்மைமிகு சூலாயுதங்
 கொண்டுசூத் தியும்வெறறி வாளினால் வெட்டியுங்
 கொன்றுமகு டமுமணிந்து
 படிபுரந் திடவந்த ரெட்டிபட் டிசாமி
 பத்தருப காரியேபொற்
 பாதா யெனக்குனருள் தாதாவி னோதாநன்
 னீதா பரஞ்சோதியே.

25.

வேறு

5. சத்தியந் தவறா மாந்தர் தண்ணிரட் சிக்குந் தெய்வம்
 குற்றமில் லாத வெங்கள் குருரெட்டி பட்டி சுவாமி.

வித்தகப் பதம்ப ணிந்து விராயகர் கோவில் தன்னை
நித்தமும் வலம்வந் தோர்கள் நீடுழி வாழ்வார் தானே. 26.

6. ஒடிடும் பில்லி சூன்ய மொருதலை மண்டைக் குத்து
வாடிடும் வாரிற்று ஸீநாயும் மாநகங் சூன்மம் யாவும்
நாடிநின் பதியைச் சார்ந்துன் நாம்மேம்பசனை செய்யக்
கூடினோர் வறுமை தீர்க்குங் குருரெட்டி பட்டி சுவாமி. 27.

7. தினந்தினம் ரெட்டி பட்டி தெய்வத்தை மனதி லெண்ணி
மனங்கனி கூர்ந்தேவுற்று மாநகர் தன்னிற் சென்று
கனம்பெறு சுக்ர வராக் கற்பூர தீபங் கண்ட
சனங்களின் கணங்கள் பிடை சகலமும் தவிருந் தானே. 28.

8. சசலபி டைகளும் போகச் சந்ததி மிகவுண் டாகப்
பகலிருந் பருதி காணப் பறந்திடு மாறுபோல
இகலதுற் சனர்கள் நெஞ்ச மீடழித் திடுவ னென்றே
மகமகன் பிதாவின் தேவி வாழையம் பிகைசொன் னானே. 29.

9. குருவரு ளாலே யிந்தக் குவலய மனுக்க ளெல்லாம்
வருவதுன் னிடத்திற் சுக்ர வரங்கள் தனிலென் கையாற்
பெறுவதுந் திருநீற் றன்பாற் பெற்றபேர் பிணிகள் யாவும்
வெருவிய பேய்க் ளெல்லாம் விடுவிடென் றோடுந் தானே. 30.

10. வாழ்வெலாம் பெருகு மூற்று மாநகர் தனிலெந் நாளுந்
தாழ்விலாச் சங்கர பாண்டியன் தயாநிதி தன்சிற் தெங்குங்
கேள்வியா லுலக மெல்லாங் கிளத்துக் கணசன் கோயில்
கோவிலா ரெட்டி பட்டிக் குருகடாட் சமும்பெற் றானே. 31.

—வேறு.

11. தத்திச் சமய மறிந்தென்னைத் தற்காத் திடுவாய் ரெட்டிபட்டி
முத்திக் கருணா நிதியான மூலப் பொருளே லுற்றுநகர்
சித்திரப் படத்தி லெழந்தருளுந் தேவா நின்தாளர்ச்சனைப்பூப்
பத்திரக் குடலை யெடுக்காதார் பாழுங் குடலை யெடுத்தாரே.

32.

அடியாளோருவர் பாடியது.

பல்லவி

வேடிக்கை பாராய்—ஐயன் திருவினை—யாட்டைக் கோளாய்.

அனுபல்லவி

தாடிதலை வளர்த்து சந்தியாசி ரூபங்கொண்டு
பாடிப் பாவனையுடன் பத்தரைச் சோதிக்கவந்த (வேடிக்கை)

சரணம்

1. கோமான் குலத்துதித்துக் குருவென் றவதரித்து
நாமம் ரெட்டிபட்டி சாமியென் றோதுகின்ற (வேடிக்கை)
- 1 ஒது முபதேசத்தா லுண்மையே நோனுமென்று
நீத மென்றுணர்ந்து நிச்சயப் படுத்துகின்ற (வேடிக்கை)
3. நீதி நெறிகளையாவும் நெருங்கியே வருமென்று
ஆதி வினைகளெல்லா மழிவது திண்ணமென்ற (வேடிக்கை)33

அடியாரோருவர் பாடியது.

பல்லவி

பூலோக கயிலாசன்—ரெட்டிமாநகர்

புரந்திடு மருள் நேசன்

அனுபல்லவி

நீல கண்டதிரு நேத்திர நெனுஞ்சிவ

கோலங் கொண்டமத யானை யெனவுதித்த (பூலோக)

சரணம்

1. மந்திர குருநாதன்—உலகமெங்கும்—வளரவந் திநீதன்
தந்திர முளையோகன்-சைவகுலத்தில்தயவுட னவதரித்தீதான்
கந்தக் கடம்பனென்றும் கார்வண்ண மேனியனென்றும்
முந்த வுதித்தோனென்றும் மூலக் கடவுளென்றும் (பூலோக)
2. அன்பரைக் காக்கும்வீரன்—துதிப்பவரு—ளானந்தமுள்ளதீரன்
இன்பங் கொடுக்குமாரன்—அடியவரை—யீடேற்ற வல்லகூரன்
துன்பங்கள் யாவையுந் தொலைக்க வல்லநிபுணன்
வன்பரை யொழித்திட வந்த பரசமயன் (பூலோக)
3. புற்பல வவதாரம்—முன்செய்ததொரு-பரப்பிரம்ம மிவனே
சொர்க்காதி புவனமெங்கும்—நிறைந்திருக்கும்—சூட்சாதி சூட்சு
[மிவனே
துற்சங்கம் யாவையுந் தொலைத்துக் கலியுகத்தில்
வெற்றிபுரிந் தாளவந்த வீரபோக னுமிவனே (பூலோக) 34.

நீருத்துறைப் பூண்டி.

வேளூர் T. G. கலியபெருமாள் பிள்ளை பாடியவை.

பதிகம்.

உத்தமது பேர்சொலிக் கையில்வெண் ணீரெடுத் தோங்கார நீங்காரமே
உவ்வூரில் வுஞ்செனவு மையும்ரெட் டியபட்டி யுருவேற்றி மேற்றெளித்தா
லந்தங் குலைந்துமட மாதர்கரு வைக்கெடுத் தகலாத பேய்முனிகளை
யடித்துச் சவுக்கினுற் கைச்சாட்டை யால்வளைத் தாட்டிவாய் விட்ட லறவே
வெந்தழற் கொண்டெரித் தோட்டிவிடு செயசிங்க வீரப்ர காபமுர்க்க
மிசுபுய பராக்ரகமே பிரபய தந்திர விநோதசு மர்த்யவைய
மந்திரவி லட்சண சுலட்சண விலாசன வளரெட்டி பட்டிதன்னிள்[மே,
மதிமந்திரி யெனரத்தன மணிமேடை யதிலுற்று வாழுமென் குருரெத்ன

வட்டவா ரிதியுலகி னல்லிய மங்கனொடு மலர்கொண்டு பூசித்துளே
மறவாம லருமைகுரு சிங்கமே யென்றுளே மதிக்கின்ற மனிதர்மீது
ஒட்டியஞ் சல்லியங் கருமான மந்திரமோ டொடிபில்வி விடுமடையரை
ஊட்டியை யரிந்துதிரும் வீட்டியு முறிஞ்சகின் னுதிரவாய் சேருடவே
கட்டுக் கடங்காத இட்டகுல காலனே கண்சாடை யாயிராமற்
கடிக்கி பிடிபிடி யடியடி கொல்லுகொல் கட்டுகட் டுயிர்போக்கிடு
மட்டுமித மில்லாத இட்டகுல தெய்வமே வளரெட்டி பட்டிதன்னிள்
மதிமந்திரி யெனரத்தன மணிமேடை யதிலுற்று வாழுமென் குருரெத்னமே.

எந்தமக் கெதிரின்று தர்க்கித்து மற்கட்டி மிதுவல்ல வதுவல்லவென்
றெத்திப் பகட்டுத் தினஞ்சொலு முலுத்தரை யிழுத்துப் பிடித்துதைத்தே
அந்தங் கெடப்பல் லுடைத்தெழு மகத்தையு மடக்கிச் சீர்த்தையும்[வாய்
அனல்கொண்டு வாட்டிப் பிழிந்தம்மி மேலிட டரைத்துக் கரைத்துவிடு
செந்தழற் கண்ணனே யெந்தைபெரி யண்ணனே சீமூத நிறவண்ணனே
சித்தனே பத்தர்புகழ் கர்த்தனே நித்தமுஞ் செகதலமெ லாந்துதிக்க
வந்தருஞ்செய் சுந்தர புரந்தர நிரந்தரா வளரெட்டி பட்டிதன்னிள்
மதிமந்திரி யெனரத்தன மணிமேடை யதிலுற்று வாழுமென் குருரெத்னமே.

நீங்காத ஞன்மலி யாசனப வுத்திரம் நெஞ்செறிவொ ழையிரும்பு
நீரிழிவு வெண்குட்ட மேகமரை யாப்புபுண் ணினைவபே தகமயக்கம்
தாங்காத வெடிசூலை மார்பாணி துடைவாழை தலைவலி வாந்திபேதி
சண்ணிமூ வங்கபம் பாண்டுபித் தஞ்சூடு சகலவித பிணிகளொடினுந்
தீங்கான பற்படு விடங்கடு விடங்களுஞ் செழுமேக வண்ணென்றுளேச்
சிந்தையி னினைந்துவெண் ணீரெடுத் தோசித் தெறிக்கப் பறந்தோடுமே

வாங்குந மனமொடு பிரியா திருப்பைநீ வளரெட்டி பட்டிதன்னில்
மதிமந்திரி யெனரத்ன மணிமேடை யதிலுற்று வாழுமென் குருரெத்னமே.

எத்தனை விதத்தெய்வ மெத்தனை விதக்கறுப் பெத்தனை விதப்பிசாசம்
எண்ணிற் கடங்காத கோடானு கோடியென் றியம்பவுமென் வாய்வலிக்கும்
அத்தனை விதத்தையு மறிந்துகொண் டொல்காம லவ்வழி நடப்பதரிதென்
றையசே கலிகால மெய்யனே யென்னுன்னை யண்டினே னாதலாலே
சித்தம் திரங்கியுன் னொப்பரிய பரிவார தேவதைகள் சூழநடுவில் [முடிமேல்
திகழ்கின்ற மணிமேடை யதினின்னு விளையாடுந் செய்கைகண் டிருக்க
வைத்தெதிர் வழங்கநல் வாமருங்க சமயமிது வளரெட்டி பட்டிதன்னில்
மதிமந்திரி யெனரத்ன மணிமேடை யதிலுற்று வாழுமென் குருரெத்னமே

தந்தைநீ தாயுநீ தமருநீ யுறவுநீ சமயங்க ளோரானுநீ
தனையாதி பூதநீ பொறியுநீ புலனுநீ சந்திர னிரவியுமிநீ
விந்துவொளி நாதநீ பரவெளிக ளேழுநீ வேதமுய ராகமமுநீ
வேதாந்த முடிவுநீ சித்தாந்த நிலையுநீ விண்ணுலக புவனங்கண்
சிந்தையொடு கரணநீ பல்லுயிர் குயிருநீ செகமெலா மீன்றவனுநீ
தேறுமுக் குணமுநீ யைந்தொழிந் செல்வனீ திகழ்ச்சி தானந்தனீ
வந்தும்கு கவிராச ரன்பும்கு சிவனேசர் வந்தனைகள் செயவொங்கிவாழ்
மாவரத வெனரத்ன மணிமேடை யதிலுற்ற வளரெட்டி பட்டிமணியே. 40.
துப்பளவு புனன்மே னடக்கலாம் வடவையுந் தோன்றுந் ராச்செய்யலாஞ்
சொல்லரிய கேசரி மீதிவாந் தேகலாந் தொட்டாவி னைப்பூணலாம்
வெப்பளவு வேங்கையைக் கட்டியே தழுவுலா மிகுமணற் சோறுண்ணலா
மேதினியர் காணுது லாவலா மிருதிதிகள் வேண்டுமுன் வரச்செய்யலா
மொப்பளவு வீடமுத லெட்டியுந் திண்ணலா மோட்டினைப் பொன்னுக்கலாம்
முயர்மறை முடிப்பொரு ளுனையன்றி வேறில்லை யுண்மையென் றெந்தநாளும்
வைப்பளவு மாதேவ சம்புவென் னுன்னடிவின் மன்மினகி யுருகலரிதே
மாவரத வெனரத்ன மணிமேடை யதிலுற்ற வளரெட்டி பட்டிமணியே. 41.

பாட்டளி துதைத்துநின் றிசைபாடி நனையுண்டு படியும்பன் மலர்கள்சூடும்
பனித்த தகரவார் குழல்காட்டி முல்லைநிகர் பல்வரிசை காட்டிவாட்க
ஊட்டமுற மைதிட்டி மணிகலவை கொண்டுபொன் னாகமொத் தீடிபாந்து
நனிகுணங் கெழில்தரக் கச்சற திவந்தொளிர் நளினமென் முலைக்காட்டிந்
தேட்டமுறு கண்டமுது பாகுனைய மொழிசொலிச் செந்தொடிக்கைகண்டிடிச்
சிங்கார நடைநடந் தேமையல் வலைவீச சிறுமியர்க் காட்டபாது
வாட்டமறு மாதவர்கள் பாடிப் பழிச்சுநின் மலரடி கொடுத்தாளுவாய்
மாவரத வெனரத்ன மணிமேடை யதிலுற்ற வளரெட்டி பட்டிமணியே. 42

இருபொருள்க டம்மினுங் கல்வியாஞ் செவ்வமே யிகபர சுகந்தந்திடுன்
மேற்றமிக் குடையதென் றெண்ணிலேன் புன்மையே நென்செய விருந் துவா-
பொருமருவு வேலையங் கண்ணியர்களின்பமே போந்தநெறி யென்றுமுன்
போதமு மிழந்தறிஞர் நீதமு மீழ்ந்துபுரு டார்த்தநெறி யும்மிழந்து
துருமருவு செம்பென மலத்தொடக் குற்றயான் றாயகின் சேவைகண்டு
சுகமெய்தி வாழுகா எரிந்தநா னெனறுநீ சொல்வேண்டு மென்றனரசே
மருவார ணங்கனொடு மாறுபா டின்றியே மஞ்சறுஞ் சாரல்கொண்ட
மாவரத வெனரத்த மணிமேடை யதிலுற்ற வளரெட்டி பட்டிமணியே. 43.

காருற்று மின்னித் தழைத்தெழு மாணவக் காட்டினப் பஞ்சாக்கரக்
கட்கத்தி னுற்றஓந் தப்பா லகக்கழி கண்டுநன் கேதிருத்திப்
பாருற்று மறியாத மோனவித் திட்டுமெப் பத்திபா மெருவட்டியான்
பாடுநீ ரிட்டுவன் காமாதி களையொரீஇப் பதிபுறா உம் ரிட்டைவேலி
நேருந் துறக்கட்டி மாயையாம் பறவைகள் நெருங்கிவந் திடாதுகாத்து
நின்றுவினா யுண்மையறி வாணந்த போகமுணு நின்றுடியர் கூட்டமருள்வாய்
வாருற்ற செல்வக் களஞ்சியத் தேனெழுது மம்பொன்மணி மாலையழகா
மாவரத வெனரத்த மணிமேடை யதிலுற்ற வளரெட்டி பட்டிமணியே. 44

“தலையே நீ வணங்காய்” என்ற மெட்டு

1. செய்வாய் நெஞ்சகமே ரெட்டி பட்டி யடியிணையை
ஐவாய் சென்றலை யாமற் றினந்துதி
செய்வாய் நெஞ்சகமே
- 2, உய்வார்க் கோர்மருந்தே ரெட்டி பட்டித் திருப்பாதம்
மைவாய்க் கும்பவ வன்பிணித் துன்பொழிந்
துய்வார்க் கோர்மருந்தே
3. கண்டால் சொல்மனமே எங்கள் ரெட்டி பட்டிநாதனை
அண்டா தெங்கு மலைந்தலைந் தென்பயன்
கண்டால் சொல்மனமே
4. உண்டா மோவினைகள் நம்ரெட்டி பட்டி வடிவங்
கண்டா மாமணித் தாளையுங் கண்டவார்க்
சுண்டா மோவினைகள்
5. துறவே நன்னெறியார் திருத் தொண்டர்கள் கொண்டாடும்
விறல்வேற் கொற்றவன் மெய்யரு னெயநிடைத்
துறவே நன்னெறியாம்

6. ஸ்ரே ரேபெரியோர் வருங் காதலொரு மூன்றும்
அற்று சானருள் பெற்றக நின்றிடக்
கற்றே ரேபெரியோர்
7. கல்லார் நல்லவரே சொல்லுங் காமக்கலை குதர்க்கம்
பொல்லர்ச் சூது புலைகள் வாதியைக்
கல்லார் நல்லவரே
8. வல்லா ராவர்களோ குரு வர்கழற் கன்பியற்று
தெல்லா வித்தைபு மெண்ணறக் கற்கினும்
வல்லா ராவர்களே
9. வாரா தொன்றுளதோ ரெட்டி பட்டி குருநாதன்
சீரார் சேவடி சிந்தனை செய்திதில்
வாரா தொன்றுளதோ
10. சாராய் நெஞ்சகமே குரு சாமி யருண்மொழியை
நேராக் கொண்டுநி தம்மெட்டி பட்டியைச்
சாராய் நெஞ்சகமே.

45.

அடியாரொருவர் பாடியது.

சந்தாமாவளி

1. இரெட்டிய பட்டி மகாமணியே நேசர்வ ணங்குஞ் சிகாமணியே
நிதிதரு பதிதனி லமரர்கள் தொழுதிட
நீதி வழங்குகண் டாமணியே
2. பத்தர்கள் தேடும் நவமணியே பாரிலுள் ளோர்செபி செப
படிமீசை இருளற நடுகிலை யருள்புரி [மணியே
பாச மகற்று சிரோன்மணியே
3. முத்தர்கள் பணியுங் குருமணியே மூவர்க் செட்டாத் திருமணி
முடியடி நடுவினு மொரு பொருளாகிய [யே
முக்கணி ணுவெழிற் கருமணியே
4. சித்தி புரிந்திடும் நன்மணியே தேசமே லரீம்பு நற் பொன்மணி
சிந்தை தெளிந்திட வந்து நடம்புரி [யே
தேசோன் மணியே சிண்மணியே.

46.

இரெட்டியபட்டி சுவாமிகளின்

பிரஞ்சு இலாகா
 புதுவையைச் சார்ந்த பாகூர் கொம்மீன்
 பிள்ளையார் சூப்பம்
 மணியம் பாபு ரெட்டியாரவர்கள்
 இல்லத்தில்
 ஸ்ரீமத் இரெட்டியபட்டி சுவாமிகள் அருட்பெருக்கால்
 தற்போதும் நடைபெறும் பயனையுணர்ந்த
 கூடலூர் தாலாகா புதுப்பேட்டை போர்டு ஆண் பாடசாலை
 மாஜித் தமிழாசிரியரும்
 ஷை தாலாகா தம்பிப்பேட்டைப் பாளையமென்னும்
 சோலை. ஸ்ரீமத் வீரசைவ சிவயோக சுவாமிகள்
 மடாலயத்து ஆதீன தருமகர்த்தருமான
 மு. அப்பாதுரை ஐயரவர்கள்
 இயற்றியவை

பதினான்குசீர்க் கழிநெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்.

1. சிவமருவு வேதாந்த முடிபையு முணர்ந்துமே
 சிவயோக சாதன மியற்றிச்
 சித்திதரு சாதாக்கிய மெவருமே கண்டுய்யச்
 சித்துருவ வைங்கரன் றிணையே
 எவமகலுமாலவாய் வைகையின் கரைமேவி
 எண்ணலுறத் தாபித் தலோடே
 வெந்நலமு மோங்குதிருச் செந்தில்வா ழறுமுகவ
 னெழிலருளு மினிது பெற்றுப்
 பவமகலும் பொதிகையி லரியதவ மிகப்பூண்டு
 பத்தர்க்கு வாய்மை கொண்டு
 பந்தமுறு முலகுதனி லுதயமுன் னீர்மூழ்கிப்
 பத்தியுட னீறு பூசித்
 தவமருவு கணபதியி னடியிணைகள் வழுத்தவுந்
 தாங்கரிய நோய்கள் யாவுந்
 தற்போதமும் நீக்கியெமை யெப்போ துங் காத்தருளுந்
 தருரெட்டிபட்டிசுருவே.

2. உலகுதனி லுரியபெரு சாத்திர மனைத்தையு
முயரிசைப் பாடல் செய்ய
வுணர்பெரிய ரிவரென்ன வுறுமடிய ருளங்கொண்டு
வுன்னரிய பதிகள் பலவுழு
நலமிக்க வயிடேக மாதவிழாப் புரிந்தெவரு
நன்ஞான முணர்ந்து வந்த
நன்மையொடு குருநாதன் கூறியவை சட்டமென
நாட்டினிற் போற்றி நிற்கப்
பலமிக்க தாதான்மிய காட்சியொடு சித்திபல
தற்போது மளிக்கு நிடியே
பண்பினொடு யோகிகளும் பரப்பிரம சொரூபரெனப்
பல்காலு மருவி சூழத்
தலமிக்க பின்னையார் குப்பத்திற் சிலபோது
தங்கியருள் புரிந்த தேவே
தனைவினைகள் நீக்கியெமை பெப்போதுங் காத்தருள்
தகுரெட்டி பட்டி குருவே.

48.

கலிவிருத்தம்

3. சிந்தை மகிழ்ந்து சிறப்பொடு பூசனை
முந்தையுன்னி முடிப்பவ ரோங்குக
வெந்தையிரெட்டி பட்டி யெழில்பெறு
விந்தை குருவின் வியன்பதம் வாழ்கவே.

49.

அடியாரோருவர் பாடியது.

குருநாதன் அருணிலைக் கும்மி

கும்மியடிப் பெண்கள் கும்மிய டியிரு

கொங்கை குலுங்கவே கும்மியடி

நம்மையா ளும்கொட்டி பட்டி நாதனை

நாடிக் கும்மி யடியுங்கடி

கரிமு தந்தனுக் கன்பனடி யவன் காலங் கடந்த நாதனடி

கருவினை யொழிக்க வந்தாண்டி யவன் கருத்தைப் பாடி யடியுங்கடி

வைய கத்தினில் வந்தாண்டி யவன் வாலே யருளைப் பெற்றவன்
 வைராக் கியமுடைய நாதனடி யவன் வரவைப் புகழ்ந் தடியுங்கடி
 சிவனருள் பெற்ற நாதனடி யவன் சீவ னுக்குப் காரனடி
 கவலை யொழிக்க வந்தவன்டி யவன் கருத்தைப் பாடி யடியுங்கடி
 கன்மனங் கரைய வடியுங்கடி யவன் காமத்தை வென்ற புனிதனடி
 வன்புலக் குறும்பையொழிப்பாண்டி யவன்வல்லமை பார்த்தடியுங்கடி
 சடைமுடி யுடைய நாதனடி யவன் சண்முக னருள்பெற்ற நாதனடி
 தொடை யுடைய மார்பனடி யவன் தோற்றத்தைப் பாடி யடியுங்கடி
 மறைமுடி மீது நின்றவன்டி யவன் மாமயில் வீரப் புனிதனடி
 கறைமிடற் றண்ணலை யடைந்தவன்டி யவன் கயிலை மேவிய கடவுளடி
 துரிய நிலையில் நின்றவன்டி யவன் சோதிசொ ரூபத்தைப் பார்த்தவன்டி
 ஆரி தயமு முணர்ந்தாண்டி யவன் ஆதியைப் பாடி யடியுங்கடி
 சாதிப் பிறப்பை யொழித்தாண்டி யவன் சன்மார்க்க நிலையில் நின்றவன்டி
 ஆதி நாயகன் மகிழும்படி யவன் அங்க மொழிக்க வந்தவன்டி
 மும்மலத் தொடக்கை யறுப்பாண்டி யவன் மூஷிக வாகன நாதனடி
 இம்மைக்கு மம்மைக்கு மருந்தாண்டி யவன் இனிமையைச் சொல்லி யடியுங்கடி
 ஊரைச்சொன் னாலே போகும்டி பிணி பேரைச்சொன்னாலே போகும்டி
 யாருக்கு மன்பனிவந்தாண்டி யவன் சீரினைச் சொல்லி யடியுங்கடி
 தேச முய்ய வந்தாண்டி யவன் நாச மொழிய வாராண்டி
 ஆசா பாசத்தை நீத்தாண்டி யந்தத் தாசனைக் கும்மி யடியுங்கடி
 பார்த்த பேருக்குப் பரமனடி யவன் பாவிசுண்ணுக்குச் சீவனடி
 தேர்ந்து பார்த்தாலே தெரியுமடி யவன் சீர்மையைக் கண்டடியுங்கடி.

50.

திருத்துறைப்பூண்டி, வேளூர். S.பெத்தபெருமாள் ஆச்சாரியார் பாடியது

பல்லவி

கொஞ்ச மேனுமுன் நெஞ்சமி ரங் ளையா
 குருநாதனை சர்வேசனை

அனுபல்லவி

அஞ்ச லென்றவர்கள் சஞ்சலந் தீர்த்திடும்
 ஐயா குரு மெய்யாவருள்

(கொஞ்ச)

சுரணம்.

1. இரெட்டிய பட்டியி லுதித்த அவதாரா
நேச முடனேயடி யார்க்குப் காரா
பட்ச முடன்வந்து பால னெனைக்காராய்ப்
பரலோகமு மருள்வாயிரு நலனும்பெறத் திருவேகுரு (கொ)
2. பாவலர்கள் போற்றுங் கோவே யுனையன்றிப்
பண்பாக வேதுதித் தேன்துணை நீயன்றி
நாவால் புகழ்வதற்கு நானுஞ்சொல் லமுயன்று
நாதாவரத் தோதாவுபு, தேசாவருள் நீதாவரக் (கொஞ்ச)
3. தொண்டர்கள் போற்றித் தினந்துதித் தேத்தியே
துயாவு னையடியார் சிந்தையுள் நாட்டியே
பந்த வினையென்னும் பாசத்தை யோட்டியே
பாழாகிய சென்மமிதைச் சூழாவினை தொடராதறக் (கொஞ்ச)
4. அனுடநட் சத்திரத்தி லடக்கமான யோகனே
அடியார்க் குபதேசித் தருள்தந்த வீசனே
ஐயா யுனையன்றி யாரெனக் குத்துணை [தைக் (கொஞ்ச)
அருள்வாய் பெத்தபெருமானுக்குத் தருவாயுன் னிருபாதத்

அடியாரோருவர் பாடியது.

சுவாமிகள் அவதார அற்புத நாமாவளி.

ஆதியந்த மிரண்டையுமே இவ ரடிமுடியாய் வைத்துக்கொண்டார்
நடுவே நிலைமையாக இந்த நாதனும் பூண்டுகொண்டார்
தூரிலோக மூன்றையுமே இவர் திரிநேத்ர மாக்கிக்கொண்டார்
குண்டலி சத்திதன்னை இவர் குறிப்பாக வைத்துக்கொண்டு
சந்திரர் சூரியரை இவர் சரமாகச் செய்துகொண்டார்
நட்சத்திர மண்டலத்தை இவர் நாவாகச் செய்துகொண்டார்
நவசத்தி யொன்பதையு மிவர் நாகபட மாக்கிக்கொண்டு
கழுத்தி லணிந்துகொண்டார் நீல கண்டரென்று சொல்வதற்கு
வாய்வு பகவானை இவர் மார்பாகச் செய்துகொண்டார்
அக்தினி பகவானை இவர் அஸ்தமாகச் செய்துகொண்டார்
அட்டகுல பர்வதத்தை யிவ ரடக்கினு றிருபுறத்தில்

சாகரங்க ளேழையுமே இவர் சரீரமாகச் செய்துகொண்டார்
 பிருதியி யொன்றையுமே இவர் பீடமாகச் செய்துகொண்டார்
 பாதாள லோகமெங்கு மிவர் பாதமாகச் செய்துகொண்டார்
 ஆதிசேட னொன்றையுமேயிவர் ஆசனமாப் போட்டுக்கொண்டார்
 மேகமண்ட லங்களைபுந் திரு மேனியி லழுத்திக் கொண்டார்
 தொண்ணூத்தாறு தத்துவத்தை இவர் சூட்சுமாகச் செய்துகொண்டார்
 அட்டமா நாகங்களை இவர் ஆபரணம் பூண்டுகொண்டார்
 உலகம் கிரீடமாக இந்த வுத்தம ரணிந்து கொண்டார்
 ஆகாயங் குடையாக இந்த அரனும் பிடித்துக்கொண்டார்
 பதினெட் டாயுதமாப்ப் பதினெண் சித்தர்களைச் செய்துகொண்டார்
 எண்ணுயிரம் சத்திகளை யிவ ரிடையிலி றுக்கிக் கொண்டார்
 அந்தரம் வில்லாக ஆதி சேடநா னாகக் கொண்டார்
 சப்தகோடி மந்திரமும் வாயுந் தன்னம்பா வைத்துக்கொண்டார்
 மகமேரு பர்வதத்தை இவர் மணிமந்திர மாக்கிக்கொண்டார்
 அண்டபிண்ட சராசரத்தை யிவ ரவிழ்தமாகச் செய்துகொண்டார்
 முப்பத்து முக்கோடி தேவர்களை முன்னும்பின்னு மாகவைத்தார்
 அட்டதிக்குப் பாலகரையிவர் அட்டதிசைக் காவல்வைத்தார்
 நவவீர ரென்பவரை யிவர் நாலுபக்கம் காவல் வைத்தார்
 இருநூற்றெழுபத் தெட்டுக்கோடி சத்திகளை ஏவலாகச்செய்து
 பூதகணங்களையெல்லா மொரு பொக்கிஷமாகச் செய்துகொண்டார்
 பூதத் தலைவர்களை யிவர் பொக்கிஷம் சுமக்கவைத்தார்
 சிவகணங்க ளத்தனையு மொரு திறவுகோலாய்ச் செய்துகொண்டார்
 சிவகணங்க ளதிபதியைச் சித்ராபுத்ர ராக்கிக்கொண்டார்
 இருபத்தெண்கோடி நாகமதையிவ ரிடதுகையி லேந்திக்கொண்டார்
 சொர்க்கமதை வலதுகையி லிவர் சுக்மாக வைத்துக் கொண்டார்
 வேதார்தக் கோட்டைதன்னைத் தெருவீதியாய் வகுத்துக்கொண்டார்
 சித்தார்தக் கோட்டைதன்னை யோர் சிவிகையாகச் செய்துகொண்டார்
 சப்தரிஷி-சிவிகை தாங்கத் தானுள் ளிருந்துகொண்டார்
 பதினாறு கலைபுடனே யிவர் பார்தனி லவதரித்தார்
 கின்னரர்கள் கிம்புருடர் கெருடகந் தருவர்களும்
 இயக்கியர் விஞ்சையரு மினிய நரம்புதோல் கருவிகளும்
 சித்திவித்தியா தாரும் மிங்கே சேர்க்கை யாகமுழங்குவரப்
 பதினெட்டு வாத்தியமு மிவர் பக்கத்தில் முழங்குவர

முப்பத்திரண்டுவகை மேள்தாளம் முன்பக்கம் முழங்கிவர
முனிவ ரிஷிகளுமா யிவர் முன்னாகப் பாடிவர
வேதக் கோஷ்டிகளுடன் வேதப் புத்தகங் கைபிடித்து
நாற்பத்தேழு வருடமாக இவர் நாதரிசைபூஞ் சுற்றிவந்து
பொக்கிஷங்கள் தான்றிற்று இவர் பூமிபெங்கும் பார்த்துவந்தார்
பணிபெண்டு வருடமாக அருள்காட்டிப் பரிசோதனைசெய்து
நீதிவிசாரணைக்கு மூன்றுவருடம் நிததியன் கருணைவைத்தார். 52.

1080-ம்வரு ஆட்சி அம்பா சமுத்திரத்தில்

பிரமதேசம் சேட்டிபாரவர்கள் பாடிபது.

சங்குநமகிமா நாமாவளி.

இரெட்டிய பட்டி ஆண்டவரே இரத்தின சிம்மா சனபதியே
தீரா வினைகளைத் தீர்ப்பவரே செகத்திற் குருவாய் நின்றவரே
சுத்தசன் மார்க்க நெறியினரே தொல்புவி யாள வந்தவரே
உலகந் தழைக்க வந்தவரே உத்தம புருடர்க்கு நாயகரே

5. பூமி தழைக்க வந்தவரே புண்ணிய புருடருக்கு நாயகரே
சகல மதங்களின் சம்மதரே சகல கலைக்கும் வல்லவரே
இராஜநீதி தெய்வநீதி யிவைநிலை மைகள்தவ ருதவரே
பேரா னந்த முடையவரே பேரின் பாணு சுகவமுதே
பேரானந்தங் காட்டவல்ல பேரன்பவென் ளக்கடலே

10. எங்கு நிறைந்த பூரணரே யெல்லோ ருக்கும் நாயகரே
பத்தரைக் காக்க வல்லவரே பாவ வினைகளைத் தீர்ப்பவரே
சித்தியா னந்த நிதிக்காரே நேர்மையுள் னோர்க்கு நாயகரே
துட்டநிக் ரகசிட்ட டரிபாலனஞ் சுகமாய் நடத்த வந்தவரே.
அறிவில் லாத மானிடருக் கறிவு கொடுக்க வந்தவரே

15. தெரியாத மானிடர்க்குத் தெளிவு படுத்த வந்தவரே
அன்பர் மன்தி னருகிருந்தே யாடுங் கருணைப் பரஞ்சோதி
பத்தர்களைச் சோதிக்கப் பலவே டங்கள் பூண்டவரே
பத்தி யுடைய புண்ணியர்க்குப் பத்தி காட்ட வந்தவரே
அன்புக் குரிய மீதவர்க்கே யானந்தங் காட்ட வல்லவரே
பரம பதத்தைக் கொடுப்பவரே பார வினைகளைத் தீர்ப்பவரே

21. பிறப்பிணியை நீக்கவந்த பெருஞ்செல்வத்தின் பெருமானே.

கும்பகோணம், சோழன் மாளிகை அம்மையார் பாடியவை.

ரிட்டானுபூதியிலிருந்து சுவாமிக்குத் தூதுவிட்டது

பல்லவி.

தூதுநீ சென்றுவாராய்—குரு நாதன்முன்போய்த்
தூதுநீ சென்றுவாராய்

சுரணம்

1. வீதிக்கு வீதிநின்று விளையாடும் வேளையிலே
பாதபூ சைக்குநின்ற பசங்களி தேடுதென்று (தூது)
2. அற்புதக் காட்சியென்று மானந்தங் காட்டினின்ற
சற்குரு நாதனைச் சகலமும் தேடுதென்று (தூது)
3. காணாத காட்சியெல்லாங் கண்டு தெளிந்தபின்பு
பூணூல் பூண்டுகொண்ட பொற்களி தேடுதென்று (தூது)
4. பாத கமலந்தன்னில் பணிந்து பூசைகள்செய்யும்
சாதனந் தந்தகுரு சாமியைத் தேடுதென்று (தூது)
5. சோதி சொரூபமதைச் சுயம்பிர காசத்தனியாய்
ஆதியி லெனக்களித்த வைபவீனத் தேடுதென்று (தூது)
6. பிரியா திருக்கவென்று பேணி யிருந்தவென்னை
வெறிகொள்ளச் செய்துபோன வேடிக்கை தேடுதென்று (தூது)
7. தோரண கம்பமெல்லாங் சொகுசா யலங்கரித்துந்
காரணந் தெரியாமல் கலங்கியே தேடுதென்று (தூது)
8. தேவால யங்களெல்லாங் சிறப்பா யலங்கரித்தே
ஏவல்கள் செய்துவைத்தவெந்தையைத் தேடுதென்று (தூது)
9. தெருவீதி தோறும்நின்று தியானங்கள் சொல்லவைத்த
அருமறைப் பொருளினை யனைவோருந் தேடுதென்று (தூது)
10. அந்திப் பொழுதினிலே அரகரா வென்றுசொல்லும்
விந்தையைக் காணவைத்த வேதந்தைத் தேடுதென்று (தூது)
11. முத்தி கொடுக்கவந்த மூர்த்தியை யெந்நாளும்
பத்திகள் செய்துவந்த பாவைகள் தேடுதென்று (தூது)
12. சங்கீத மேளதாளம் தவறாமல் நடந்திட
இங்கிதக் கோஷ்டியெய்த வின்பத்தைத் தேடுதென்று (தூது)

13. அந்தணர் பெரியேரீர்க ளனைவோரும் வந்துகூடிச்
சென்றடி தொழுதிட்ட செல்வத்தைத் தேடுதென்று (தூது)
14. பாவாணர் சங்கீதம் பாடி முழங்கிவரத்
தேவ விருதுடனே சென்றதைத் தேடுதென்று (தூது)
15. வேதத்தி னுட்பொருளை விவரித் துரைக்கவந்த
காதனைக் காணாமல் நற்கிளி தேடுதென்று (தூது)
16. பத்தரைக் காக்கவென்று பரமகுரு வாய்வந்த
சித்தரைக் காக்கவென்று செகமெலாந் தேடுதென்று (தூது)
17. வரும்வரு மென்றுசொல்லி வழிபார்த் திருந்தநாளும்
சுருதி முடிவைக்காணச் சொன்னக்கிளி தேடுதென்று. (தூது)

54.

நிட்டாநு பூதித் தூதுப் பாடல்

அன்னத்தைத் தூதனுப்பினேனென்க ளாண்டவன் சற்குருநாதருக்கு
ஆண்டவன்திரு நடனங்கண்டல்லோ அன்னமும்வரக் காணோமே
நாரையைத் தூதனுப்பினேனென்கள் நாதன்சற்குரு தேவருக்கு
நாதனிருக்கும் வடிவங்கண்டல்லோ நாரையும்வரக் காணோமே
மயில்களைத் தூதனுப்பினேனென்கள் வல்லவாச்சற்குரு நாதருக்கு
வல்லவாவினை யாடல்கண்டல்லோ மயில்களும்வரக் காணோமே
குயில்களைத் தூதனுப்பினேனென்கள் குருபரன்திருச் சேர்வைக்குக்
குருபரன்திருப் பாடல்கண்டல்லோ குயில்களும்வரக் காணோமே
கிள்ளையைத் தூதனுப்பினேனென்கள் கெம்பிராச்சற்குரு நாதருக்குக்
கெம்பிரார்கொண்ட கோலங்கண்டல்லோ கிள்ளையும்வரக் காணோமே
தூருடனைத்தூ தனுப்பினேனென்கள் கருணையாங்குரு நாதருக்குக்
கருணைதங்கிய அருளைக்கண்டல்லோ கடருனும்வரக் காணோமே
வல்லாரைத்தூ தனுப்பினேனென்கள் வரதாச்சற்குரு நாதருக்கு
வரதாச்செங்கின்ற மார்க்கங்கண்டல்லோ வல்லாரும்வரக் காணோமே
சேவலைத்தூ தனுப்பினேனென்கள் செல்வாச்சற்குரு நாதருக்குச்
செல்வாரிருக்குக் குணங்கண்டல்லோ சேவலும்வரக் காணோமே
தாராவைத்தூ தனுப்பினேனென்கள் தற்பாசற்குரு நாதருக்குத்
தற்பாசற்குரு சாலங்கண்டல்லோ தாராவும்வரக் காணோமே

புட்களைத்தூ தனுப்பினேனெங்கள் புண்ணியசற்குரு நாதருக்குப்
 புண்ணியர்பேசும் புகழைக்கண்டல்லோ புட்களும்வரக் காணோமே
 மாடப்புருவைத்தூ தனுப்பினேனெங்கள் மணிமரச்சற்குரு நாதருக்
 மந்திரசக்தியின் வலிமைகண்டல்லோ மாடப்புருவரக் காணோமே [கு
 வர்னப்பட்டிசுக் காணெகமாகவே வலிமையுத்தூ தனிப்பினேன்
 வாக்கினில்வரும் வேதங்கண்டல்லோ வர்னப்பட்டிசுகளுங் காணோமே
 இடபங்களைத்தூ தனுப்பினேனெங் ளினியசற்குரு நாதருக்கு
 இனியசற்குரு நிலைமைகண்டல்லோ இடபங்கள்வரக் காணோமே
 புள்ளிமான் தூ தனுப்பினேனெங்கள் புகழ்பெற்றேங்கிய நாதருக்குப்
 புகழ்பெற்றேங்கிய நாதரைக்கண்டல்லோ புள்ளிமான்வரக் காணோமே
 கலைமானைத்தூ தனுப்பினேனெங்கள் கர்த்தன்சற்குரு நாதருக்குக்
 கர்த்தனிருக்கும் கருணைகண்டல்லோ கலைமானும்வரக் காணோமே
 மனவாக்குக்காய மெனமுன்றையும் மாயமாய்த்தூ தனுப்பினேன்
 மலர்கள் தூவியே தெண்டனிட்டுமே வரதரும்வரக் காணோமே. 55.

நிட்டாணுபூதியிலிருந்து தேவேது

சீநிலங்குந் திருவே யருள்தருஞ் செல்வப் பெருங்கடலே
 பார்தனில் வந்தகதை முடியுமுன் பாலகி கண்டிலனே
 எந்தன்குரு நாதனங் கேபிருந் தெவ்வழி யேகனரோ
 சொந்தமா யானிருந்தும் போனவழி தூரமோ கண்டிலனே
 கட்டில் மெத்தைகளே திண்டுதலை யணைகளே நீங்கள்
 சட்டமுட னிருக்கச் சுவாழிசென்ற சாலத்தைக் காணீரோ
 நாற்காலி ஈச்சர்களே யுங்களிடம் நண்ணி யிருந்தவருட்
 பார்த்துடம் போனவழி விடிந்த பகலிலுங் காணீரோ
 ஆசாரச் சாவடியி லடிதொழு மன்பர்கள் காத்திருக்கப்
 போசன சாலையுள்ளே புகுந்தவர் போனதைக் காணீரோ
 கொல்லையில் கேணிகளே குளிர்ந்தசல மென்று ஸ்நானஞ்செய்து
 எல்லையில் நீங்களெல்லா மிருக்க என்னெந்தையைக் காணீரோ
 கருவேப் பிலைமாமே நிறைந்த கதலியே தாழைகளே
 பருவத்துட னிருக்குங் குணங்களைப் பார்த்துமெங் கேகினரோ

தெருவி லருமையுடன் வீளையாடுஞ் செல்வக் குழந்தைகளே
 பெரிய மனிதர்களே குருநாதன் பேட்டிபுங் காணீரோ
 ஆலயத் தோறும்இன்று விளங்குஞ் சிவானந்த மூர்த்திகளே
 பால குருநாத னிந்தமுதம் பார்க்கவுங் காணீரோ
 சங்கையாய்க் கூடிநிற்கும் பசுக்களே தனித்த கன்றுகளே
 இங்கே யிருந்தீரோ நாதன்வர விவ்வழி காணீரோ
 வாவி தடாகங்களே வொன்றாகவே வாழுஞ்செந் தாமரையின்
 பூவே குருநாத னிந்தவழி போகவுங் காணீரோ
 நாத்து நடவுகளே வயல்களில் நன்றாய்ப் பயிர்த்தேறி
 பூத்தசெந் நெற்கதிரே யிங்கேயொரு புண்ணியர் காணீரோ
 நந்த வனங்கள் தோறும் பூத்துச்சொரி நால்வகைப் புட்பங்களே
 இந்த வளத்தோடே குருநாத னேகியுங் காணீரோ
 மந்தாரை பிச்சுமுல்லை மருவும் ருக்கொழுந் தேமகிழே
 சந்தனச் சோலைகளே யிந்தவழி சாமியைக் காணீரோ
 சாலை நெடுந்தூர மிந்தவழி சார்ந்தவி ருட்சங்களே
 நாலு வழியிலுமாய்ச் சென்றுவரும் நாதனைக் காணீரோ
 புண்ணிய தீர்த்தங்களே நதிதோறும் போக்குள்ள மீனினைக்காள்
 , கண்ணின் மணிவிளக்காய் விளங்குங் கருணையைக் காணீரோ
 அன்றில் பேடுகளே மயில்குயில் அன்னமே தாராவே
 செந்தலைச் சேவல்களே யிந்தவழி தேவனைக் காணீரோ
 பட்சிப் பறவைகளே மணிப்புற பஞ்சவர் னக்களியே
 இச்சையுள்ள கிளிதா னிந்தவழி யெப்போதும் காணீரோ
 வாச மலரெடுத்தே ஐயன்பதம் வாழ்த்தியே பூசைசெய்த
 நேசர்க ளிங்கிருக்கச் சென்றதொரு நிலைமை காணீரோ
 வண்டுதன் தும்பிகளே மலரோடு வாசனை யிங்கிருந்தும்
 , கண்டு மதுவையுண்ணுங் கருத்தினால் கண்ணனைக் காணீரோ
 என்றுயான் காண்பேனோ ஐயன்பத மெப்படிச் சேர்வேனோ [னே.
 சென்றவி டங்களுல்லாந் தேடித்தேடிச் செப்பியுங் காண்கில

மகாநேருவர் பாடிவது,

பல்லவி

கூவுதையோ சேவல் கூவுதையோ
கொக்கரித்துக் கூத்தாடிக் கூவுதையோ

அனுபல்லவி

கூவுகின்ற சத்தமதின் குறிப்பறி யாதவர்க்குக்
கொடிய நரக மென்றுங் கூவுதையோ

சரணம்

கணபதி வந்தாரென்றுங் கூவுதையோ அவர்
கலியுக வரதரென்றுங் கூவுதையோ
தேவர்கள் வந்தாரென்றுங் கூவுதையோ விந்தச்
செகமெல்லா மோர்குடைக்குள் கூவுதையோ
அரசாள வந்தாரென்றுங் கூவுதையோ ஈச
னவதாரஞ் செய்தாரென்றுங் கூவுதையோ
மும்மூர்த்தி வந்தாரென்றுங் கூவுதையோ விந்த
மூவுலகுங் கொக்கரித்துக் கூவுதையோ
ஏகபரா பரவஸ்து வாசி யிங்கே
யேசுவும் வந்தாரென்றுங் கூவுதையோ
ஈசா அலைகிஸ் சல்லாம் வந்தா ரென்றே
யிங்குதமாய்க் கொக்கரித்துக் கூவுதையோ
மகதி அலைகிஸ் சல்லாம் வருவா ரென்றும்
வகைவகையாய்க் கொக்கரித்துக் கூவுதையோ
திசாலும் வந்தாரென்றுங் கூவுதையோ விந்தச்
செகமெல்லாம் கொக்கரித்துக் கூவுதையோ
வீர போகவசந்த ரென்று சொல்லி நிறம்
விதவிதமாய்க் கொக்கரித்துக் கூவுதையோ
நீ திக்கொடி நாட்டெவென்று தேவ ரெல்லாம்
நீணிலத்தில் வந்தாரென்றுங் கூவுதையோ
சாத்திரங்கள் சொன்னபடி தவறாமலிங்குச்
சகலரும் வந்தாரென்றுங் கூவுதையோ

ஆகாய மாய்ப்பற்றந்துங் கூவுதையோ வெண்ணி
 லண்டமெல்லாஞ் சுற்றிவந்து கூவுதையோ
 இரவும் பகலுமாய்க் கூவுதை யோவதே
 யேகார்தமர் யிருந்துங் கூவுதையோ
 அற்புதங்கள் காட்டியுமே கூவுதையோ நிதம்
 அந்தரமாய் நின்றுகொண்டு கூவுதையோ
 வேதங்கள் செல்லியுமே கூவுதையோ நல்ல
 வேதாந்தங் காட்டியுமே கூவுதையோ
 சாத்திரங்கள் செல்லியுமே கூவுதையோ வுலகிற்
 சகலருக்குந் தோணும்படி கூவுதையோ
 மானிட ருபங்கொண்டு தேவ ரெல்லாம்
 வையகத்தில் வந்தாரென்றுங் கூவுதையோ
 பொய்கொலை களவுகள் கூடா தென்றும்
 பொருந்தவே கொக்கரித்துங் கூவுதையோ
 துட்டர்மடி வாரென்றுங் கூவுதையோ யின்னும்
 சொற்பநா ளிருக்குதென்றுங் கூவுதையோ
 உலக மழியுமென்றுங் கூவுதையோ நிதம்
 உத்தம ரிருப்பாரென்றுங் கூவுதையோ
 வேதம் தவறுகின்ற மானிடர்க்கு நல்ல
 வீரவாழ்வு வந்ததென்றுங் கூவுதையோ (கூவு) 57.

அடியாரொருவர் பாடியது.

பல்லவி

மாயவித்தை செய்கிறு ரையா—இரெட்டிய பட்டிசாமி
 மாயவித்தை செய்கிறு ரையா

அனுபல்லவி

முரடவித்தை செய்கிறார் காயமொன் றெடுத்தாக்கொண்டு
 நேயமான அன்பருக் குபாயமாகக் காட்டுகிறார் (மாய)

சுரணம்

1 உண்ணுகிறு ருறங்குகிறு ருளறுகிறார் திரிகிறார்
 கண்ணகண்ண வேவந்து காட்சிகளைக் காட்டுகிறார் (மாய)

2. கண்ணீரமுடச சொல்கிறார் கனவைப்போலக் காட்டுகிறார்
விண்ணைப்போலக் காட்டுகிறார் மெய்தனிலே காட்டுகிறார் (மாய)
3. பாட்டுப்பாடச் சொல்லுகிறார் பாவைகளைக் கூட்டுகிறார்
கூடங்கூட்ட மாகவீர் ஞ குருவைவணங்கச சொல்லுகிறார் ()
4. ஆசையை யடக்குகிற ரருந்தனைக் கொடுக்கிறார்
நேசமாக வெல்லோர்க்கும் கிட்டையைக் கொடுக்கிறார் (மாய)
5. வரசித்தி விராயகனை வலமாய்வரச சொல்லுகிறார்
கரங்கூப்பி யடிபணிந்தால கர்மம்விலகு மென்கிறார் (மாய)
6. மேடை விராயகனை மேதினியோ ரறியவே
கோடைவெயி வில்வைததுக் குமரிடவுஞ் செய்கிறார் (மாய)
7. வல்லபை மணாளை வழிக்கரையி லேயமர்த்தி
எல்லோருங் கண்டுதொழ வருளளிக்கு மென்கிறார் (மாய)
8. பார்க்கப்பார்க்க வெலலார்க்கும் பலன்கிடைக்கு மென்கிறார்
காக்கக்நாக்க கடவுளுங் காட்சிதனைக் கொடுத்திடுவார் (மாய)
9. கண்ணப்ப ரைப்போலக் கருத்தி லுறுதிகொண்டால்
விண்ணுடர் மெச்சவே மெய்ப்பொருள் தந்திடுவார் (மாய)
10. ஆசானைக் கண்டவுட னன்புடனே நீவணங்கு
பூசனைகள் புரிந்துமே பூமிரிதப டிய சில்லு (மாய)
11. குருவைப் பணியவேணுங் கூடவே யிருக்கவேணும்
கருததை யறியவேணுங் கடவுளென்று நம்பவேணும் (மாய)
12. ஏடாகூடம் பேசாதே ஏமாந்து போய்விடாதே
சாடாயு றியஞ்ஹைய நால்சைற்குரு துணையிருப்பார் (மாய)
13. கண்டவிடஞ் செல்லாதே கருத்தைவெளி யாக்காதே
கொண்டவ னென்றாலுங்கூட வுண்மையை யுரையாதே (மாய)
14. கிட்டையிலே கிடைத்தபடி நித்தநித்தங் கவனம்பண்ணு
கட்டமின்றிக் காத்திடுவார் கடவுள்ரெட்டி பட்டிசாமி (மாய)
15. ஆசாரம் விட்டுவிடு அன்பர்களை நீவணங்கு
நேசமாக நீரிருந்தால் கிட்டையில் பொருளளிப்பார் (மாய)
16. ஆயாசப் படவேண்டா மன்புடனே யானுஞ்சொன்னேன்
காயாசங் கொள்ள வேண்டாங் கடவுளே துணையுஞ்செய்வார் ()

17. கேட்டபொரு னைக்கொடுப்பார் கிரமமாக நீயிருந்தால்
காட்டவேண் டாம்வெளியில் கடவுளுந் துணையிருப்பார்(மாய)
18. கோவிலுக்கேன் போகவேணும் குணிந்துகும் பிடவேணும்
தாவித்தாவிப் பாடுபட்டால் தற்பாந்தைக் கண்டிடலாம்(மாய)
19. அன்னையிதா முன்னிருக்க ஆசா னருகிருக்கச்
சொன்னபடி செய்யாமல் சூட்சுமத்தைக் காணலாமோ (மாய)
20. கல்லிலே யென்னவுண்டு கருத்திலெல் லாமிருக்க
வில்லா லடித்தல்லேலா விசயன்பாச பகம்பெற்றான் (மாய)
21. இந்தப் படிநடந்தா லெல்லாம்நீ பெற்றிடலாம்
சிந்தனைப் படவேண்டாம் சிவனுணை நான்சொன்னேன் (மாய)
22. வெளியிலே காட்டாதே வெட்டவெளி யாக்காதே
சலிக்காதே உனக்குள்ளே சஞ்சலப்பட் டிருக்காதே (மாய)
23. உன்னுடன் சொன்னதுபோ லொருவருக்குஞ் சொல்லவில்லை
தன்னுள்ளே வைத்துநீயும் சஞ்சலத்தை விட்டுவிடு (மாய)
24. அப்ப னிருக்கிறு ரார்க்கும் பொதுவாக
எப்படியும் காத்திடுவா ரென்றேநீ நம்பியிரு (மாய)
25. நம்பியிரு நம்பியிரு நான்சொன்னேன் நம்பியிரு
அம்பலமாய் விட்டிடாதே அநுனைக்கை விட்டிடாதே (மாய)
26. தென்பாக நீயிருந்தால் சேனபொருள் கொடுப்பார்
அன்பரைக் காத்திடுவா ரதற்குச்சந தேகமில்லை (மாய)
27. உறுதியாய் நம்பியிரு வுன்னுணை நான்சொன்னேன்
கருதியே வுள்ளத்தில் கஷ்டப்பட் டுறுதிகொள்ளு. (மாய) 58

அடியாரோருவர் பாடியது.

பல்லவி

ஆனந்தங் கொள்கிறு ரையா—குருநாதனும்
ஆனந்தங் கொள்கிறு ரையா

அனுபல்லவி

ஆனந்தங் கொள்கிறு ரறிவைக் கொடுக்கிறார்
நாடுபை தேசஞ்செய்து நடித்தே யிருக்கிறார் (ஆனந்தம்)

சரணம்

1. காட்சிகளைக் காட்டுகிறார் கவலைபிணி நீக்குகிறார்
ஆட்சியா யிருப்பதற் கழியாப்பதற், தருகிறார்
சீடர்களுக் காகவே சீமைசீமை யாய்த்திரிந்து
ஆசாபா சத்தைநீக்கி யைவரை யொடுக்கிறார் (ஆனந்தம்)
2. தெரிவிடே திரிகிறார் திண்ணையி லிருக்கிறார்
கருவிலமைப் பென்றுசொல்லிக் காலத்தைக் கழிகிறார்
சிறுவரோடுங் கூடுகிறார் தெந்தினங்கள் பாடுகிறார்
அறிவைக் கொடுத்துநீங்க ளஞ்சவேண்டா மென்கிறார் (ஆன)
3. ஒன்பது வாசலையு முள்ளே யறியவேண்டும்
ஐம்பத்தோ ரெழுத்தைபு மதிலே தெரியவேண்டும்
கண்கூசா மலேபார்த்துக் கருத்தா லறியவேண்டும்
அண்டபிண்ட சராசரம் யாவுமங் கிருக்குதென்று (ஆனந்தம்)
4. கூட்டமாகக் கூட்டுகிறார் குருவைவணங் கச்சொல்லுகிறார்
ஆட்டபாட்டம் பார்த்தக்கா லவத்தைபுண் டாக்குகிறார்
தேட்டையாகச் சொல்லித் தெளிவையுண் டாக்குகிறார் [59].
நாட்டுக் கணக்கையெல்லாம் நன்றாகச் சொல்லுகிறார். (ஆனந்தம்)

அடியாரொருவர் பாடியது.

பல்லவி

மாயவித்தை செய்கிற ரையா—இரெட்டியபட்டி சாமி

மாயவித்தை செய்கிற ரையா

அனுபல்லவி

மனிதசென்ம் மாகவந்து பூமியி லவதரித்தே

உலோக வசனமதைப் பார்க்க வருவெடுத்து (மாய)

சரணம்

1. கேட்டவரந்த னைக்கொடுக்கவுங் கிலேசங்களைத் தீர்க்கவுங்
நாட்டில்விளையாடவந்த நாயகமே யென்சாமி (மாய)
2. வெள்ளிக் கிழமைதோறும் விரதங்க ளீருக்கவுங்
மற்றைநாட் காலையவர் நாமத்தைத் துதிக்கவுங் (மாய)
3. அடியாராக் கன்பனாகிக் கவியுத்தில மெய்யனாகி
எங்கும் நிறைந்தபொரு ளாக விரிந்துகொண்டி. (மாய) 60.

அடியாரொருவர் பாடியது.

குயிற்கண்ணி

1. எங்கெங்கே பார்த்தாலு மங்கங்கே நீயிருக்க
மங்கையர் மனம்போல ஏ குயிலே மயங்குவது காரணமோ
2. மயங்குவது காரணமோ மண்டலத்தி லுள்ளவர்கள்
மனதை யடக்கிவிட்டால் ஏ குயிலே மயக்கமது தீருமடி
3. மயக்கமது தீர்ந்துவிட்டால் மறைப்பொருளுங் கிட்டுமடி
மாநிலத்தி லுள்ளவர்கள் ஏ குயிலே மதிப்பார்க ளப்போது
4. மதிப்பார்க ளப்போது மகிமைபுள்ள சற்குருவும் [வைப்பார்
ஆனந்தங் கொண்டல்லோ ஏ குயிலே அருள்நிலையைக் காட்டி
5. அருள்நிலையைக் காட்டிவிட்டால் அனந்தங்கோடி சீவன்களும்
உனதுள்ளே தோன்றுமடி ஏ குயிலே உற்றுநீ பார்த்தாயானால்
6. இகத்துக்கும் பரத்துக்கும் இவனே வழிகாட்ட
இரெட்டிய பட்டியிலே ஏ குயிலே ஏகாந்த வள்ளலடி
7. ஏகாந்த வள்ளலடி எங்கும் நிறைந்தவண்டி
பத்தர்கள் உள்ளத்துளே ஏ குயிலே பதிவாக வீற்றிருப்பான்
8. பதிவாக வீற்றிருப்பான் பலதொழிலுங் காட்டிவைப்பான்
பத்தியாய் நினைத்தபேர்க்கு ஏ குயிலே பரகதியுங் கொடுத்
9. வாலே வயதிலென்னை வலியப் பிடித்திழுத்துப் [திடுவான்
பருவங்கள் காட்டிவைத்தான் ஏ குயிலே பரமபதமடைய. 61.

அடியாரொருவர் பாடியது.

நொண்டிச் சிந்து.

ஓடுமனும பிரணவத்தில்—சகலகரித்

தோங்கார வட்டமதி லுள்ளே யமைந்து

நீங்காரந் தன்னிலிருந்து—பரம்பொருளாய்

நின்மலசொ ரூபமதை நிரஞ்சன மாய்

சத்தி சிவமாகி—நாதவிந்து

தன்னிலிருந் தானந்த சதாசிவமாய்

மீகசுவரன் தானாகி—பெங்கு நிறைந்து

வாகான ருத்திரன்விண்கு பிரமாவாகி

பஞ்சபூ தங்களாகிப்—பொறிபுலனாய்ப்
 பாதாதி கேசமுத லாதியந்தமாய்த்
 திரண்டோ ருருவாகி—மானிடமாய்ச்
 செகத்தி லவதரித்த திறங்கேளாய்
 பதினாறு சலையுடனே—கலியுகத்தில்
 பரமன வதரித்த பதிபகர்வேன்
 அரசாண்ட பாண்டிநாட்டின்—எல்லை
 அகத்தீசர் தாம்ரந்தி வடபாகம்
 திருநெல் வேலினில்லாவின—நாகைநகர்
 சேரந்தரெட்டி மாநகரத் தனிவிர்நான்
 சைவ குலத்துதித்து—வெகுசாலமாய்த்
 தரணியுள் வேதங்களைச் சமமாக
 எல்லோர்க்குங் காட்டவென்று—அருள்சுரந்து
 யேகபர மாயெங்குந் தானாகி
 இரெட்டியபட்டி சுவாமியென்னும்—நாம்மப்பூண்டு
 எல்லோரை யுங்காக்கும் நீதிசொல்லீவன்
 தபங்களும் தானாகி—யறம்பொருளின்
 தர்மங்களும் நீதிகளும் தழைத்தோங்க
 மதுரா புரிதனிலே—வடதிசையில்
 வைகைநதித் தென்பாக மிரயில்மேற்காய்க்
 கணபதி கண்காண—காட்சிதந்து
 கலியுகமை யாயிரம் ஆண்டுக்குமேல்
 நடங்கு மதிசயங்க—ளின்னதென்று
 நாவர் லுரைந்தாரந்த நகர்தனிலே
 சர்வசித்து வருடமுதல்—கணபதிக்குத்
 தானாயி ருந்துபூ சைகள்முடித்துக்
 கடம்ப விருட்சமொன்று—தழைத்துவந்த
 காரணத்தையின்னதெனக் கருந்தில்கொண்டு
 மன்மத வருடமுதல்—அவதரித்த
 மாநகரம்சென்றீச நருள்காட்டச்
 சட்டமொன் றுண்டாக்கிச்—சாலோக
 சாமீப சாளுப சாபுச்சயம்

தடையின்றியடையவென்று—அய்யனவர்
சாற்றினதீதார் சட்டமதின் சூஷ்மமுரைப்பேன்

அனுதினமும்ஸ்நானஞ்செய்து—கணபதியை
அன்பாய்ப்பிரதக்ஷணங்கள் மூன்றுமுடித்து

வெள்ளிவிரதமிருந்து—தினந்தேதாறும்
வெந்நீரில்ஸ்நானபானங் கூடாதென்றும்

யெண்ணெயிட்டுக்கொண்டாலும்—சுத்த ஜலம்
யெற்றுக்கொள்ள வேண்டிமென்றும் யெண்ணைதனைக்

காச்சுவகூடாதென்றும்—மருந்துகளைக்
கனவினும்நினைக்காமல் மறந்துவிட்டு

வியாதிகஷ்டம்நேந்ததென்றால்—ஒளஷதமாய்
மெய்யானரெட்டியப்பட்டி சுவாமிநாமம்

துதித்துவிபூதிபூசி—உட்கொள்ளவும்
துலைபுமேவியாதிகளும் பேய்கள்பில்லி

வஞ்சனைசூனியமும்—யேவலொடு
மாத்தான்கருப்பன்மொண்டி காட்டேரியும்

சப்பாணிமாயிருளன்—சடாமுனி
சாத்திபேய்ச்சிபிரம ராக்ஷசியும்

இசக்கமாடனுமே—துஷ்டதெய்வம்
யெங்குமுள்ளபேய்களும் பறந்தேதாடும்

களள்ளக் கருமாத்தன்—பெருவியாதி
கண்குருடுஊமைகொண்டி சப்பாணிபும்

வெண்குட்டங்கருங்குட்டமும்—சயரோகம்
மேசம்விப்புருதிசூன்மம் வயிற்றுவி

நீரழிவுவெட்டைசூடு—பவுத்திரங்கள்
நீங்காதபாண்டுபித்தஞ் சன்னிசரமும்

வலிப்புநோய்சஞாடன்—சென்மவினை
மாறாதபாவதேதாவும் பறந்தேதாடும்

சென்மங்களீடேறும்—நாமஞ்சொல்லித்
தேள்பாம்புபிடித்திடிவணங்குடீம

இஷ்டங்கள்நிறைவேறும்—காஷிதரும்
 மெம்பிரான்சட்டமின்ன மியம்புகிறேன்
 தெய்வப்பிரார்த்தனைகள்—முன்பாக்கிதனைச்
 செலுத்திபினிமேல்நேர்ச்சைகூடாதென்றும்
 வயித்தியன்மந்திரவாதி—கோடாங்கிசூறி
 வகையுடனகட்டிவைத்த ரட்சைகளைக்
 களைந்துயெறிந்துவிட்டு—யிவர்களைக்
 கண்டாலும்பேசாது மறைந்திடென்றும்
 விஷத்தேன்பாம்புகளைக்—கொன்றுவிட்டால்
 விஷங்களிறங்காடுதென்று மறுக்கச்சொன்னார்
 இப்படிச்சட்டமொன்று—செய்ததுடன்
 ஏத்தமகமதியர் கிறிஸ்துரோமன்
 அந்தந்தமதஸ்தர்களும்—அவரவர்
 மார்க்கவழக்கப்படி வணக்கங்களும்
 மற்றவிபரமெல்லாம்—சட்டமுள்ள
 அருதிப்பட்டிநடக்க வறுதிசெய்து
 எல்லோர்க்குங் குருவாகியுலகமதில்
 எங்கும்நிறைந்தானந்த வஸ்துவாகி
 மன்மதவருடமுதல்—சட்டமது
 வழங்கும்படிக்கனந்தம் அருள்காட்டி
 நான்குவருடம்வரை—அவதரித்த
 நகரந்தனிலநடந்த அற்புதங்கள்
 கோடானுகோடியல்லோ—அதின்
 குணங்களுரைக்க ஆதிசேடனாலும்
 விவரிக்கமுடியாது—அய்யன் திரு
 விளையாட்டைக்கண்டவர்கள் வெகுநுகாடி
 அடியார்கள்கூட்டங்கூடி—அன்புடனே
 ஆனந்தங்கொண்டாடி அய்யனடியைத்
 துதித்தார்வெகுநுகாடி—கர்மவினை
 துன்பங்கள்நீங்கினவர் பலநுகாடி

மலடுசெவிடுமை—கண்குருடு
 மாறினவர்மொண்டி சப்பாணிகளும்
 பலவிததுன்பங்களும்—பேய்தளாடிப்
 பயந்தோடுமற்புதங்கள் பார்த்திருக்கக்
 கடவுளென்றறியாமல்—உலகமெங்கும்
 காஷிகளைப்பார்த்துஞ்சிலர் மோசம்போனார்
 அறிந்தோர்சாயுச்சியம்—அடைந்துகொள்ள
 அய்யனுட்குக்குமமைத யறிந்துகொண்டு
 வெகுபேர்தேர்த்தார்கள்—இன்னம்
 வேண்டுந்தபசுகளை முடித்துக்கொள்ள
 அனந்தம்பேரருள்கள்பெற்று—உலகமெங்கும்
 அம்புதங்கள் காட்டிவரு மதிசயங்கள்
 விகாரிவருடமுதல்—நாமந்துதித்த
 விடமெல்லாங்கண்காஷி புரிந்துவரும்
 அம்புதங்கள்கோடியல்லோ—பரதகண்ட
 மனைத்தும்விளங்கிவரு மதிசயங்கள்
 கண்டார்வெகுகோடி—கண்டதின்
 காரணத்தைப்பூரணமா யறியவில்லை
 விண்டுசொல்லக்கூடாது—அய்யன்
 விளையாட்டைக்கவனித்தோர் மெய்யராவார்
 பத்துவருடமாக—அருள்காட்டிப்
 பரதகண்டமுழுதுமீ பரவிவந்து
 சோதனைகள்செய்துவரும்—சூக்மமதைச்
 சொன்னாலுந்தெரியாது கலியுகத்தில்
 கலியன்மிசுத்ததினால்—அய்யன்வந்து
 காஷிகளைக்காட்டிவேத போதனைசெய்தும்
 தெரிந்து நடப்பவர்கள்—சொற்பமுண்டு
 தெரியாதமானிடர்கள் பலகோடி
 பின்வருங்காரியங்கள்—அய்யன் அணுப்
 பிசகாமல்சோல்வியுமே தெரியவில்லை

சாஸ்திரங்களுணர்வாறில்லை—யுணர்ந்தவர்போல்
சமர்த்துகள் பேசியெங்குந் திரிவார்கள்

இனிமேல் திரிவாருண்டோ—கொஞ்சகாலத்தில்
யெமனுடிட்டாளங்க ளிறங்குவதால்

தேவர்கள்வந்துகூடி—முன்சாஸ்திரத்தில்
தெரிவித்தபடிவந்து நீதிநடத்தும்

காரியங்களின்னதென்றும்—விபரமாகக்
கண்டுதெளிந்தவ ரனேகமுண்டு

தெளிந்தவரனைவருமே—சாட்ச்சியபதஞ்
சேர்வாரென்றேமறைகள் ஒவியிடுதே

சந்தேசம்யாதுமுண்டோ—கலியுகத்தில்
சாட்ச்சியங்கிட்டுவது யெளிதலவோ

அறியாமா னுடர்க்கு—கலியுகத்தில்
அருமறையொலிப்பது தோணது

தெளிவாகச்சொன்னாலும்—கலியுகத்தில்
தேறதுதேறது தேர்ந்துபாரே.

62

‘கொடியேற்று விழாவில், “குருநாதர் உபதேசம்” என்னும்
பொருள்பற்றி விரிவுரை நிகழ்த்தியவரும்,
காஞ்சிபுரம் ஆண்டர்சன் உயர்தரக் கல்லூரித் தமிழ்ப்புலவருமான
திருவாளர். வித்வான்
அ. மு. பரமசிவானந்த முதலியார்
அவர்கள் ஆக்கியது.

உடையவன் திருக்கொடி.

புனநீநக் களிப்பு.

உடையவன் திருக் கொடிபாரீர்—அங்கு
உயர்திருச்சாத்தனார் ஒங்கியநிலையில்

(உடை)

1. நந்தமை ஆண்டருள் புரியும்—உயர்
நம்பன்தன் திருக்கொடி நாட்டிய நாளில்
உம்பர் உவந்தனர் கண்டிர்—நம்மை
உடையவ னானையி னோங்கிய துதுவே (உடை)
2. பத்திரண் டாண்டுகள் முன்னர்—வந்து
பண்புடன் நின்ற பெருந்திருத் தவத்தார்
நித்திய வாழ்வனை வேண்டி—வாயில்
நிறுத்திய திருக்கொடி கண்டனம் இன்றே (உடை)
3. இரெட்டியப் பட்டி யடிகள்—இங்கு
இருந்து அருள்புரிந் தாக்கிய செல்வம்
விரித்து ரைத்தார் அதன்பொருளை—இன்று
வித்தகத் தன்மையில் விளங்கிடக் கண்டோம் (உடை)
4. இராமலிங்கப் பெயரோனும்—அருள்
எங்குமிளிர்த இறையவன் கொடியை
மராமலிருக்கும் படித்தான்—இங்கு
வந்திருந்தேற்றினன் மனமகிழ்ந் தடியார் (உடை)
5. தாதெனும் நற்பெரு ஆண்டில்—உயர்
தன்மைசேர் நற்புரட்டாசியா மதியில்
சீர்பெறும் பதினாரும் நாளில்—கொடியை
ஜெகமெலாம் கண்டிட ஏற்றினன் வாரீர் (உடை)
6. சாத்தனார் தனியா சானும்—நல்ல
தகைமைசேர் சீர்முத்து ராம ரெட்டியார்
காத்து உடையவன் கொடியை—இன்று
கண்டிட யாவரும் காட்டினன் காண்பீர்! (உடை)
7. கண்டிடுவீர் அருட்கொடியை—கண்டு
காண்பும் இன்பத்தின் மெய்வழி நிற்பீர்
பண்டும் இன்றும் என்றும் அருளும்—மெய்மைப்
பண்ணவர் ஆன் அருள்பாலிக்கக் கொண்டே (உடை)

ஸ்ரீ இரெட்டியப்பட்டி சுவாமிகள் துணை,
ஸ்ரீ இரெட்டியப்பட்டி சுவாமிகள் அருளிய

அ ரு ட் ப ர ட ல்

அகராதி.

அ	ஐ	சு
அண்டபகிரண்ட 44	ஐந்து கரத்தாய் 1	சுருதிமொழிபகா 87
அருவமெனும் 94	ஐபன் கிருபை 14	சே
அருவருவாகிய 28	ஐயே உனத 5	செகசாலவித்தை 77
அலலும் பகலும் 22	ஒ	சென்மமெடுத்த 1
அறமே பொரு 81	ஒப்பற்ற 72	சோ
அன்பினை 65	க	சொன்னாலுங் 27
அண்ணையுமை 3	கணைசா கணைசா 4	சோ
	கண்டு கொண்டா 8	சோதனை செய்யா 12
ஆ	கண்டு தெளிவாய் 5	தி
ஆடி வருவாய் 11	கதிரவனொளி 92	திட்டத்துன்றிடு 84
ஆதிதிரு 95	கதிரொளிபெற்று 83	திரிபுரதகனம் 52
ஆதிபராபரமே 37	கா	தூ
ஆதியிலேதிரு 55	காக்கக்கடனுனக்கு 10	தூங்குவின் ஓயோ 71
ஆதியிற் ககன 82	காணக்கிடைக்கு 7	நா
ஆத்தாளுடன் 49	கானற்சலமென 74	நாடுவோர்க்கெல்லா 2
ஆராதாரத்தின் 75	கு	நி
இ	கும்மியடிப்பெண் 66	நித்திரை செய்பா 24
இராசவிருட்சஞ் 1	குருவருவமருவ 89	நீ
இரேசகபூரக 86	குறிசொல்ல 39	நீயே துணையாகி 1
ஈ	கே	ப
ஈசனை நம்பி 13	கெட்டிக்கார 25	பச்சைக் கிளியே 63
ஈசா எனக்கு 13	கோ	படுக்கையேது 23
உ	கோபம்செய்யாதே 16	பழைய வாணி 90
உலகிற்பெரி 1	கோலங்களேதடி 33	பா
உணைநம்பினேனே 14	ச	பாடியுன் திரு 16
எ	சக்கரம் வந்தது 56	பு
எந்தன் வினை 43	சி	புருவத்தினிடை 88
எனக்கொன்றும் 32	சித்தந்தெளிதிடு 62	பூ
என்னைத்தழவி 51	சிவபெருமானுக்கு 12	பூத்திருக்குஞ் 42
ஏ	சீ	பூமியில வாரா 15
ஏதேது செய்திடு 34	சீரிலங்குந்திரு 61	பூரணத்திற் 66
ஏழைபடுந்துயரம் 9	சீலமிரு 2	போ
ஏனுனக்கிந்த 26	சீவனெனதன 73	போதும் போது 30

ம	மு	வா
மதியோடு புனைந்த 79	மூல வித்தினை 78	வாராய் கண்மணி 29
மதுராபுரி வடக்காய் 2	மோ	வாவா கணேசா 3
மந்திரமொன்றை 30	மோசம் போகாதே 21	வி
மன திற்குளட்டாத 22	வ	வினைகளோடு 93
மனமே நீயிந்த 20	வந்ததை ஒப்புச் 20	வினையகற்றும் 2
மனமே யருள் 76	வந்த வரவை 53	வே
முடிவான முப்போ 80	வாரித்தினிடை 91	வேள்வியினாலே 17
முத்திக் கொருத்த 85	வல்லபை மணுளா 6	

அடியவர்கள் பாடிய

தோத்திரப்பாக்கள்

அகராதி

அ	ஒமேனும் 31	சிவமருவு 16
அன்னத்தை 23	க	சீ
ஆ	கர்த்தனே 8	சீரிலங்கு 24
ஆதிமுதல் 6	கா	சு
ஆதியந்தம் 19	காதல்கொண்ட 2	சுவர்னமய 8
ஆமைபோல் 5	காருற்று 14	சே
ஆரணப்பொருளை 1	கார்வண்ண 7	செய்வாய் 14
ஆனந்தங்கொள் 29	கு	த
இ	கும்மியடி 17	தத்திச்சமய 10
இப்போதே 7	குருவருளாலே 10	தந்தையுந் 13
இப்போதேயிந்த 7	கூ	தி
இருபொருள் 14	கூவுதையோ 26	திங்கள் 7
இரெட்டி 1	கோ	திரும்புமையா 6
இரெட்டியப்பட்டி 15	கொஞ்சமேனும் 18	தினந்தினம் 10
இரெட்டிய 21	கொல்லாத 3	து
உ	ச	துதித்தரிதம் 3
உடையவன் 36	சகல பிடைகளும் 10	துப்பளவு 13
உந்தமது பேர் 12	சத்தியந்தவரு 9	தூ
உலகுதனி 17	சரியை கிரியா 2	தூதரீ 22
எ	சா	ந
எங்கெங்கே 31	சாமிருகன் 2	நற்கமலக் 3
எத்தனைவித 13	சி	நி
எந்தமக்கென்ற 12	சிதம்பரத்தினு 2	நிதிபெருகும் 1
ஒ	சிந்துமர 3	நிம்பத்தாரணி 4
ஒடிமும் பிலவி 10	சிறந்தமகிழ் 17	

நீ		பூலோக	11	வட்டவாரி	12
நீங்காத	12	ம		வந்தவந்தன்	4
நெ		மதியாத்தி	4	வா	
நெடியவரை	9	மா		வாழ்வெல்லாம்	10
பா		மாய	27	வே	
பாட்டளி	13	மாயனிக்மை	30	வேடிக்கை	5
பூ		வ		வேடிக்கைபா	10

வாழ்த்து

நல்லருள் புரிந்து மெய்மை நாட்டி இவ்வுலகத் தென்றும்
புல்லர்கள் இல்லா துள்ள பொற்புறு தலைமை கண்டு
கல்வினும் வலியர் தாமும் கசிந்துள முருகச் செய்து
சொல்லுப தேசஞ் செய்த தூயவன் வாழி வாழி!

இரெட்டியப் பட்டி வந்து யாங்கணும் அருள் பரப்பி
அருட்டி வள்ள லாகும் ஆண்டவன் ஆசி வாழி!
மருட்கெடச் செய்தான் நம்மை மலவழி நீக்கி ஆண்ட
தெருட்டருஞ் செல்வன் நீதி சீர்பெறச் சிறக்க வாழி!

வாழி இவ்வுலகத் தென்றும் வள்ளல்தன் நியதி மெல்லாம்!
வாழி இவ்வுலகி லன்னான் வளம்பெரு அடியார் யாரும்!
வாழி எந்நாளும் மெய்மை! வாழ்ககல் லறங்க னெல்லாம்!
வாழி அப் பெரியோன் நாமம்! வாழியே வாழி வாழி.!

சுமரன் ரென் காஞ்சீபுரம்